

# KONTRA

**Το εθνικιστικό  
δηλητήριο  
μετατρέπεται σε αίμα**  
ΣΕΛΙΔΑ 11

**Περί συνταγματικής  
αναθεώρησης**  
ΣΕΛΙΔΑ 7  
Νέα φάση σκανδαλογίας  
(Ξαν)άρχισαν τα όργανα  
ΣΕΛΙΔΑ 16

**Εξαπατούν τους  
συνταξιούχους**  
ΣΕΛΙΔΑ 9

**Γλείφουν τώρα το  
δικαστήριο οι νεοναζί**  
ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

**Ρωσική ψυχρολουσία  
στον Καρμένο**  
ΣΕΛΙΔΑ 3

Οι ΗΠΑ υποδέχονται τους μετανάστες  
**Με το δάχτυλο στη  
σκανδάλη**  
ΣΕΛΙΔΑ 4

Παλαιστίνη-Γάζα  
**Συμφωνία με το Ισραήλ  
για τερματισμό των  
διαδηλώσεων;**  
ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 982 - 3 Νοέμβρη 2018

www.eksegersi.gr

## Συνταγματική σαλάτα με σος εθνικισμού και σκανδαλογίας



## Προεκλογικός σανός για άδεια στομάχια



## Scripta... Verba...

Η διαχωριστική γραμμή μνημόνιο/αντιμνημόνιο έχει υποχωρήσει, η προσπάθεια δημιουργίας μιας νέας προοδευτικής πλειοψηφίας είναι ιστορική αναγκαιότητα.

Αλέξης Χαρίτσης

**Με το αντιμνημόνιο πα-  
ραμυθιάσαμε τον κόσμο και  
συγκυβερνήσαμε με τον Καμ-  
μένο, με την προοδευτική  
πλειοψηφία φτιάχνουμε νέο  
παραμύθι με στόχο να συγκυ-  
βερνήσουμε με το ΠΑΣΟΚ.**

Ο πρώην πρωθυπουργός [Σημίτης] θα μιλήσει όταν εκείνος το επιλέξει. Όχι όμως για να απαντήσει στους επικριτές του, αλλά για να περιγράψει πόσο περίπλοκο είναι να κρατάς το τιμόνι όταν το καράβι είναι ετοιμόρροπο, οι ξέρες πολλές και οι φάροι θαμποί.

Μιχάλης Μητσός (Τα Νέα)

**Κι όμως, έχει ακόμα επαγ-  
γελματίες υποστηρικτές ο άλ-  
λοτε «καταλληλότερος». Που  
προσπαθούν να μας πείσουν  
ότι αυτός δεν ήξερε τίποτα για  
τις μίζες.**

3.000 εργαζόμενοι του προγράμματος «Βοήθεια στο σπίτι» μετατρέπονται από ορισμένου σε αορίστου χρόνου. Συνεχίζουμε το πρόγραμμα επιδότησης ενοικίου με οικογενειακά και οικονομικά κριτήρια ύψους 275 εκατ. ευρώ.

Αλέκος Φλαμπουράρης

**Αμα έχεις το ψέμα στο αίμα  
σου, δε διστάζεις ποτέ. Και  
μετατροπές συμβάσεων ανα-  
κοινώνεις (ενώ τις αποκλείουν  
οι αρμόδιοι υπουργοί και ανα-  
κοινώνουν προκήρυξη διαγω-  
νισμού) και τα 150 εκατ. ευρώ  
τα κάνεις 275 εκατ.**

Αντίπαλός μου δεν είναι η κα Δούρου, είναι τα συσσωρευμένα προβλήματα που απασχολούν και ταλαιπωρούν σήμερα την Αττική και τους κατοίκους της.

Γιώργος Πατούλης

**Επειγόντως ένας επικοινωνιολόγος. Να του βρει τίποτα πρωτότυπο, γιατί αν παραμείνει στις κοινοτυπίες...**

Προφανώς και η προφυλάκιση Γιάννου έχει αναστατώσει γιατί χτυπάει απευθείας το σύστημα Σημίτη, αλλά η βάση της αναστάτωσης είναι πως καταλαβαίνουν ότι είναι μόνο η αρχή για όσα έρχονται χωρίς να υπάρχει πιθανότητα συγκάλυψης.

Κώστας Βαξεβάνης

**Σε ρόλο Πολάκη, προαναγ-  
γέλλει αυτά που θα ακολουθή-  
σουν. Αντλώντας ενημέρωση  
από τον «καθ' ύλην αρμόδιο».**

Ακόμα και ο Γιώργος Παπανδρέου που υπουργοποίησε επιτυχώς όλους τους κηπουρούς της Ανθοκομικής Εκθεσης Κηφισιάς απέφυγε να τον κάνει υπουργό παρόλο που τον είχε παλιότερα σύμβουλο στο ΥΠΕΞ.

Ι.Κ. Πρετεντέρης

**Εμπλεος αγάπης για τον  
Κοτζιά.**

## ΡΙΠΕΣ

Δεν κατανοούμε αυτούς που εγκαινάζουν τον Σημίτη για τη σιωπή του μετά την προφυλάκιση του Γιάννου ♦ Ο Σημίτης... απλώς... προήδρευε ♦ Πάντως, μετά την προφυλάκιση και του Γιάννου, εμείς είμαστε σίγουροι ότι η σειρά στο υπουργείο Αμυνας έχει ως εξής ♦ Προ Ακη εποχή: όλοι καθαροί ♦ Ακης-Γιάννος: λαδιάρηδες ♦ Μετά τον Γιάννο εποχή: όλοι καθαροί ♦ Εννοείται, μέχρι σήμερα ♦ Γιατί γελάτε, κύριοι; ♦ Που θα 'λεγε και ο Κούλης ♦ Τώρα, θέλω να καθήσετε και να στηριχτείτε καλά ♦ «Εμείς έχουμε κάνει αυτοκάθαρση», δήλωσε η Φώφη ♦ Και ο Κεγκερόγλου το τερμάτισε ♦ «Δεν θα απολογηθούμε εμείς για τον Γιάννο Παπαντωνίου, που έχει τον γιο του στη Νέα Δημοκρατία» ♦ Δηλαδή, ο γιος θα απολογείται για τον πατέρα και ο πατέρας για τον γιο ♦ Είναι σαν να μου λες για έναν αδερφό του παππού μου που ήταν ληστής

στην ομάδα των αδερφών Ρεντζαίων ♦ Μήπως να του πει κάποιος για τη ναζιστική αρχή της οικογενειακής ευθύνης; ♦ Κι επειδή αυτό μπορεί να μην το καταλάβει, μήπως να του θυμίσει ότι ο Γιάννος ήταν υπουργός του ΠΑΣΟΚ; ♦ Πιο ΠΑΣΟΚ δε γίνεται ♦ «Ανοιχτό βιβλίο» ο Κοτζιάς, εντάξει ♦ Αλλά, ρε συ Τσίπρα, γιατί μόνο για πάρτη σου; ♦ Τα βιβλία και τα λεφτά πρέπει να κυκλοφορούν ♦ Επιτέλους, να παίξουμε μπάλα, ρε παιδιά ♦ Ελληνοχριστιανικά ♦ Όχι με τον ξενέρωτο τον προτεστάντη γερμαναρά ♦ Τώρα τα «παλικαράκια» θα «νικάνε», γιατί είναι «θέλημα της Παναγιάς» ♦ Κι όταν θα χάνουν, πάλι «θέλημα της Παναγιάς» θα είναι ♦ Γιατί θα έπρεπε να μας λείψει το Μεγα; ♦ Ακόμα κι αν εξέπεμπε πλήρες πρόγραμμα, γιατί θα μας έλειπε; ♦ Μια χαρά το έχουν αντικαταστήσει άλλα αστικά κανάλια ♦ Κι εκείνοι που οδύρονται

μάλλον υποκριτικά το κάνουν ♦ Αφήστε που επιχειρείται και μετά θάνατον δικαίωση ♦ Για τους Πρετεντέρηδες, τις Τρέμες και τ' άλλα «παιδιά» ♦ Λεβέντης και Μπουτάρης αντάλλαξαν δυο φορές «γαλλικά» για το ποιος θα κάνει πρώτος δηλώσεις στα κανάλια ♦ Κορυφαίες πολιτικές προσωπικότητες! ♦ Δεν ξέρω αν το πήρατε χαμπάρι, αλλά εμάς μας συγκλόνισε ♦ Ο κυρ-Αλέκος αποκάλυψε ότι έχει με τον Κοτζιά... «μηνιαία επαφή με τα ποιήματα»! ♦ Γιατί γελάτε, κύριοι; ♦ Τι νομίζετε ότι ανταλλάσσουν, στιχάκια από ημερολόγια τοίχου; ♦ Ο Κοτζιάς πάλι, δε γουστάρει πλέον τον Καρυπίδη, γιατί «τάχθηκε και ψήφισε στο Περιφερειακό Συμβούλιο ενάντια στη Συμφωνία των Πρεσπών» ♦ Τον οποίο Καρυπίδη, ως «Πράττω», είχε στηρίξει στη διεκδίκηση της περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας το 2014 ♦ Τότε που ο ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκε να

αποσύρει τη στήριξη στον Καρυπίδη ♦ Τον οποίο όμως σχεδιάζει να στηρίξει τώρα ♦ Όχι στον εθνικιστή Καρυπίδη, να στον κοσμοπολίτη Γερουλάνο, από τον Κοτζιά ♦ Μετεωρισμός μεταξύ αστικού εθνικισμού και αστικού κοσμοπολιτισμού ♦ Που αποτελούν τα δυο πρόσωπα του αστικού Ιανού ♦ Ο Σπίρτζης δεν άκουσε τίποτα περί Σόρος στο υπουργικό συμβούλιο ♦ Να υποθέσουμε ότι ήταν αναπαυτική η καρέκλα και τον είχε ψιλοπάρει; ♦ Εκ των υστέρων, δε ρώτησε τους διπλανούς του «τι έγινε ρε παιδιά;» ♦ Γιατί, δεν μπορεί, ο καυγάς πρέπει κάποια στιγμή να νίκησε τον Μορφέα ♦ «Καμμένη παραίτησού, να σωθεί η Μακεδονία» φώναζε κάποιος μετά την παρέλαση στη Θεσσαλονίκη ♦ Απάντηση δεν πήρε, όμως εμείς είμαστε σίγουροι ότι η προεδράρα και υπουργάρα συγκλονίστηκε ♦ Απορούμε πώς δεν έσπευσε να παραιτηθεί ♦

## ΕΠΙΤΟΥΠΕΣΤΗΡΙΟΥ

**Κ**Επιασαν οι μπάτσοι ένα κύκλωμα κοκαΐνης και τρέμουν στο Κολωνάκι και τα βόρεια προάστια, λένε. Σιγά μην έπαθαν και παράλυση. Από καιρού εις καιρόν πιάνουν και οι μπάτσοι κάνα κύκλωμα, για να 'χουν να λένε. Να δικαιολογούν τις αργομισθίες τους. Όσο για τον «καλό κόσμο», που καταναλώνει κόκα και μεθαμφεταμίνες, δεν έχει κανένα λόγο να ανησυχεί. Εστω και αν κάποιων τα τηλέφωνα βρέθηκαν στους τηλεφωνικούς καταλόγους μελών του κυκλώματος. Δε χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί. Ρίξτε μια

ματιά στο παρελθόν και θα καταλάβετε.

**Κ**Στα Μέγαρα, ο πρώην υπουργός Αρ. Μπαλτάς ενοχλήθηκε, λέει, από την παρουσία του νεοναζιστή Παππά στις εκδηλώσεις για την 28η του Οκτώβρη. Δε σηκώθηκε να φύγει, όμως. Παρέλασε με τον Παππά δίπλα του και απλά γύρισε την πλάτη του όταν ο Παππάς κατέθεσε στεφάνι. Στη Θεσσαλονίκη, ο νεοναζιστής Κασιδιάρης είχε θέση στην εξέδρα των επισήμων. Και μετά έκανε δηλώσεις σύμφωνα με την... κοινοβουλευτι-

κή τάξη. Τις οποίες μετέδωσε κανονικά η κρατική και απόλυτα ελεγχόμενη από τον ΣΥΡΙΖΑ ΕΡΤ. Κι ας ήταν ένα κήρυγμα φασισμού (με την αποθέωση του Μεταξά), εθνικισμού και ρατσισμού («κρατίδιο Σλάβων και Αλβανών» αποκάλεσε τη Δημοκρατία της Μακεδονίας).

**Κ**Η Ντόρα ενημέρωσε ότι πήρε άδεια από τη Βουλή και θα απουσιάσει ένα χρονικό διάστημα στο εξωτερικό, καθώς πρέπει να κάνει διορθωτική επέμβαση στο γόνατό της. Και έσπευσε να συμπληρώσει:

«Οι εκλογές θέλουν τρέξιμο...». Για όσους τυχόν χάρηκαν, νομίζοντας ότι εγκαταλείπει την αστική πολιτική.

**Κ**«Ο Υπουργός [Κοτζιάς] εξήγησε το τελευταίο διάστημα αναλυτικά τις θέσεις του. Είναι σαφές ότι η παραιτήση δεν συνεπάγεται σε καμία περίπτωση αλλαγή της εξωτερικής μας πολιτικής. Ως προς δε το θέμα των μυστικών κονδυλίων, παρά την άθλια

φαιά προπαγάνδα της αντιπολίτευσης, η αλήθεια είναι ότι επί Υπουργίας Κοτζιά διαμορφώθηκε για πρώτη φορά μηχανισμός που προβλέπει την έγκριση των μυστικών κονδυλίων από τη Βουλή», δήλωσε ο Κατρούγκαλος. Αν δεν κάνουμε λάθος, ζήτημα διαχείρισης των μυστικών κονδυλίων δεν ήγειρε η αντιπολίτευση, αλλά ο υπουργός Καμμένος, κατηγορώντας τον υπουργό Κοτζιά. Κολλάνε και στον Καμμένο τα περί «φαιάς προπαγάνδας»;



## Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η συνταγματική αναθεώρηση αποτελεί την κορωνίδα του προοδευτικού μεταρρυθμιστικού μας έργου και έχει δύο βασικούς στόχους: Πρώτον, να μεταρρυθμίσει δομικά το πελατειακό κράτος της μεταπολίτευσης, προς την κατεύθυνση του εκδημοκρατισμού του, μέσω της ενίσχυσης της Βουλής και της εισαγωγής θεσμικών αντιβάρων που δεν θα είναι ιδιοκτησία των ελίτ αλλά θα ενεργοποιούνται με λαϊκή συμμετοχή. Και, δεύτερον, να ενισχύσει την προστασία των ατομικών και πολιτικών ελευθεριών και των κοινωνικών δικαιωμάτων, αλλά και τους μηχανισμούς του κοινωνικού κράτους, ως ανάχωμα στην επίθεση εναντίον τους από το νεοφιλελευθερισμό.

Γιώργος Κατρούγκαλος

## Το επετειολόγιο της εβδομάδας

3/11: Παναμάς: Ημέρα ανεξαρτησίας (1903), Ιαπωνία: Ημέρα πολιτισμού 3/11/1947: Απόπειρα σαμποτάζ κομμουνιστών στο αεροδρόμιο ΥΕΚΑ (Νέο Φάληρο) 3/11/1969: Καταδίκες τριών μελών «Ρήγα Φεραίου» 3/11/1992: Χτύπημα ΔΟΥ Αμαρουσίου (17Ν) 4/11/ 1918: Ιδρυση ΣΕΚΕ (αργότερα ΚΚΕ) 4/11/1949: Ο ΟΗΕ σταματά την αποστολή στρατιωτικού υλικού προς Βουλγαρία και Αλβανία επειδή τροφοδοτούν τους έλληνες αντάρτες 4/11/1973: Μνημόσυνο Γ. Παπανδρέου, πορεία 5.000 ατόμων, συγκρούσεις με αστυνομία, πυροβολισμοί, οδοφράγματα, 37 συλλήψεις 4/11/1980: Καθιέρωση πενήνθημερης εργασίας 4/11/1992: Το βρετανικό κοινοβούλιο επικυρώνει τη συνθήκη του Μάαστριχτ 5/11: Αγγλία : Ημέρα Guy Fawkes 5/11/1605: Σύλληψη Γκάι Φοκς σε τούνελ κάτω από τη Βουλή των Λόρδων με 36 βαρέ-

λια πυρίτιδα, έτοιμος για ανατίναξη 5/11/2007: Πακιστανός υπό απέλαση, κρατούμενος αγροτικών φυλακών Κασσάνδρας βρίσκεται απαγχονισμένος στο κελί του 6/11: Παγκόσμια ημέρα παρεμπόδισης εκμετάλλευσης περιβάλλοντος σε πόλεμο και ένοπλες συγκρούσεις 6/11/1969: Καταδίκες μελών ΑΕΜ, Κομμουνιστικού Διεθνιστικού Κόμματος και ΠΑΜ 6/11/1987: Θάνατος Αγί Στίνα (Σπύρος Πρίφτης) 7/11: Ημέρα κατά λογοκρισίας στο διαδίκτυο 7/11/1917: Οκτωβριανή επανάσταση 7/11/1967: Πανό για τα πενηντάχρονα της Οκτωβριανής Επανάστασης απέναντι από το δημαρχείο Αθηνών, τριάντα συλλήψεις 8/11: Ημέρα ακτινολογίας, ημέρα πολεοδομίας-χωροταξίας 8/11/1990: Εκρηξη σε γιάφκα οδού Μαυρικίου, τραυματισμός

Κυριακού Μαζοκόπου 8/11/2007: Ο 45χρονος Αλβανός, πατέρας πέντε παιδιών, Ιλμι Λατές (45 ετών) πυροβολείται πίσωπλατα από συνοριοφύλακες σχεδόν εξ επαφής και πέφτει νεκρός 9/11: Ημέρα κατά φασισμού και αντισημιτισμού 9/11/1921: Γενική απεργία στη Ρώμη, συγκρούσεις εργατών σιδηροδρόμων με φασίστες 9/11/1923: Απόπειρα πραξικοπήματος Χίτλερ υπό απειλή όπλου σε μπιραρία Μονάχου αναγκάζει βαυαρούς ηγέτες να τον υποστηρίξουν («πραξικόπημα της μπιραρίας») 9/11/1925: Ιδρυση Ταγμάτων Ασφαλείας (SS) Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος Γερμανίας 9/11/1974: Θάνατος Χόλγκερ Μάινς (RAF) από απεργία πείνας.

# Ρωσική ψυχρολουσία στον Καμμένο

**Π**οιος αστός πολιτικός θα επέλεγε να πάει στη Ρωσία λίγες μέρες μετά από μια προκλητική αντιρωσική εμφάνισή του στις ΗΠΑ; Ο Πάνος Καμμένος. Αγνοια κινδύνου; Ίσως τα πράγματα να είναι πιο απλά. Λίγο πριν από το τέλος μιας... λαμπρής υπουργικής καριέρας, που έκανε πράξη ένα παιδικό όνειρο, ο Καμμένος ήθελε να ζήσει το μεγαλείο του ρωσικού πρωτοκόλλου. Να δει στρατιώτες με λαμπερές στολές να του παρουσιάζουν όπλα μ' εκείνο το χορευτικό ρωσικό στιλ κι αυτός να τους επιθεωρεί με το γνωστό αγέρωχο ύφος του. Γι' αυτό πήγε, αγνοώντας τις συμβουλές του Τσίπρα να αναβάλει το ταξίδι.

Ο Τσίπρας, βέβαια, δεν ανησυχούσε για τον Καμμένο. Για κάποια από τις γνωστές γκάφες του ανησυχούσε. Γιατί σ' ένα μήνα και κάτι μέρες θα επισκεφτεί αυτός τη Μόσχα και δε θα ήθελε να μεσολαβήσει κάτι που θα έριχνε βαριά σκιά στην επίσκεψή του. Ολα πήγαν καλά, πάντως. Τόσο καλά που αν ψάξετε στην ιστοσελίδα του υπουργείου Εθνικής Αμυνας δε θα βρείτε τίποτ' άλλο εκτός από φωτογραφίες και μια δήλωση που έκανε ο Καμμένος μετά το τέλος της συνάντησης με τον ρώσο ομόλογό του, χωρίς ο τελευταίος να παρίσταται.

Και οι δηλώσεις που, ως είθισται, έγιναν πριν οι δύο υπουργοί με τις αντιπροσωπίες τους αποσυρθούν για τη συνάντηση; Αυτές λογοκρίθηκαν από τον μηχανισμό προπαγάνδας του Καμμένου. Για την ακρίβεια εξαφανίστηκαν. Ευλόγως! Διότι ο λαπωνικής καταγωγής Σεργκέι Σόιγκου, αφού είπε τα τυπικά για την 28η Οκτωβρίου κτλ., είπε να υποβάλει τον Καμμένο σε μια ψυχρολουσία σαν αυτές που συνηθίζουν στην πατρίδα του, τη Σιβηρία (αφού προηγούμενως έχουν πιεί καναδυό λίτρα βότκα και έχουν απαλλαγεί από τα ρούχα τους). Εκλεισε, λοιπόν, τη δημόσια τοποθέτησή του με τα εξής: «*Προτείνω να συζητήσουμε*

*τα θέματα ενίσχυσης της παρουσίας βάσεων ξένων χωρών του ΝΑΤΟ, και ιδιαίτερα των Ηνωμένων Πολιτειών, στην επικράτεια της Ελλάδας. Παρακολουθούμε αυτή τη διαδικασία στα σύνορά μας. Σήμερα, η στρατιωτική δραστηριότητα του ΝΑΤΟ έχει φτάσει σε ένα πρωτοφανές επίπεδο από τον Ψυχρό Πόλεμο. Η ένταση και η κλίμακα των επιχειρησιακών και πολεμικών ασκήσεων έχει αυξηθεί, κατά τη διάρκεια της οποίας εκτελούνται πολεμικές δραστηριότητες επιθετικής φύσεως*»!

Όταν αυτά ειπώθηκαν δημόσια, μπορείτε να φανταστείτε τι ακολούθησε όταν οι δυο υπουργοί αποσύρθηκαν στα ενδότερα για να συζητήσουν πίσω από κλειστές πόρτες. Ο Καμμένος πήγε στις ΗΠΑ και προσέφερε το σύνολο των ελληνικών στρατιωτικών βάσεων, σε όλη την ελληνική επικράτεια, προκειμένου να εγκαταστήσουν σ' αυτές οι Αμερικανοί τις δυνάμεις τους που σταθμεύουν στην Ευρώπη, με στόχο την ανάσχεση της ρωσικής επιρροής στα Βαλκάνια. Ζήτησε, επίσης, από τους Αμερικανούς να μπουν ως τέταρτο μέρος στη στρατηγική συμμαχία Ελλάδας-Ισραήλ-Αιγύπτου, αλλά και να διαμορφώσουν μια άλλη στρατηγική συμμαχία στα Δυτικά Βαλκάνια, κάτι σαν «μικρό ΝΑΤΟ», στην οποία επίσης θα συμμετάσχουν και οι ίδιες. Όταν λοιπόν άκουσε τον Σόιγκου να αναφέρεται δημόσια στην ενίσχυση των αμερικάνικων βάσεων στην Ελλάδα και να χαρακτηρίζει τις στρατιωτικές ασκήσεις «πολεμικές δραστηριότητες επιθετικής φύσεως», απάντησε με... ευχαριστίες για την πρόσκλησή του στη Μόσχα!

Όταν συνήλθε από την ψυχρολουσία, σκάρωσε τη δήλωση η οποία αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα του ΥΕΘΑ, στην οποία αφού αναφέρθηκε στις «κοινές αξίες» που μοιράζονται Ελλάδα και Ρωσία, «ιδιαιτερα μέσα από την Ορθόδοξη πίστη» (καμιά σχέση με τις «κοινές αξίες» που μοιράζονται Ελλάδα-ΗΠΑ, οι οποίες ξεκινούν από

την Κορέα, περνούν από το Βιετνάμ και φτάνουν στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ, όπως έλεγε «βαρώντας προσοχή» στον Τζέιμς Μάτις), είπε ότι «συνεχίζουμε την υποστήριξη των ρωσικών συστημάτων που κατέχουν οι ελληνικές Ενοπλες Δυνάμεις και συνεργαζόμαστε στην εκπαίδευση, στην ανταλλαγή πληροφοριών στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για τη διασφάλιση συνθηκών ειρήνης στην περιοχή μας»!

Α, να μην το ξεχάσουμε. Ο Καμμένος είπε και ότι «η Ρωσία παραμένει στρατηγικός εταίρος της Ελλάδας»! Είναι βέβαιο ότι η παροιμιώδης ρωσική ψυχραιμία συγκράτησε τον Σόιγκου από κάποια... έκρηξη. Εξάλλου, ήξερε πολύ καλά ότι με τον Καμμένο θα περνούσε απλά μερικές βαριεστημένες ώρες, άνευ ιδιαίτερης σημασίας. Τα ουσιαστικά είναι δουλειά του Πούτιν, που θα υποδεχτεί τον Τσίπρα αρχές Δεκέμβρη. Ο ίδιος (ο Σόιγκου) φρόντισε να ρίξει απλώς τις προειδοποιητικές βολές. Οχι τίποτ' άλλο, αλλά για να μην τον περνάει για μακάκα ο κάθε Καμμένος.

ΥΓ. «Εξηγήσαμε τις επιλογές της ελληνικής κυβέρνησης και διασκεδάσαμε τις παρεξηγήσεις του πρόσφατου παρελθόντος», είπε ο Καμμένος στους έλληνες δημοσιογράφους, μετά την ολοκλήρωση των συνομιλιών των δυο αντιπροσωπιών, αναφερόμενος προφανώς στην απέλαση των ρώσων διπλωματών, τους οποίους η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ κατηγόρησε ότι έκαναν πρακτόρικη δουλειά, αποπειρόμενοι να εξαγοράσουν βορειοελλαδίτες παράγοντες για να ενισχύσουν τις κινητοποιήσεις εναντίον της Συμφωνίας των Πρεσπών. Η εξωτερική πολιτική δεν είναι, βέβαια, δική του δουλειά. Ούτε οι Ρώσοι θα έδωσαν οποιαδήποτε σημασία στα όσα πιθανόν τους είπε. Απλά, βρήκε την ευκαιρία να πετάξει ένα καρφί κατά του «φίλου» του του Κοτζιά.

## Σκουρλέτης: Εχουμε νέα πλειοψηφία, αν χρειαστεί

Ο Τζανακόπουλος ψιλομάζεψε αυτά που είχε πει περί νέας κυβερνητικής πλειοψηφίας από την παρούσα Βουλή, αν φύγει από την κυβέρνηση ο Καμμένος, όμως ο Σκουρλέτης επανήλθε και τα είπε πιο καθαρά από τον κυβερνητικό εκπρόσωπο, σε συνέντευξή του στην ΕφΣυν: «*Είναι σαφές πως η κυβέρνηση επιδιώκει να εξαντλήσει τη τετραετία διότι αντιλαμβάνεται πως αυτή η τελευταία περίοδος της θητείας της συγκεντρώνει όλες τις προϋποθέσεις για να είναι η πλέον γόνιμη και επωφελής για την οικονομία και την κοινωνία. Κατά συνέπεια η προσφυγή στις κάλπες τον προσεχή Μάιο θα περιορίσει αυτή τη θετική κατά τα αλλά περίοδο για τη χώρα. Υπό αυτή την έννοια δεν αντιλαμβάνομαι τις τοποθετήσεις του κυρίου Καμμένου που αντικειμενικά λειτουργούν υπονομευτικά ως προς το έργο της κυβέρνησης* στην πιο παραγωγική για αυτήν περίοδο. Παρόλα αυτά νομίζω πως *ακόμη και από την παρούσα Βουλή υπάρχουν οι απαιτούμενοι συσχετισμοί που θα επιτρέψουν στην κυβέρνηση να ολοκληρώσει το έργο της. Δεν υποτιμώ βέβαια πως οι συνεχείς δηλώσεις εκ μέρους του κυβερνητικού μας εταίρου μας αποπροσανατολίζουν και κατασπαταλούν το πολιτικό μας κεφάλαιο*».

Αυτή την τοποθέτηση δεν τη λες και «πολιτική κατευνασμού» του Καμμένου, όπως υποτίθεται ότι έχει συστήσει σε όλους ο Τσίπρας. Περισσότερο σε τακτική του καλού και του κακού μπάτσου φέρνει, με τον Σκουρλέτη (που ποτέ δεν είχε τις καλύτερες σχέσεις με τον Καμμένο, σε αντίθεση με τους Παππά, Τσίπρα και Πολάκη) να επιλέγει το ρόλο του κακού. Γι' αυτό καταγγέλλει τον Καμμένο ως «αντικειμενικά υπονομευτή» του κυβερνητικού έργου, ο οποίος, επιπλέον, με τις δηλώσεις του αποπροσανατολίζει και κατασπαταλά το πολιτικό κεφάλαιο της κυβέρνησης.

Το ερώτημα, όμως, είναι αυτό που διατυπώσαμε και στο προηγούμενο φύλλο: έχουν εξασφαλισμένη μια -οριακή έστω- νέα κοινοβουλευτική πλειοψηφία (με τους 145 του ΣΥΡΙΖΑ, συν Παπακώστα, Κουντουρά, Παπαχριστόπουλο, Ζουράρι, Δανέλλη και Θεοχάρη) ή απλώς μπλοφάρουν, ώστε να έχουν στη συνέχεια το άλλοθι να πάνε σε πρόωρες εκλογές τον Μάη, φορτώνοντας την ευθύνη στον Καμμένο; Εκτός αν θα κάνουν το πρωτοφανές: να συνεχίσουν ως κυβέρνηση μειοψηφίας, αφού η ΝΔ δε θα μπορεί να συγκεντρώσει 151 ψήφους σε μια πρόταση δυσπιστίας. Ίδωμεν.

## Και προσκλητήριο στα ορφανά του 2015...

Αναφερόμενος σε όσους αποχώρησαν από τον ΣΥΡΙΖΑ το 2015, ο Σκουρλέτης έκανε μια γεμάτη σημασίας δήλωση στην ίδια συνέντευξή του στην ΕφΣυν:

«*Όσοι έφυγαν από τον ΣΥΡΙΖΑ το 2015 δεν έφυγαν όλοι ασκώντας την ίδια κριτική. Υπήρχαν δυνάμεις μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ που είχαν μια διαφορετική στρατηγική θεώρηση των πραγμάτων, ιδιαίτερα στο θέμα της Ευρώπης ή ακόμα και του ρόλου της Αριστεράς σε συνθήκες ανάληψης της διακυβέρνησης. Προφανώς οι διαφορές μας με τους συγκεκριμένους συντρόφους παραμένουν μεγάλες. Δεν είναι όμως έτσι για τους περισσότερους που αποστασιοποιήθηκαν από το 2015 και μετά. Αυτοί οι τελευταίοι αποτελούν ένα πολύτιμο πολιτικό προσωπικό με το οποίο έχουμε πάρα πολλά να κάνουμε και να πούμε* στην από εδώ και πέρα περίοδο. *Εχουμε ανάγκη ως πολιτικός χώρος από τις επισημάνσεις τους και τη συμβολή τους, όπου είναι δυνατό. Με δυο λόγια πιστεύω στην ανάγκη ενός πολύμορφου διαλόγου και στην ανάγκη εξεύρεσης μιας σχέσης επικοινωνίας με όλο αυτό τον κόσμο, που διατηρεί τις ευαισθησίες του, την κινηματική του πρακτική και τον ριζοσπαστισμό του*».

Ο Σκουρλέτης ξέρει ότι πάρα πολλοί απ' αυτούς που έφυγαν το 2015 αισθάνονται μετέωροι, καθώς είδαν όλες τις ελπίδες τους να διαψεύδονται. Υπέστησαν το μεγάλο σοκ τον Σεπτέμβριο του 2015, όταν είδαν το σχήμα των Λαφαζάνη, Κωνσταντοπούλου και σίας να μην καταφέρνει ούτε να πλησιάσει στην είσοδο στη Βουλή. Στη συνέχεια υπέστησαν το σοκ της συρρίκνωσης και πολιτικής απαξίωσης των διάφορων ομάδων που προέκυψαν από εκείνη τη διάσπαση. Δεν αναφέρεται στο στενό πυρήνα των ομάδων που αποτελούσαν την «Αριστερή Πλατφόρμα» του ΣΥΡΙΖΑ και σήμερα συγκροτούν τη ΛΑΕ, αλλά σε άλλο κόσμο που ακολούθησε αυτές τις ομάδες στην έξοδο και έμεινε ορφανός. Ρίχνει, λοιπόν, τα δίχτυα του σ' αυτά τα ορφανά, τα οποία δε διακρίνονται ούτε για την εμμονή τους σε αρχές ούτε για πολεμική συμπεριφορά στην πολιτική αντιπαράθεση (πάρα πολλοί απ' αυτούς διατήρησαν τις φιλικές σχέσεις με άτομα και ομάδες που παρέμειναν στον ΣΥΡΙΖΑ και έχουν συγκροτήσει τη φράξια των 53+). Ενας ΣΥΡΙΖΑ στην αντιπολίτευση μπορεί πιο εύκολα να επανεντάξει αυτά τα ορφανά στις γραμμές του («περασμένα ξεχασμένα» θα πουν όλοι τους) και τότε ο Σκουρλέτης θα δει να ενισχύεται και η προσωπική του θέση έναντι των τέως πασόκων και των προεδρικών της «ομάδας του Κάραβελ».

## Κατάφεραν να αυτοεξευτελιστούν!

**Τ**α γεγονότα είναι γνωστά και η σημασία τους δεν αλλάζει, όσο κι αν προσπαθήσει η κυβερνητική προπαγάνδα. Βγαίνει ένας υπουργός (Κοτζιάς), λίγες μέρες μετά την παραίτησή του, και λέει ότι στο υπουργικό συμβούλιο, ένας άλλος υπουργός (Καμμένος), «δεν έθεσε μόνο θέμα μυστικών κονδυλίων. Είπε ότι ο Σόρος χρηματοδοτεί την κυβέρνηση για να αγοράζει ξένους. Ουδείς απάντησε, πλην εμού. Ούτε ο πρωθυπουργός».

Γίνεται, όπως αντιλαμβανέστε, της ...τάνας. Μπορεί ο υπουργός που θέτει θέμα χρηματοδότησης της κυβέρνησης από τον Σόρος να θεωρείται γενικώς φαιδρό πολιτικό πρόσωπο, όμως εκείνος που έκανε την αποκάλυψη έχει βαφτιστεί από τον ίδιο τον πρωθυπουργό μεγάλος διανοούμενος, γίγαντας των διεθνών σχέσεων κτλ. κτλ. Δεν μπορεί, λοιπόν, αυτός ο άνθρωπος να λέει ψέματα, έτσι δεν είναι; Αν λέει ψέματα, τότε πρέπει να στιγματιστεί με δήλωση του ίδιου του πρωθυπουργού, ο οποίος ελάχιστες μέρες πριν του έπλεξε το εγκώμιο, όταν παρέλαβε απ' αυτόν

το υπουργείο Εξωτερικών.

Χρειάζεται να περάσουν μερικές μέρες και να μεσολαβήσει έντονο παρασκήνιο με το Μαξίμου, για να τοποθετηθεί ο καταγγελλόμενος (και καταγγέλλων) Καμμένος: «Επειδή βλέπω να γίνεται **μεγάλη σπέκουλα** πάνω να στήνονται **ολόκληρα σενάρια** πάνω από πράγματα που δήθεν ειπώθηκαν από εμένα, να ξεκαθαρίσουμε ότι ποτέ δεν ειπώθηκε ότι 50 εκατ. πήρε η κυβέρνηση από τον Σόρος. Αναφέρθηκα στον Σόρος σε σχέση με συνεργασία του υπουργείου Εξωτερικών με εταιρία έκδοσης βίζα, που δεν είχε καμία σχέση με την κυβέρνηση».

Κατά συνέπεια, συζήτηση περί Σόρος και 50 εκατομμυρίων έγινε. Αυτό πλέον επιβεβαιώνεται και από τον Καμμένο. Ο μόνος που δεν άκουσε τίποτα είναι ο Σπίρτζης, που πρέπει να διαλέξει ανάμεσα στον χαρακτηρισμό του ψεύτη και του... υπναρά. Εξαιρετικό ενδιαφέρον, όμως, είχε η τοποθέτηση του κυβερνητικού εκπροσώπου. «Ο κ. Καμμένος ξεκαθάρισε ότι δεν υπήρχε καμία αναφορά ότι κάποιος υπουργός ή

υφυπουργός χρηματοδοτείται από τον Σόρος. Θεωρώ ότι το θέμα αυτό έχει λήξει. Εάν η ΝΔ θέλει να συνεχίσει να μιλά γι' αυτό είναι δικό της ζήτημα», δήλωσε ο Τζανακόπουλος!

Αυτό που μας είπε ο Τζανακόπουλος είναι πως ο Καμμένος είναι ο αυθεντικός πρακτικογράφος των συνεδριάσεων του υπουργικού συμβουλίου! Ισχύει, ό,τι λέει αυτός εκ των υστέρων σχετικά με το τι ειπώθηκε στο υπουργικό συμβούλιο. Λες και δεν ήταν παρόντες ο πρωθυπουργός και οι άλλοι υπουργοί και δεν άκουσαν όλοι (πλην Σπίρτζη, που δεν άκουσε τίποτα...) τι ακριβώς είπε ο Καμμένος. Το 'πιασε στον αέρα το... υπονοούμενο ο Κοτζιάς και πέταξε νέο ιοβόλο βέλος, με στόχο τον ίδιο τον Τσίπρα αυτή τη φορά: «Αν κάποιος, μετά τη σιωπή στις ύβρεις, θέλουν να σβήσουν τμήματα από τα πρακτικά του Υπουργικού Συμβουλίου, είναι κάτι που δεν μπορεί να φανταστεί ο νους μας και το αποκλείουμε»!

Στις συνεδριάσεις του υπουργικού συμβουλίου τηρούνται πρακτικά, στενογραφημένα και μαγνητοφωνημένα

(άρθρο 8 ΠΔ 63/2005, «Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα»). Επομένως, ό,τι ειπώθηκε δεν έχει μόνο καταγραφεί από τους στενογράφους, αλλά έχει μαγνητοφωνηθεί κιόλας! Γι' αυτό και η ΝΔ, παίρνοντας την τελευταία πάσα του Κοτζιά, ανακοίνωσε: «Αν όντως η κυβέρνηση δεν έχει να κρύψει τίποτα, όπως ισχυρίζεται ο κ. Τζανακόπουλος, η λύση είναι απλή: Δώστε επιτέλους στη δημοσιότητα την επιστολή Κοτζιά και τα πρακτικά της συνεδρίασης του υπουργικού συμβουλίου».

Η «παιδική χαρά» τα κατάφερε να αυτοεξευτελιστεί για μια ακόμα φορά. Πέρα από την ξεφτίλα, όμως, υπάρχει ένα ακόμα ζήτημα ουσίας. Στη «διορθωτική» δήλωσή του ο Καμμένος είπε ότι εταιρία του Σόρος συνεργάζεται με το υπουργείο Εξωτερικών και έχει αναλάβει την έκδοση Visa. Δεν ακούσαμε τον Κοτζιά, ούτε τον εκπρόσωπο του Τσίπρα να λένε τίποτα επ' αυτού. Γιατί αλήθεια; Δεν υφίσταται τέτοια συνεργασία ή είναι νόμιμη;



## Business as usual (1)

Ο Ερντογάν είχε προαναγγείλει ότι θα κάνει συγκλονιστικές αποκαλύψεις για τη δολοφονία του Τζαμάλ Κασόγκι, στην ομιλία του στην τουρκική Βουλή. Στήθηκαν όλοι να παρακολουθήσουν την ομιλία του και με έκπληξή τους δεν τον άκουσαν να λέει τίποτα. Δυο μέρες μετά, ανακοινώθηκε ότι ο τούρκος πρόεδρος επικοινωνώντας τηλεφωνικά με τον διάδοχο του σαουδαραβικού θρόνου Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν και μίλησαν για τα βήματα που απαιτείται να γίνουν ώστε να αποκαλυφθούν όλες οι πιτυχές του εγκλήματος. Μετά από μερικές ώρες, ο διάδοχος εμφανίστηκε στην επενδυτική διάσκεψη που γινόταν στο Ριάντ και δήλωσε ότι «οι ένοχοι γι' αυτό το οδυνηρό περιστατικό θα τιμωρηθούν όπως αρμόζει». Ο ίδιος, φυσικά, δεν είχε καμιά ανάμιξη. Αθώωθηκε και με τη βούλα του Ερντογάν, που επικοινωνήσε μαζί του για να συνεννοηθούν πώς θα συλλάβουν και θα τιμωρήσουν τους ενόχους!

Στο μεταξύ, στην Κωνσταντινούπολη κατέφτασε εσπευσμένα η αρχηγός της CIA Τζίνια Χάσπελ. Μπορούμε να αντιληφθούμε το λόγο της επίσκεψης. Στο θαυμαστό κόσμο του καπιταλισμού και των διεθνών σχέσεων ανάμεσα στις καπιταλιστικές χώρες, όλα έχουν την τιμή τους, όλα είναι ζήτημα παζαριού. Ο Ερντογάν θέλει να αρθούν οι κυρώσεις που είχαν επιβάλει στην Τουρκία οι ΗΠΑ, λόγω της φυλάκισης του πάστορα Μπράνσον. Οι ΗΠΑ θέλουν να μην αυτονομηθεί ο Ερντογάν στο ζήτημα των αποκαλύψεων για τη δολοφονία Κασόγκι, αλλά σε συνεργασία με το σαουδαραβικό καθεστώς να καταλήξουν σε μια εκδοχή που θα αφήνει στο απυρόβλητο τον πρίγκηπα Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν.

## Business as usual (2)

Ενας άλλος υπέρμαχος της δημοκρατίας και της διαφάνειας, ο πρωθυπουργός του Καναδά Τζάστιν Τριντό (αυτός που του αρέσει να επιδεικνύει τις παρδαλές κάλτσες που φοράει) ανέλαβε να πείσει τους Καναδούς ότι ναι μεν αισθάνεται και ο ίδιος οργή και αποστροφή για τη δολοφονία του Κασόγκι, όμως θα είναι πολύ δύσκολο να ακυρωθεί η συμφωνία πώλησης канаδικών όπλων στη Σαουδική Αραβία, ύψους 13 δισ. δολαρίων, όπως ζητά η αντιπολίτευση. Γιατί -όπως εξήγησε- η συμφωνία περιλαμβάνει ρήτρες και αν ακυρωθεί από τον Καναδά, οι φορολογούμενοι θα πρέπει να πληρώσουν πολλά!

Οχι, δεν είναι τα κέρδη των канаδικών μονοπωλίων όπλων, που απασχολούν τον Τριντό. Για τον φουκαριάρη τον φορολογούμενο κάνει την καρδιά του πέτρα.

## Σόρος «διά πάσαν νόσον...»

Σόρος ο Καμμένος; Σόρος και ο Τραμπ. «Βάλ' τον φυλακή» τον προέτρεπε το πλήθος, την ώρα που ο Τραμπ αναφερόταν στον παρασκηνακό ρόλο που παίζει ο Σόρος στην εν εξελίξει προεκλογική εκστρατεία στις ΗΠΑ, μοιράζοντας λεφτά -πάντα σύμφωνα με τον Τραμπ- προκειμένου οι υποψήφιοι των Δημοκρατικών να κερδίσουν τους Ρεπουμπλικανούς. Απολαμβάνοντας τις κραυγές του πλήθους, ο Τραμπ περιορίστηκε να τους κλείσει με νόημα το μάτι. Το θεωρούμε μάλλον απίθανο να μπορέσει να βάλει τον Σόρος στη φυλακή, όμως ο περιβόητος τραπεζίτης και χρηματιστής, χάρη στην πολυπραγμοσύνη του και στη δημόσια εικόνα που εδώ και χρόνια φιλοτεχνεί για τον εαυτό του, αποτελεί ένα πρώτης τάξης «εργαλείο» για κάθε συνωμοσιολόγο.

Την ψυλλιάστηκε και ο Μπαρουφάκης τη δουλειά και είπε να ρίξει κι αυτός λίγο Σόρος στην πιάτσα. Ευκαιρία να κάνει λίγο ντόρο για τον εαυτό του με όχημα την πολυπραγμοσύνη του Σόρος. «Αποκάλυψε», λοιπόν, πως ο Σόρος είχε τηλεφωνήσει στον Τσίπρα και του είχε ζητήσει να αποπέμψει τον Μπαρουφάκη. Πώς το ξέρει ο Γιάννης με το ένα νι; Προφανώς του το είπε ο Τσίπρας, γιατί ο Σόρος αποκλείεται να του το είπε. Το επιβεβαιώνει ο Τσίπρας; Ακόμα και αλήθεια να ήταν, αποκλείεται να το επιβεβαιώνει. Στη συνωμοσιολογία, όμως, οι επιβεβαιώσεις, οι αποδείξεις, τα ντοκουμέντα δεν παίζουν καμιά σημασία. Αρκεί το σενάριο, ο κατασκευαστής του και κυρίως ο τρόπος με τον οποίο το πλασάρει. Ο Καμμένος για παράδειγμα, και αληθινό σενάριο να πλασάρει, αποκλείεται να γίνει πιστευτός. Ο Μπαρουφάκης, όμως, δεν είναι Καμμένος. Κι εκτός του ότι δεν είναι Καμμένος, έχει και το ταλέντο να πλασάρει με γοητευτικό τρόπο τα σενάρια που κατασκευάζει. Το πέταξε, λοιπόν, και το άφησε να δουλεύει.

Ο Μπαρουφάκης δεν μίλησε για τον Σόρος με τον τρόπο του Τραμπ ή του Καμμένου. Χαρακτήρισε τον μεγαλοκαπιταλιστή «αμφιλεγόμενη προσωπικότητα» που «έχει κάνει κάποια καλά, αλλά και κάποια περίεργα πράγματα», και φρόντισε να κατατάξει τον Καμμένο στην κατηγορία των «νεοφασιστοειδών», μαζί με τους Ορμπαν, Σαλβίνι κ.ά. «Όταν θέλουν να αμαυρώσουν την τιμή και την υπόληψη κάποιου, όλα αυτά τα νεοφασιστοειδή, αρχίζουν να μιλούν για τον Τζορτζ Σόρος», ανέφερε χαρακτηριστικά.

Μ' αυτά και μ' αυτά, ο Σόρος κάνει τη δουλειά του πιο εύκολα απ' όσο φανταζόταν όταν έστηνε το διαβόητο «Ιδρυμά» του, μέσω του οποίου παρεμβαίνει σε σειρά χωρών, «σπρώχνοντας» τα συμφέροντα της κλίκας που εκπροσωπεί.

# Με το δάχτυλο στη σκανδάλη...

Οι ΗΠΑ βρίσκονται αντιμέτωπες με μία εισβολή! Αν δεν το γνωρίζατε, σας το λέμε από τώρα για να ξέρετε τι θα επακολουθήσει. Μην ανησυχείτε όμως. Δεν βρισκόμαστε στα πρόθυρα ενός... τρίτου παγκοσμίου πολέμου. Οι ένοπλες δυνάμεις των ΗΠΑ είναι έτοιμες να αντιμετωπίσουν επάξια την εισβολή αυτή, όπως το έκαναν τόσες φορές στο παρελθόν! Τέτοια ένδοξη ιστορία, τόσες σφαγές κατά των... βαρβάρων δεν μπορούν να πάνε χαμένες!

Γι' αυτό ο Τραμπ διέταξε την ανάπτυξη 5.200 στρατιωτών στα σύνορα με το Μεξικό (εκεί θα γίνει η εισβολή), αριθμό υπερδιπλάσιο από αυτόν των αμερικάνων κομάντο που πολεμούν στη Συρία (γύρω στους 2.000 σύμφωνα με το Πεντάγωνο), διπλάσιο από αυτόν που ήδη υπάρχει (γύρω στους 2.092) και πενταπλάσιο από αυτόν που είχε αρχικά προβλεφθεί (800 - 1.000). Ο στρατός θα αναπτυχθεί σε λιμάνια του Τέξας, της Αριζόνα και της Καλιφόρνια και θα υποστηρίζεται από ελικόπτερα με διόπτρες νυκτός και ειδικούς αισθητήρες.

Αυτό είναι το ξεκίνημα της επιχείρησης, όπως μας ενημέρωσε ο επικεφαλής της βόρειας στρατιωτικής διοίκησης των ΗΠΑ, στρατηγός Τέρενς Ο Σόγκνεσι. Α, ξεχάσαμε να σας πούμε ποιος είναι ο εχθρός! Μα φυσικά οι χιλιάδες... εγκληματίες, τζιχαντιστές και λοιποί βάρβαροι που κατευθύνονται από χώρες της Λατινικής Αμερικής προς τα νότια σύνορα των ΗΠΑ και έχουν παρεισφρήσει στα δύο καραβάνια των μερικών χιλιάδων προσφύγων (κάτω των δέκα και τα δύο μαζί) που ετοιμάζονται να εισβάλουν στις ΗΠΑ! Μην κοιτάτε τους γέρους και τα παιδιά που μετακινούνται σαν τις χελώνες. Θα πρέπει να δείτε όπως ο μεγάλος... Τραμπ, που... σκανάρισε με το κοφτερό του μάτι το καραβάνι κι εντόπισε τους «κακούς». Το «ξεσκαρτάρισμα» έχει ήδη ξεκινήσει από τις αρχές του Μεξικού, που αντί για ιατρική φροντίδα «έλουσαν» τους μετανάστες με δακρυγόνα και πλαστικές σφαίρες, σκοτώνοντας έναν 26χρονο άνδρα από την Ονδούρα.

Οι «κακές γλώσσες» λένε ότι αυτό είναι ένα ακόμα τεράτιο του Τραμπ προκειμένου να κερδίσει πόντους στις ενδιάμεσες εκλογές της επόμενης εβδομάδας. Έχει κι αυτό τη σημασία του, όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η αντιμεταναστευτική πολιτική δεν είναι κάτι καινούργιο. Αυτός που την εφάρμοσε με... κομψότητα ήταν ο Ομπάμα. Την ίδια στιγμή που έκανε σπονδές στην ελευθερία μετακίνησης υπενθυμίζοντας



ότι η Αμερική είναι έθνος μεταναστών, υποσχόμενος νομιμοποίηση των «παράνομων» (κι όμως σκληρά εργαζόμενων επί σειρά ετών) μεταναστών, θωράκιζε το αντιμεταναστευτικό σύστημα.

Πώς το έκανε αυτό; Πρώτα απ' όλα όχι μόνο δεν γκρέμισε το φράχτη στα σύνορα των ΗΠΑ με το Μεξικό, που ξεκίνησε να υψώνεται το 2006 με απόφαση της κυβέρνησης Μπους, αλλά συνέχισε την κατασκευή του, με αποτέλεσμα το ένα τρίτο να έχει ήδη κατασκευαστεί από το 2012 κιόλας. Ακόμα και το νομοσχέδιο που επιχείρησε να περάσει το 2014, αλλά δεν πέρασε ποτέ εξαιτίας της αντίδρασης των Ρεπουμπλικανών, που δεν ήθελαν ούτε καν αυτή τη «νομιμοποίηση» (γι' αυτό και το μπλόκαρε στη Βουλή των Αντιπροσώπων), προέβλεπε τον υπερδιπλασιασμό των συνοριοφυλάκων (στις 40 χιλιάδες, από 15-20 που ήταν την εποχή Μπους) και την αυστηρή καταγραφή (φακέλωμα) όλων των μεταναστών, με στόχο την ευκολότερη απέλασή τους.

Όπως είχαμε αναφέρει και σε προηγούμενο φύλλο (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/801/Διεθνή/22866.Φακέλωμα-ξεζούμισμα-και-έλεγχος-της-κυβέρνησης-Ομπάμα>) ήταν να καταγραφούν όλοι οι «παράνομοι» μετανάστες έτσι ώστε να υπάρχουν φάκελοι με τις αποφάσεις απέλασής τους, αντί να «επαναπροωθηθούν» όταν πιαστούν να περνούν παράνομα στα σύνορα χωρίς καταγραφή. Με τον τρόπο αυτό, ο «παράνομος» μετανάστης που απελάθηκε θα αντιμετωπίζει ποινική δίωξη αν επιχειρήσει να ξαναμπει στη χώρα παράνομα, πράγμα που δεν το αντιμετώπιζε με την «επαναπροώθηση». Γι' αυτό και ορισμένοι αποκάλεσαν τον Ομπάμα πρόεδρο των απελάσεων.

Με τη «νομιμοποίηση» των μεταναστών, επομένως, η κυβέρνηση θα κέρδιζε διπλά. Θα έβαζε κάποιους μετανάστες να πληρώσουν φόρους και θα αποκτούσε πλήρη έλεγχο πάνω τους. Όσο για το πόσοι θα νομιμοποιούνταν, αρκεί να δει κανείς τις προϋποθέσεις για να καταλάβει: 1. Θα έπρε-

πε να ζουν στις ΗΠΑ για πάνω από πέντε χρόνια. 2. Θα έπρεπε να έχουν παιδιά που είναι αμερικανοί υπήκοοι ή νόμιμοι κάτοικοι 3. Θα έπρεπε να καταγραφούν, να περάσουν από εγκληματολογικό έλεγχο και να δεχτούν να πληρώσουν ένα «δίκαιο» μερίδιο φόρων.

Οι καταγεγραμμένοι προσωρινοί μετανάστες θα μπορούσαν να κάνουν αίτηση για νόμιμη μόνιμη άδεια παραμονής («πράσινη κάρτα») μετά από τουλάχιστον δέκα χρόνια καταγεγραμμένης παραμονής, με την προϋπόθεση ότι όλο αυτό το χρονικό διάστημα (με κενά μέχρι 60 μέρες το πολύ) θα δούλευαν σε κανονικές θέσεις εργασίας ή θα είχαν εισόδημα τουλάχιστον ίσο με το 125% του ορίου φτώχειας (με εξαίρεση τους φοιτητές πλήρους φοίτησης, τα παιδιά κάτω των 21, τους διανοητικά καθυστερημένους και τους ανάπηρους)! Οι αιτούντες επίσης να γνωρίζουν άσφoga αγγλικά (επιπέδου Proficiency παρακαλώ) και να πληρώσουν -εκτός από τους φόρους- ένα

επιπλέον πρόστιμο της τάξης των 1.000 δολαρίων! Καταλαβαίνει λοιπόν κανείς σε ποιους μετανάστες έδινε τη δυνατότητα το νομοσχέδιο Ομπάμα να νομιμοποιηθούν. Σε αυτούς που έχουν λεφτά και γνώσεις. Το γεγονός ότι ούτε αυτό δεν πέρασε, δείχνει την αντιμεταναστευτική μανία της αμερικανικής πολιτικής.

Η αντιμεταναστευτική πολιτική έδρεψε τους καρπούς της. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Υπηρεσίας Τελωνείων και Προστασίας Συνόρων των ΗΠΑ (<https://www.cbp.gov/newsroom/stats/sw-border-migration>), μέσα στη χρονιά φυλακίστηκαν γύρω στους 397 χιλιάδες «παράνομοι» μετανάστες, ενώ άλλοι 125 χιλιάδες περίπου δεν έγιναν αποδεκτοί από τις υπηρεσίες μεταναστευσης. Ο συνολικός αριθμός των ανθρώπων που μεταναστεύουν «παράνομα» κάθε χρόνο στις ΗΠΑ έχει μειωθεί από το 1,6 εκατομμύριο, που ήταν στις αρχές της νέας χιλιετίας, στους 350-500 χιλιάδες τα τελευταία χρόνια.

Ταυτόχρονα, η φτώχεια στις λατινοαμερικανικές χώρες (Ονδούρα, Γουατεμάλα κτλ.) έχει οδηγήσει στην αύξηση των μεταναστών από αυτές, σε σχέση με το Μεξικό. Ο «εχθρός», λοιπόν, δε θα σταματήσει να επιχειρεί να «εισβάλλει», ανακυκλώνοντας την καταστολή που ποτέ δε σταμάτησε. Απλά, ο Τραμπ είναι απόλυτα κυνικός και δε χρησιμοποιεί τα ωραία λογάρια των προκατόχων του. Η ουσία παραμένει η ίδια.



## ...κι ο ψωριάρης χώρια

Η φωτογραφία των Πούτιν, Μέρκελ, Ερντογάν και Μακρόν να ποζάρουν πιασμένοι χέρι-χέρι, σε ένδειξη... ενότητας, ήταν σημαντικότερη από τα πρακτικά αποτελέσματα της συνόδου της Ισταμπούλ για τη Συρία. Οι ηγέτες τριών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων που έχουν -σε διαφορετικό βαθμό η καθεμιά- εμπλοκή στη Συρία, παρά με τον ηγέτη μιας περιφερειακής δύναμης, η οποία έχει άμεση εμπλοκή στον πόλεμο, χωρίς όμως τα κέρδη που προσδοκούσε να εισπράξει από αυτή την εμπλοκή, φωτογραφίστηκαν σ' αυτή τη στάση όχι τόσο για να δηλώσουν την (ανύπαρκτη) ενότητά τους ή έστω μια νέα συμφωνία, αλλά για να φανεί ακόμα καλύτερα η απουσία ενός από τους βασικούς «παίχτες» στην περιοχή: του Τραμπ.

Παρά την ενωτική φωτογραφία, τίποτα δεν άλλαξε στις ισορροπίες στην περιοχή και στις επιδιώξεις των εμπλεκόμενων μερών. Ο Πούτιν ξεκαθάρισε ότι η εκεχειρία στο Ιντλίμπ είναι απλά ένα προσωρινό καθεστώς και ότι στόχος είναι η επαρχία (όπου είναι μαζεμένα τα υπολείμματα των αντικαθεστωτικών πολιτοφυλακών) να επανέλθει στον έλεγχο της κυβέρνησης της Δαμασκού, ενώ ο -επίσης... φιλειρηνιστής- Ερντογάν έστειλε την αεροπορία του να βομβαρδίσει στόχους των κουρδικών ΥΡΓ.

## Παλαιστίνη-Γάζα

# Συμφωνία με το Ισραήλ για τερματισμό των διαδηλώσεων;

**Σ**ύμφωνα με την αραβική εφημερίδα Αλ Χαγιάτ, την Παρασκευή 26 Οκτώβρη η Χαμάς και το Ισραήλ κατέληξαν σε συμφωνία κατάπαυσης του πυρός με τη διαμεσολάβηση της Αιγύπτου. Με βάση τη συμφωνία, η Χαμάς δεσμεύεται να σταματήσει τις διαδηλώσεις δίπλα στα σύνορα του Ισραήλ με τη Γάζα, που συνεχίζονται για πάνω από έξι μήνες, στο πλαίσιο της «Μεγάλης Πορείας της Επιστροφής», καθώς και την εκτόξευση ρουκετών και το πέταγμα εμπρηστικών μπαλονιών προς το Ισραήλ, με αντάλλαγμα το πλήρες άνοιγμα των συνοριακών περασμάτων, τη διεύρυνση της ζώνης ψαρέματος της Γάζας σε πρώτη φάση από τα έξι στα εννιά και αργότερα στα 20 ναυτικά μίλια και την εξεύρεση λύσης για τους δεκάδες χιλιάδες άνεργους δημόσιους υπαλλήλους που είχε διορίσει η κυβέρνηση της Χαμάς, οι οποίοι απολύθηκαν όταν η Παλαιστινιακή Αρχή ανέλαβε τη διοίκηση της Γάζας.

Σύμφωνα με το ίδιο δημοσίευμα, η Ισλαμική Τζιχάντ προχώρησε σε ξεχωριστή συμφωνία κατάπαυσης του πυρός, το Σάββατο 27 Οκτώβρη.

Παρά ταύτα, τα ξημερώματα του Σαββάτου 27 Οκτώβρη το Ισραήλ προχώρησε σε αεροπορικούς βομβαρδισμούς 80 στόχων σε ολόκληρη τη Γάζα ως απάντηση στην εκτόξευση περισσότερων από 30 ρουκετών από την Αντίσταση. Μόλις το ένα



τρίτο των παλαιστινιακών ρουκετών αναχαιτίστηκε από το πανάκριβο αντιπυραυλικό σύστημα «Σιδηρούς Θόλος» του Ισραήλ, ενώ οι υπόλοιπες κατέληξαν σε χωράφια γύρω από ισραηλινούς εποικισμούς κοντά στα σύνορα του Ισραήλ με τη Γάζα, προκαλώντας πανικό στους κατοίκους τους και θυμίζοντας στους σιωνιστές ότι η Αντίσταση είναι πάντα παρούσα δίνοντας απαντήσεις στην κλιμακούμενη ισραηλινή επιθετικότητα.

Από τα αεροπορικά αντίποινα των σιωνιστών προκλήθηκαν ζημιές σε πληθώρα πολιτικών υποδομών και κατοικιών, ενώ χτυπήθηκε και το ινδονησιακό νοσοκομείο στην Πόλη της Γάζας. Σύμφωνα με τοπικές πηγές, 17 αεροπορικά χτυπήματα είχαν στόχο

κτίρια που ανήκουν στις Ταξιαρχίες Ιζεντίν Αλ Κασάμ, ένοπλο σκέλος της Χαμάς, στη Ράφα στη νότια Γάζα.

Την Κυριακή 28 Οκτώβρη, ισραηλινό μαχητικό βομβάρδισε περιοχή στη Χάν Γιούνις, τραυματίζοντας τρία παιδιά 11 και 12 χρόνων που έτυχε να βρίσκονται δίπλα στα σύνορα. Ισραηλινοί στρατιώτες απέτρεπαν επί δύο ώρες την προσέγγιση ιατρικού προσωπικού στο σημείο του βομβαρδισμού, προκειμένου να παράσχει ιατρική βοήθεια στα παιδιά, τα οποία αφέθηκαν να αιμορραγούν μέχρι που κατέληξαν.

Σύμφωνα με έκθεση του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, δεκατέσσερις Παλαιστίνιοι (ανάμεσά τους τέσσερα παιδιά) έχουν δολοφονηθεί από τον

ισραηλινό στρατό στη Γάζα τις τελευταίες δύο βδομάδες, ενώ 1.434 έχουν τραυματιστεί.

Το ισραηλινό αεροπορικό χτύπημα ενάντια στα τρία παιδιά προκάλεσε νέα κύματα οργής στον παλαιστινιακό λαό. Ακολούθησαν την επόμενη μέρα μαζικές διαδηλώσεις. Οι διαδηλωτές ζητούσαν από την Αντίσταση να εκδικηθεί για τη δολοφονία των παιδιών. Οι εξελίξεις αυτές στριμώχνουν τη Χαμάς που, εκτός από τη δέσμευσή της σταματήσει τις διαδηλώσεις δίπλα στα σύνορα, στο πλαίσιο της συμφωνίας με το Ισραήλ, έχει δεσμευτεί ότι θα σταματήσει κάθε επιθετική δραστηριότητα της Αντίστασης ενάντια στους σιωνιστές, προκειμένου το Ισραήλ να άρει έστω και μερικώς τον αποκλεισμό και να πάρει μια ανάσα ο παλαιστινιακός λαός της Γάζας.

Παρά τους στοχευμένους βομβαρδισμούς και τις δολοφονίες ακόμα και παιδιών, οι σιωνιστές εξακολουθούν να δείχνουν απρόθυμοι να κλιμακώσουν την επίθεσή τους εναντίον της Γάζας με γενίκευση των βομβαρδισμών και χερσαία επέμβαση. Η έκβαση της τελευταίας ισραηλινής εισβολής στη Γάζα, το καλοκαίρι του 2014, που δεν πέτυχε ούτε εν μέρει τους διακηρυγμένους στόχους των σιωνιστών, και η πιθανολογούμενη από τους σιωνιστές βελτίωση της επιχειρησιακής ικανότητας των ένοπλων

τμημάτων της Αντίστασης δεν τους αφήνει μεγάλα περιθώρια αισιοδοξίας ότι μια νέα επέμβαση θα πετύχει σ' αυτά που απέτυχε η προηγούμενη. Οι φραστικοί λεονταρισμοί και η λεκτική επιθετικότητα του Νετανιάχου προσορίζεται κυρίως για κατανάλωση στο εσωτερικό του Ισραήλ, όπου ο σιωνιστικός όχλος διψάει για παλαιστινιακό αίμα.

Οι διαδηλώσεις και τα εμπρηστικά μπαλόνια, καθώς και οι υπόλοιπες πράξεις λαϊκής αντίστασης στους σιωνιστές, βίαιες και ειρηνικές, έχουν δημιουργήσει εδώ και πολλούς μήνες μια σταθερή εστία έντασης στα σύνορα του Ισραήλ με τη Γάζα, από την οποία μπορεί να προκύψουν απρόβλεπτες καταστάσεις. Η αβεβαιότητα αυτή προκαλεί εκνευρισμό στο Ισραήλ που αφού είδε ότι η κλιμακούμενη καταστολή και οι δολοφονίες άσπλων διαδηλωτών δεν κατασιγάζουν το ανοιχτό μέτωπο, αναγκάστηκε να συρθεί σε συμφωνία αποκλιμάκωσης με τις δυο μεγαλύτερες οργανώσεις της Αντίστασης για να αποφύγει τα χειρότερα, δηλαδή να αναγκαστεί να κάνει μια εισβολή που τη δεδομένη στιγμή δε θέλει να κάνει. Ούτε μπορεί να είναι κανείς αισιόδοξος για την υλοποίηση αυτής της συμφωνίας. Υπήρξαν και άλλες φορές παρόμοιες συμφωνίες, με αιγυπτιακή μεσολάβηση, τις οποίες οι σιωνιστές δε σεβάστηκαν.

## Η PLO αποσύρεται από το Οσλο!

Την πλήρη απόσυρσή της από τη Συμφωνία του Οσλο ανακοίνωσε την περασμένη Δευτέρα (29.10.2018) το Κεντρικό Συμβούλιο της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (PLO). Η ανακοίνωση αναφέρει ότι η PLO τερματίζει τη δέσμευσή της στην εφαρμογή της Συμφωνίας και σταματά κάθε συνεργασία ασφάλειας με το Ισραήλ. Αναφέρει, επίσης, ότι η PLO αναστέλλει την αναγνώριση του κράτους του Ισραήλ μέχρις ότου το Ισραήλ αναγνωρίσει το κράτος της Παλαιστίνης.

Πρόκειται για σημαντική εξέλιξη, στην οποία θα επανέλθουμε μόλις έχουμε περισσότερες πληροφορίες. Σίγουρα, πρόκειται για πλήγμα στην αμερικάνικη πολιτική στο Παλαιστινιακό. Αλλά και για πλήγμα στην πολιτική που ακολουθεί η προδοτική κλίκα του Αμπάς που είναι εγκατεστημένη στη Ραμάλα και συνεργάζεται σε επίπεδο υπηρεσιών ασφάλειας με το Ισραήλ, «δίνοντας» πληροφορίες για τις κινήσεις αντίστασης στη Δυτική Οχθη, υποκαθιστώντας έτσι τις μυστικές υπηρεσίες του Ισραήλ σε ένα έργο που δεν είχαν μεγάλη αποτελεσματικότητα.

Μένει να δούμε αν η συγκεκριμένη απόφαση της PLO έχει μόνο προπαγανδιστική αξία ή αν θα αποκτήσει υλική υπόσταση στη Δυτική Οχθη.

## Ο Φρανκενστάιν νίκησε αλλά η... δημοκρατία δεν κινδυνεύει!

**Ε**πισφραγίστηκε τελικά η νίκη του νοσταλγού της χούντας, στο δεύτερο γύρο των βραζιλιάνικων προεδρικών εκλογών, που έγινε την περασμένη Κυριακή. Ο 63χρονος Ζαΐρ Μπολσονάρου κέρδισε με 55.1% των ψήφων τον «αριστερό» αντίπαλό του, Φερνάντο Χαντάντ που έμεινε δέκα ποσοστιαίες μονάδες πίσω, αν και εξακολούθησε να κρατά ορισμένα προπύργια (όπως η Μπαΐα, μεγάλο βιομηχανικό κέντρο της χώρας, στην οποία ο Χαντάντ απέσπασε το 73% των ψήφων έναντι 27% του Μπολσονάρου). Ετσι, από την 1η Γενάρη του επόμενου χρόνου, ο «βραζιλιάνος Τραμπ» θα ανέβει στον προεδρικό θώκο.

Η αυξημένη αποχή και τα λευκά-άκυρα που έφτασαν συνολικά κοντά στο 30% έπαιξαν το ρόλο τους στην εκλογή Μπολσονάρου (αφού αυτοί που απείχαν ήταν οι απογοητευμένοι ψηφοφόροι από την «αριστερή» πολιτική της σοσιαλδημοκρατίας), όμως δεν αρκούν για να εξηγήσουν το πώς ένας μισογύνης, ρατσιστής, ομοφοβικός, νοσταλγός της χούντας που έκατσε στο σβέρκο του βραζιλιάνικου λαού επί μία εισοσαετία (1964-1985) και υποστηρικτής των βασανιστηρίων, τον οποίο ορισμέ-



να ΜΜΕ έφτασαν να αποκαλέσουν Φρανκενστάιν της Βραζιλίας, κατόρθωσε να αποσπάσει κοντά στις 58 εκατομμύρια ψήφους!

Ο κάλπικος «αντισυστημικός» του Μπολσονάρου, σε συνδυασμό με τη βαθιά απογοήτευση του λαού από τις σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις Λούλα και Ρούσεφ ήταν -όπως είχαμε σημειώσει σε προηγούμενο φύλλο (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/979/Διεθνής/31572.Η-σοσιαλδημοκρατία-υπεύθυνη-για-την-άνοδο-του>)- τα βασικότερα αίτια για την άνοδο του φασισμού στη Βραζιλία.

Για μία ακόμα φορά στην Ιστορία, η σοσιαλδημοκρα-

τία δίνει τη σκυτάλη στο φασισμό, καθώς από τη μια αποκαλύπτεται η απάτη του «εξευγενισμού» του καπιταλισμού μέσω των μεταρρυθμίσεων, ενώ από την άλλη η σοσιαλδημοκρατία εμφανίζεται ανίκανη να προασπίσει τα στοιχειώδη συμφέροντα των λαϊκών μαζών που την ψήφισαν. Ετσι, έρχεται ο φασισμός αποφασισμένος να δώσει «λύσεις», χρεώνοντας στους πιο αδύναμους (μετανάστες, φτωχούς μικροπαράβατες κτλ.) όλα τα δεινά που το σύστημα επιβάλλει στους καταπιεσμένους.

Ομως η «δημοκρατία» δεν κινδυνεύει! Ο Μπολσονάρου δέχτηκε τα συγχαρητήρια όλων των ιμπεριαλιστών

ηγετών, ακόμα και του «αριστερού» Μαδούρο (από τη γειτονική Βενεζουέλα). Οι μόνοι που ίσως ενοχλήθηκαν περισσότερο ήταν οι Κινέζοι που φοβούνται ότι θα χάσουν ερείσματα στη χώρα προς όφελος των Αμερικάνων.

Ως γνήσιος φασίστας που δε διστάζει να πει το οποιοδήποτε ψέμα, ο Μπολσονάρου έσπευσε να «δεσμευτεί» ότι θα σεβαστεί το σύνταγμα και τη δημοκρατία. Για την ακρίβεια, δεν είναι εντελώς ψεύτης, αφού γνωρίζει ότι ο σημερινός φασισμός μπορεί κάλλιστα να εφαρμοστεί με το προκάλυμμα της «δημοκρατίας» (βλ. Ουγγαρία και Ιταλία). Το κύριο είναι να είμαστε μακριά από σοσιαλισμούς και κομμουνισμούς! Γ' αυτό και τα χρηματιστήρια ανέβηκαν μόλις έμαθαν το... χαρμόσυνο νέο.

Δεν ξέρουμε κατά πόσο ο Μπολσονάρου θα καταφέρει να «αλλάξει τη μοίρα της χώρας», όπως ευαγγελίζεται. Σε ορισμένα ζητήματα ενδεχομένως να δράσει όπως ο Τραμπ. Δηλαδή, να προσαρμοστεί στη «δημοκρατική» διαχείριση του καπιταλισμού και να ξεχάσει ορισμένες από τις πιο ακραίες «δεσμεύσεις» του. Όπως για παράδειγμα την απόσυρση από τη

συμφωνία του Παρισιού για το κλίμα, που έλεγε ότι δε θα την εφαρμόσει.

Το σίγουρο είναι ότι ο λαός της Βραζιλίας θα έρθει αντιμέτωπος με σκληρότερη καταστολή, όταν αποφασίσει να εξεγερθεί (όπως έκανε το Μάη του 2017). Μια καταστολή με «δημοκρατική νομιμότητα», που θα «νομιμοποιείται» από το μεγάλο ποσοστό του Μπολσονάρου στις εκλογές.

Το ότι ο βραζιλιάνικος λαός θα εξεγερθεί πρέπει να το θεωρήσουμε βέβαιο, βάσει της οικονομικής κρίσης που δεν πρόκειται να σταματήσει για χάρη ενός δημαγωγού πρώην στρατιωτικού, αλλά και της αντιδραστικής πολιτικής που θα εφαρμόσει ο νεοφασίστας πρόεδρος της Βραζιλίας: αντιασφαλιστική ανατροπή και ιδιωτικοποιήσεις σε πρώτη φάση. Μπορεί σήμερα οι διαδηλώσεις κατά της νίκης Μπολσονάρου, στο Σάο Πάουλο, το Ρίο Ντε Τζανέιρο και άλλες πόλεις, να μην προκάλεσαν πολιτικό σεισμό και οι πανηγυρισμοί των υποστηρικτών του να τις επισκίασαν, όμως η Ιστορία δείχνει ότι όταν το στομάχι βογκάει, κανένας φασίστας λαϊκιστής δεν το γεμίζει.



# στο ψαχνό

## Σανός κάθε είδους

Ενας ακροδεξιός «βορειοηπειρώτης» εμφανίζεται ένοπλος σε αλβανικό χωριό (με κατοίκους έλληνες μειονοτικούς) και λίγο αργότερα εξοντώνεται από τις ειδικές δυνάμεις της αλβανικής αστυνομίας, κάτω από άγνωστες συνθήκες. Ενα κύμα εθνικισμού σαρώνει την Ελλάδα. Ο ακροδεξιός, θαυμαστής του εγκληματικού ΜΑΒΗ, για τον οποίο δεν ξέρουμε αν έδρασε μόνος του ή αν καθοδηγήθηκε από τους γνωστούς «κύκλους», βαφτίζεται «εθνικός ήρωας»!

Ο Τσίπρας βγάζει από την κωλότσεπη την πρόταση για συνταγματική αναθεώρηση κι αρχίζει το γαϊτανάκι με τη ΝΔ, που τη μια μέρα λέει ότι δε θα συμμετάσχει και την άλλη τα γυρίζει, δηλώνοντας ότι θα συμμετάσχει με δικές της προτάσεις στη διαδικασία. Δημιουργείται πολεμικό κλίμα και επ' αυτού του ζητήματος, που η ίδια η πολιτειακή συγκρότηση απαιτεί να προσεγγίζεται συναινετικά από τα αστικά κόμματα, καθώς κάθε αναθεωρητέα διάταξη χρειάζεται μία φορά να συγκεντρώσει τουλάχιστον 151 βουλευτικές ψήφους και άλλη μία φορά (στην επόμενη Βουλή) τουλάχιστον 180. Φλυαρούν περί «προοδευτικής μεταρρύθμισης», «δημοκρατίας», «διαφάνειας» κτλ. κτλ., ενώ στην πραγματικότητα έχουν εργαλειοποιήσει πλήρως και αυτή τη διαδικασία, εντάσσοντάς την στην προεκλογική τους στρατηγική.

Κι ενώ φλυαρούν για τις απαραίτητες συναινέσεις που απαιτεί η διαδικασία της συνταγματικής αναθεώρησης, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ετοιμάζονται να στήσουν κάλπες για να παραπέμψουν σε προανακριτική επιτροπή πέντε πρώην υπουργούς Υγείας, του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ. Τις επόμενες μέρες αναμένεται νέο ντέρμπι στο τερέν της σκανδαλογίας.

Γύρω απ' αυτά κινείται η πολιτική ζωή. Μ' αυτά ασχολείται ο Τύπος, γι' αυτά εκδίδονται καθημερινά ανακοινώσεις από τα αστικά κόμματα. Μπάλες σανού συσκευάζονται σε φανταχτερά σελοφάν και σερβίρονται στον ελληνικό λαό, ο οποίος καλείται να τραφεί με ψεύτικους ήρωες, με εθνικιστικές κορόνες (να μην ξεχάσουμε και τα 12 μίλια των Κοτζιά-Τσίπρα και τις κραυγές για την έξοδο του Barbaros στη Μεσόγειο), με σκανδαλογία και κόντρα-σκανδαλογία και με συνταγματολογία μέχρις αηδίας.

Α, να μην το ξεχάσουμε. Ενα σημαντικό κομμάτι του ελληνικού λαού, οι συνταξιούχοι, καλούνται να ακουμπήσουν ένα καλό κομμάτι από το εισόδημά τους σε δικηγόρους, οι οποίοι θα τους εξασφαλίσουν -μέσα από δαιδαλώδεις δικαστικές διαδικασίες- την αναδρομική επιστροφή των δώρων, που τους τα έκοψαν το 2012. Κι όταν η υπόθεση χαθεί, μετά από μερικά χρόνια; «Χάσαμε, μπαρμπα-Μήτσο», θα είναι η απάντηση. «Μας νίκησαν υπέρτερες δυνάμεις»!

Οταν λείπει ο γάτος χορεύουν τα ποντίκια, λέει η παροιμία. Οταν δεν υπάρχει διεκδικητικό κίνημα, αναλαμβάνουν οι δικηγόροι (ορισμένοι από τους οποίους χρησιμοποιούν συντάκτες των ΜΜΕ ως παπαγαλάκια, έναντι «μαύρης» αντιμισθίας, προφανώς). Οταν το αντίπαλο δέος δε βρίσκεται στους δρόμους, δε διεκδικεί, δεν απειλεί, η αστική πολιτική κάνει... φεστιβάλ ταχυδακτυλουργικών. Μάγοι και χορεύτριες δίνουν τα ρέστα τους επί σκηνής, προσπαθώντας να εντυπωσιάσουν τους «πολίτες» και να κερδίσουν την ψήφο τους, ενώ οι παραστάσεις διαμεσολαβούνται από τα αστικά ΜΜΕ και τους δικούς τους μάγους της ασάφειας, του ψεύδους, της παραπληροφόρησης.

Δεν πρέπει να παραπονιέται κανείς γι' αυτό το χάλι. Μόνο να προσπαθεί να το αλλάξει. Δε γίνεται αλλιώς, και το ξέρουμε όλοι...



## KONTRES

### Σε Χαχόλους απευθύνονται;

«Η συζήτηση που έγινε στο υπουργικό συμβούλιο ήταν ουσιαστική. Δεν θα μπω σε λογικές προσωπικών αντιπαράθεσεων. Οποιος έχει στοιχεία να τα πάει στη Δικαιοσύνη. Εμείς λέμε "όλα στο φως"». Ετσι απάντησε ο (πρώτος τη τάξει) υπουργός Εσωτερικών Αλέξης Χαρίτσης, σε ερώτημα «για την κόντρα Κοτζιά-Καμμένου» (δικός του ο τίτλος, στο non paper που διένειμε για να ενημερώσει για συνέντευξή του στο ραδιοσταθμό News 24/7).

Για κάτσε, ρε μάγκα, για Χαχόλους μας περνάς; Ομολογείς ότι στο υπουργικό συμβούλιο έγινε καταγγελία για μυστικά κονδύλια, διασπάθισή τους κτλ. Και τι μας λες; Οποιος έχει στοιχεία (δηλαδή ο Καμμένος) να πάει στον εισαγγελέα; Ενας υπουργός κατηγορεί -μέσα στο υπουργικό συμβούλιο- έναν άλλο υπουργό για λαμογιές και συ μας λες ότι είναι «προσωπική αντιπαράθεση»; Ο εισαγγελέας θα κρίνει ποιος λέει την αλήθεια και όχι ο πρωθυπουργός και το υπουργικό συμβούλιο, όταν ενώπιόν τους διατυπώνονται τέτοιες κατηγορίες από έναν υπουργό για άλλον υπουργό; Δεν έπρεπε ο πρωθυπουργός να πει στον Καμμένο, ότι αυτά που λέει είναι σοβαρά και πρέπει να καταθέσει στο υπουργικό συμβούλιο όλα τα αποδεικτικά στοιχεία που διαθέτει; Κι αν τα κατέθετε και αποδεικνύονταν οι ισχυρισμοί του, δεν έπρεπε να διώξει αμέσως τον Κοτζιά και να στείλει τα στοιχεία στον εισαγγελέα, ώστε να κινηθούν οι ποινικές διαδικασίες σε βάρος του; Κι αν ο Καμμένος δεν κατέθετε αξιόπιστα στοιχεία, δεν έπρεπε ο πρωθυπουργός να τον χαρακτηρίσει συκοφάντη και να τον διώξει πυξ-λαξ από την κυβέρνηση;

Κάτι συριζογιαπάκια τύπου Χαρίτση, που βέβαια δεν έχουν καμιά σχέση με ό,τι ονομάζεται Αριστερά και με το βάρος που φέρει αυτό το όνομα, αποδεικνύουν ότι δεν έχουν σχέση ούτε με την αστική πολιτική και τη στοιχειώδη θεσμική λειτουργία των οργάνων διοίκησης του ασι-

κού κράτους.

### Πιρουέτες

Πριν από μια βδομάδα, ο Τζανακόπουλος προειδοποιούσε τον Καμμένο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν τον έχει ανάγκη, γιατί έχει ήδη έτοιμη νέα κοινοβουλευτική πλειοψηφία: «Εφόσον έρθει η Συμφωνία των Πρεσπών στο ελληνικό Κοινοβούλιο, είπε (σ.σ. ο Καμμένος) ότι θα αποχωρήσει από την κυβέρνηση. Αυτό δε σημαίνει, σε καμία περίπτωση, ότι η κυβέρνηση δεν έχει τους πολιτικούς και κοινοβουλευτικούς όρους για να ολοκληρώσει τη συνταγματική της θητεία».

Λίγες μέρες μετά υποστήριζε το αντίθετο: «Η συμφωνία των Πρεσπών είναι κατά τη γνώμη μου εμβληματική και οι πολιτικές συγκλίσεις ως προς την αναγκαιότητά της αφορούν οριζόντια τα κόμματα. Αρα λοιπόν εκτιμώ ότι οι συγκλίσεις αυτές θα εκφραστούν και στο ελληνικό κοινοβούλιο, το οποίο είμαι βέβαιος ότι θα κυρώσει τη συμφωνία. Ομως για να υπάρξουν συγκλίσεις ευρύτερης προγραμματικής και πολιτικής συμπόρευσης είναι αναγκαίο να συντρέχουν και άλλες προϋποθέσεις. Επομένως καλό είναι να μην προτρέχουμε. Η χώρα έχει κυβέρνηση και η κυβέρνηση αυτή έχει μπροστά της μια περίοδο γεμάτη θετικές προκλήσεις».

Μεσολάβησε κάποια παρασκηνακή συζήτηση με τον κυβερνητικό εταίρο και δόθηκαν διαβεβαιώσεις; Ή απλά τον παίζουμε με την τακτική «μαστίγιος-καρότο»;

### Δάσκαλος της συμφοράς

Στην ίδια συνέντευξη (στη συριζαϊκή Documenta) ο Τζανακόπουλος παρέδωσε και μαθήματα Διεθνούς Δικαίου, μ' εκείνο το υφάκι του ξερόλα που κοιτάζει αφ' υψηλού τους αδαείς. Οσοι λένε ότι η επέκταση των χωρικών υδάτων στο Ιόνιο «συνιστά αναγνώριση των τουρκικών διεκδικήσεων στο Αιγαίο» έχουν «απόλυτη άγνοια του

διεθνούς δικαίου», είπε. Διότι «η μερική άσκηση ενός κυριαρχικού δικαιώματος, στο Ιόνιο λόγω χάριν, σε καμία περίπτωση δεν συνεπάγεται κατά το διεθνές δίκαιο την απεμπόληση κυριαρχικού δικαιώματος σε άλλο σημείο».

Λες και το ελληνοτουρκικό πρόβλημα στο Αιγαίο είναι πρόβλημα κανόνων του Διεθνούς Δικαίου και όχι πολιτικό πρόβλη-

### Εαυτουλισμοί

Οι Τούρκοι «το ξέρουν από καιρό ότι εμείς θα επεκτείνουμε την αιγιαλίτιδα ζώνη», δήλωσε ο Κοτζιάς που -συνεχίζοντας την περιοδεία του για λόγους αυτοπροβολής- βρέθηκε στην Κύπρο. Οσο για την κλήση του έλληνα πρέσβη στο τουρκικό ΥΠΕΞ, αυτή «ήταν μια προγραμματισμένη συνάντηση και δεν αφορούσε το θέμα αυτό, ωστόσο οι Τούρκοι μπορεί να έκαναν κάποιες ερωτήσεις, να είχαν κάποιες απορίες (σ.σ. !!!) για την αιγιαλίτιδα».

Καλά, τις δηλώσεις του Τσαβούσογλου δεν τις άκουσε; Την ανακοίνωση του τουρκικού ΥΠΕΞ (που μιλούσε και για τη σχετική ενημέρωση του έλληνα πρέσβη) δεν τη διάβασε; Με τις προκλητικές του δηλώσεις, την ώρα που παρέδιδε το υπουργείο Εξωτερικών στον Τσίπρα, ο Κοτζιάς λειτούργησε σαν προβοκάτορας. Η... πρωτοβουλία του είχε σαν αποτέλεσμα μια θεαματική κωλοτούμπα του Τσίπρα (που πήρε πίσω ακόμα και τα προεδρικά διατάγματα για τα χωρικά ύδατα στο Ιόνιο, για να τα επαναφέρει με τη μορφή νομοσχεδίου) κι αυτός μας λέει ότι «δεν έτρεξε τίποτα», βάζοντας στο κέντρο τον εαυτό του και μόνον αυτόν.

Μπορεί να είναι «παιδική χαρά» το Μαξίμου και η κυβέρνησή του, όμως στην αστική πολιτική η εαυτουλίστικη συμπεριφορά ενίοτε κοστίζει. Οχι μόνο στο άτομο, αλλά στο κόμμα του, την κυβέρνηση του κόμματος, στη χώρα που αυτή διοικεί.



μα που συντηρείται με την απειλή βίας. «Πώς είναι δυνατόν η άσκηση κυριαρχίας, η εφαρμογή ενός κανόνα δικαίου, να οδηγεί σε αναγνώριση διεκδικήσεων άλλης χώρας; Και τι είδους διεκδικήσεων;», αναρωτιέται κουτοπόνηρα ο Τζανακόπουλος. Αμα είναι έτσι, ρε δάσκαλε της συμφοράς, γιατί κάνετε μερική και όχι καθολική επέκταση των χωρικών υδάτων; 'Η ασκείς ένα δικαίωμα ή δεν το ασκείς. Όταν το ασκείς μερικώς και μάλιστα εξαιρείς την περιοχή που η άλλη πλευρά θεωρεί επίμαχη και την κρατά με το casus belli, τότε αναγνωρίζεις de facto (και το de facto στις διεθνείς σχέσεις αποδεικνύεται πιο ισχυρό από το de jure, όπως δείχνουν και οι περιπτώσεις μακρόχρονων κατοχών εδαφών, όπως η Παλαιστίνη και η μισή Κύπρος).

### Κουτοπονηριές

«Πιστεύω ότι οι επόμενοι μήνες είναι κρίσιμοι για την ελληνική οικονομία για τα εθνικά ζητήματα, για την εφαρμογή και την υλοποίηση προοδευτικών πολιτικών και κοινωνικών προβλέψεων. Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ θα μείνει για να ολοκληρώσει τον σκοπό της», δήλωσε ο Σπίρτζης, όταν τον ρώτησαν αν τάσσεται υπέρ των πρώρων εκλογών τον Μάη ή μετά την ολοκλήρωση της κυβερνητικής θητείας, τον Οκτώβρη. Το επανέλαβε κιόλας: «Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ θα μείνει για να υλοποιήσει τους σκοπούς που συμφωνήθηκαν».

Πόσοι είναι οι «επόμενοι μήνες» του Σπίρτζη; Θα μπορούσαν να είναι μέχρι τον Μάη, αλλά θα μπορούσαν να είναι και μέχρι τον Οκτώβρη. Όσο για την «ολοκλήρωση του σκοπού» της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, επίσης θα μπορούσε να γίνει τον Μάη, όπως και τον Οκτώβρη. Εμείς να υπενθυμίσουμε ότι ο Σπίρτζης είναι αυτός που «δεν άκουσε» τίποτα περί Σόρος στο περιβόητο υπουργικό συμβούλιο. Το δήλωσε αυτό την ώρα που και ο Κοτζιάς και ο Καμμένος είχαν επιβεβαιώσει ότι έγινε σχετική συζήτηση (διαφωνούν μόνο ως προς το περιεχόμενό της, παρουσιάζοντας ο καθένας διαφορετική εκδοχή).

### Ποινικοποίηση της πολιτικής

Ο πρόεδρος (και υπουργός και συγκυβερνήτης) Πάνος ειδικεύεται -χρόνια τώρα- στις αγωγές κατά δημοσιογράφων και πολιτικών του αντιπάλων. Η πρόεδρος (και πρώην πρόεδρος) Ζωή ειδικεύεται στα εξώδικα. Εχουμε χάσει το λογαριασμό των εξωδίκων που έχει στείλει «όπου δει». Το τελευταίο (που το θυμόμαστε επειδή στάλθηκε τις προηγούμενες μέρες) έχει ως παραλήπτη τον Βούτση, με την ιδιότητά του του προέδρου της Βουλής. Η πρόεδρος Ζωή και οι συνεργάτες της τον εγκαλούν για παραλείψεις στο θέμα της διεκδίκησης των γερμανικών επανορθώσεων. Όπως ανακοίνωσε η πρόεδρος Ζωή, θα ακολουθήσουν εξώδικα προς τους υπουργούς Εξωτερικών, Οικονομικών και Δικαιοσύνης καθώς και προς τον διοικητή της ΤτΕ.

Γιατί όμως εξώδικα; Προφανώς για να ακολουθήσουν μηνύσεις και αγωγές. Διαφορετικά, θα αρκούσε μια πολιτική καταγγελία, μια συνέντευξη Τύπου, γενικά εκείνα τα μέσα που χρησιμοποιούνται στην πολιτική αντιπαράθεση. Η πρόεδρος Ζωή, όμως, έχει δείξει από παλιά την εμμονή της με τους νομικισμούς. Από τότε που -ως πρόεδρος της Βουλής- πριν από την έναρξη κάθε διαδικασίας διάβαζε με τρόπο σαδιστικά αργό τι προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής για τη διαδικασία, σαν να έκανε μάθημα σε παιδιά (εννοείται πως οι περισσότεροι βουλευτές και σίγουρα τα στελέχη των κοινοβουλευτικών ομάδων ξέρουν απέξω και ανακατωτά τον Κανονισμό). Συνεχίζει, λοιπόν, στον ίδιο δρόμο. Αντί για πολιτικές δηλώσεις και καταγγελίες, στέλνει εξώδικα. Πιστεύει, άραγε, ότι θα κερδίσει δημοσιότητα; Το αποτέλεσμα δεν επιβεβαιώνει μια τέτοια προσδοκία, αλλά... άβυσσος η ψυχή του ανθρώπου.

### Αθώα ψυχούλα

Σύμφωνα με όσα έχουν διαρρεύσει από τη δικογραφία, ο Γιάννος με τη γυναίκα του πήγαν φυλακή χάρη στην κατάθεση ενός φίλου τους, επιχειρηματία, ο οποίος αφέθηκε ελεύθερος με όρους (απαγόρευση εξόδου από τη χώρα και εγγύηση μισό εκατομμύριο ευρώ - το ύψος της εγγυοδοσίας δείχνει ότι πρόκειται για άτομο με μεγάλη οικονομική επιφάνεια). Αυτός κατέθεσε ότι τη διετία 2002-2003 ο Γιάννος του παρέδωσε τμηματικά 2,5 εκατ. ευρώ σε μετρητά (του τα πήγαινε σε δεσμίδες μέσα σε κίτρινους φακέλους, είπε), τα οποία τα κατέθετε λίγα-λίγα σε τράπεζα των βορείων προαστίων, μέσω της οποίας στέλνονταν στην Ελβετία και κατέληγαν τελικά σε λογαριασμό με συνδικαιούχους τον Γιάννο και τη σύζυγό του.

Πολύ ερασιτεχνική φαίνεται η δουλειά του «ξεπλύματος», όμως η αλαζονεία είναι συχνά κακός σύμβουλος. Εμας άλλο μας ενδιαφέρει. Αυτός ο τύπος, που μετά από 15-16 χρόνια «δίνει στεγνά» τον φίλο και συνεργάτη του πρώην υπουργό, δηλώνει ότι αγνοούσε την προέλευση των χρημάτων (!) και δεν υποψιάστηκε τίποτα, γιατί ο Γιάννος ήταν ένας επιτυχημένος πολιτικός για τον οποίο πίστευε ότι ήταν έντιμος και σωστός άνθρωπος! Του έκανε την εξυπηρέτηση, λοιπόν, χωρίς ο ίδιος να πάρει καμιά αμοιβή! Στα σοβαρά, τον πίστεψαν; 'Η απλά «ήθελαν» μόνο τον Γιάννο, οπότε παράτησαν «την ψηλή κουλτούρα» που θα 'λεγε κι ο Πολάκης;

## ZOOM

# Περί συνταγματικής αναθεώρησης

Πριν θέσουμε το ουσιαστικό -από άποψη αρχών- ερώτημα για τη σκοπιμότητα μιας συνταγματικής αναθεώρησης, ας θέσουμε το κρίσιμο -από την άποψη του ανταγωνισμού ανάμεσα στα αστικά κόμματα- ερώτημα: θέλουν ο Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ μια προαναθεωρητική διαδικασία με ευρεία πλειοψηφία 180 βουλευτών; Αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, η κοινοβουλευτική πλειοψηφία της επόμενης (αναθεωρητικής) Βουλής, η οποία -με βάση τις εκτιμήσεις της σημερινής συγκυρίας- δε θα έχει στον πυρήνα της τον ΣΥΡΙΖΑ, θα μπορεί με απλή πλειοψηφία 151 ψήφων να καθορίσει το περιεχόμενο των αναθεωρητέων διατάξεων του Συντάγματος. Με 151 ψήφους στη σημερινή (προαναθεωρητική) Βουλή, ο ΣΥΡΙΖΑ θα κατοχυρώσει δικαίωμα βέτο στην επόμενη (αναθεωρητική) Βουλή, η οποία θα χρειάζεται 180 ψήφους για την έγκριση κάθε αναθεωρούμενης διάταξης. Αντίθετα, με 180 ψήφους στη σημερινή Βουλή, ο ΣΥΡΙΖΑ θα απεμπολήσει το δικαίωμά του για βέτο στην επόμενη και θα μείνει απλός παρατηρητής μιας διαδικασίας, στο πλαίσιο της οποίας η ΝΔ και το ΚΙΝΑΛ θα καθορίζουν το νέο περιεχόμενο των αναθεωρούμενων διατάξεων του Συντάγματος (έχουν αποδείξει δυο φορές μετά το 2001 ότι σ' αυτό το επίπεδο μπορούν να συνεννοηθούν).

Θεωρεί κανείς ότι στα υψηλά κλιμάκια του ΣΥΡΙΖΑ κατοικοεδρεύουν αφελείς (ή εραστές της... καθαρής δημοκρατίας), που θα δεχτούν να μπει το κόμμα τους στο περιθώριο της αναθεωρητικής διαδικασίας στην επόμενη Βουλή; Ρητορικό είναι, φυσικά, το ερώτημα. Ο ΣΥΡΙΖΑ θα κάνει ό,τι περνάει από το χέρι του ώστε να μην υπάρξουν 180 ψήφοι σ' αυτή τη Βουλή για τα άρθρα του Συντάγματος που παρουσιάζουν γι' αυτόν «ειδικό» ενδιαφέρον. Με την αντίστροφη λογική κινείται η ΝΔ. Θα τη βόλευε να έχει 180 ψήφους σ' αυτή τη Βουλή για τα πάντα, ώστε στην επόμενη -στην οποία φιλοδοξεί να αποτελεί τον πυρήνα της νέας κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας- να μπορεί να καθορίσει το περιεχόμενο των αναθεωρούμενων διατάξεων. Αν δεν το πετύχει αυτό (όπως όλα δείχνουν, δεν μπορεί να το πετύχει, γιατί δε συμφέρει τον ΣΥΡΙΖΑ), δεν έχει κανένα λόγο να συναινέσει σε μια ελάσσονα συνταγματική αναθεώρηση, προσφέροντας στον Τσίπρα την ευκαιρία να βάλει στο παλμαρέ της προεκλογικής του εκστρατείας και την «ολοκλήρωση με ευρεία συναίνεση μιας προοδευτικής αναθεωρητικής διαδικασίας».

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι η διαδικασία αναθεώρησης του ελληνικού αστικού Συντάγματος έχει εργαλειοποιηθεί πλήρως. Περισσότερο υπηρετεί το προεκλογικό πολιτικό παιχνίδι, παρά την αδήριτη -όπως λένε- ανάγκη να επέλθει αναθεώρηση αρκετών διατάξεων του Συντάγματος. Αυτή η εργαλειοποίηση φάνηκε καθαρά από τις πρώτες αντιδράσεις των κομμάτων. Η ΝΔ κατηγορήσε τον Τσίπρα ότι «θυμήθηκε ξαφνικά την -ξεχασμένη και από τον ίδιο- Συνταγματική Αναθεώρηση» και ότι «ζητεί μάλιστα τη συναίνεση της αντιπολίτευσης την ώρα που καθημερινά την υβρίζει, τη συκοφαντεί και την απειλεί ακόμη και με διώξεις». Στελέχη της Δεξιάς σημείωναν με νόημα ότι ο Τσίπρας «κωλοβάρανε» επί τριάμις χρόνια και φέρνει τη συνταγματική αναθεώρηση στη Βουλή σε μια περίοδο που υπάρχει μεγάλη στενότητα χρόνου (προφανές, όταν ο συγκυβερνήτης Καμμένος απειλεί ότι τον Μάρτη θα ρίξει την κυβέρνηση) και που η πολιτική αντιπαλό-

τητα εξ αντικειμένου χτυπάει «κόκκινο», λόγω της προεκλογικής περιόδου στην οποία έχει μπει η χώρα (με ευρωεκλογές και τοπικές εκλογές τον Μάη και βουλευτικές το αργότερο τον Οκτώβρη του 2019).

Η ΝΔ, για να μην κατηγορηθεί για εργαλειοποίηση μιας ύψιστης θεσμικής διαδικασίας, προχώρησε σε αντιπρόταση: «Να καταστούν αναθεωρητέα όλα τα άρθρα που εισηγούνται κυβέρνηση και αντιπολίτευση και να επιλέξουν οι πολίτες την κατεύθυνση των αλλαγών, με την ψήφο τους στις επικείμενες εκλογές». «Οι συνθήκες έχουν ωριμάσει από καιρό για μια γενναία συνταγματική αλλαγή», σημείωνε στο τέλος της η σχετική ανακοίνωση, καταλήγοντας δηκτικά: «Μακάρι να αποδειχθεί, έστω για μια φορά, πολιτικά ώριμος και ο κ. Τσίπρας».

Ο Τσίπρας δέχτηκε το μπαλάκι και το επέστρεψε με μεγαλύτερη δύναμη στο γαλάζιο τερέν. Μίλησε για «παιδιάστικη αντίδραση: “Βάλτε και τα δικά μου μέσα, αλλιώς εγώ δεν παίζω”» και για «αντίδραση που αντιστοιχεί σε τζογαδόρους και όχι σε σοβαρές και υπεύθυνες πολιτικές δυνάμεις, όταν μάλιστα διάβαζα διαρροές να μιλούν με χαρτοπαιχτικούς όρους του τύπου ρε-λάνς και άλλα παρόμοια». Κατηγόρησε τον Μητσοτάκη ότι «ενδόμυχη επιθυμία του είναι να μην αλλάξει ο νόμος περί ευθύνης των υπουργών, να μην αλλάξει αυτό το θεσμικό έκτρωμα που δηλητηριάζει τις σχέσεις των πολιτών με το πολιτικό σύστημα». Επανερχόμενος στην πρόταση της ΝΔ, τη χαρακτήρισε «πρόταση-ρουλέτα» και παρέδωσε μαθήματα... συνταγματικού δικαίου, λέγοντας ότι ο νομοθέτης δεν προέβλεψε αυτήν τη διαδικασία, προκειμένου κάθε φορά που ανοίγει (η διαδικασία) «να καλεί η μία πολιτική δύναμη την άλλη σε μονομαχία στον κόκκινο ήλιο και όποιος κερδίζει τα αλλάζει όλα». «Αυτό είναι αδιανόητο, δεν έχει συμβεί ποτέ στα μεταπολιτευτικά χρονικά να έρθει μία τέτοια πρόταση», είπε.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, τι έχει να γίνει τις επόμενες εβδομάδες, που η διαδικασία θα μεταφερθεί στη Βουλή. Δεν ξέρουμε ποια θα είναι τελικά η στάση της ΝΔ. Αν δηλαδή θα μπει στη διακομματική επιτροπή που προβλέπεται ή θα απόσχει, όπως αυτή τη στιγμή αφήνει να εννοηθεί. Υπάρχουν, βέβαια, η ΔΗΣΥ και το Ποτάμι, που δήλωσαν ότι θα πάρουν μέρος, όμως ακόμα κι αν συμφωνήσουν μ' αυτούς οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, το σκορ των 180 δεν το πιάνουν εύκολα. Μπορούν μόνο να κερδίσουν κάποιες πολιτικές εντυπώσεις, γιατί αν ψηφίσουν μόνοι τους τις περισσότερες αναθεωρητέες διατάξεις, θα χάσουν αυτές τις εντυπώσεις και θα κατηγορηθούν για παντελή έλλειψη συναινετικής συμπεριφοράς, που αποτελεί την πεμπτούσια των συνταγματικών αναθεωρήσεων.

Το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ/ΔΗΣΥ δε δημοσιοποίησε ακόμα προτάσεις, μάλλον όμως θα κινείται στη γραμμή των προτάσεων που δημοσιοποίησε το Ποτάμι, γιατί τις είχαν επεξεργαστεί όταν και το Ποτάμι συμμετείχε στο ΚΙΝΑΛ. Φαίνεται ότι μπορούν να βρουν συναίνεση στη διάταξη για την παραγραφή των αδικημάτων των υπουργών και στη διάταξη για την εκλογή του προέδρου της Δημοκρατίας χωρίς να πέφτει η κυβέρνηση, όμως το Ποτάμι (τουλάχιστον) προτείνει και την ίδρυση «μη κρατικών» (δηλαδή ιδιωτικών) πανεπιστημίων, θέση στην οποία δε συμφωνεί ο ΣΥΡΙΖΑ (όμως ποτέ δεν μπορείς να αποκλείσεις κωλοτούμπα ακόμα και σ' αυτό, όταν πρόκειται

για τον ΣΥΡΙΖΑ). Στα δυο ζητήματα που προαναφέραμε (παραγραφή βουλευτικών αδικημάτων και εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας), μπορεί να φτάσουν (και να ξεπεράσουν) τις 180 ψήφους χωρίς τη ΝΔ, αν συμφωνήσουν ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ΔΗΣΥ, Ποτάμι, Λεβέντης και μερικοί ανεξάρτητοι. Και πάλι, όμως, το περιεχόμενο των νέων διατάξεων θα το καθορίσει η επόμενη Βουλή με απλή πλειοψηφία (151 βουλευτές).

Αυτή την εργαλειοποίηση της συνταγματικής αναθεώρησης, ώστε να υπηρετήσει προεκλογικούς σκοπούς, την επιτρέπει η ανυπαρξία επείγοντων ζητημάτων συνταγματικής αναθεώρησης, που να επιβάλλουν στα αστικά κόμματα τη συναίνεση και το συμβιβασμό. Όπως και άλλες φορές έχει εξηγηθεί από τις στήλες της «Κόντρας», το Σύνταγμα, ως ανώτατος ρυθμιστικός νόμος του πολιτεύματος, έρχεται να θεσπίσει και να κατοχυρώσει νομικά αυτά που έχουν ήδη διαμορφωθεί και κατοχυρωθεί στη ζωή και όχι να δώσει υποσχέσεις και να ανοίξει δρόμους, όπως κατά κανόνα συμβαίνει με τους κοινούς νόμους. Και τέτοια ζητήματα αυτή την περίοδο δεν υπάρχουν (όπως υπήρχαν το 2001, που έπρεπε να ενσωματωθούν στο ελληνικό αστικό σύνταγμα την υπεροχή του κοινοτικού Δικαίου έναντι του εθνικού).

Η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων -εκτός απροόπτου, δηλαδή κωλοτούμπας- δε θα μπει στις αναθεωρητέες διατάξεις ούτε αυτή τη φορά. Ετσι, οι εραστές των ιδιωτικών πανεπιστημίων θα περιοριστούν αναγκαστικά στους πλάγιους τρόπους που έχουν θεσπιστεί με νομοθετήματα των προηγούμενων κυβερνήσεων. Όλα τα άλλα ζητήματα που εγείρονται έχουν μεν την πολιτική σημασία τους, όμως δεν έχουν το χαρακτήρα του υπερεπείγοντος. Επομένως, υπάρχει η άνεση να εργαλειοποιηθούν για εκλογική χρήση οι σχετικές διαδικασίες.

Δείτε για παράδειγμα το ζήτημα της εκλογής ΠτΔ. Είναι ειρωνεία να προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ διαδικασία που δεν περιλαμβάνει ενδιάμεσες βουλευτικές εκλογές, όταν το 2014 αρνήθηκε να ψηφίσει τον δεξιό Δήμα, ώστε να πέσει η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων, και δυο μήνες μετά πρότεινε τον εξίσου (αν όχι περισσότερο) δεξιό Παυλόπουλο, ο οποίος και εκλέχτηκε. «Κατά το Σύνταγμα. Και δεν ήταν η πρώτη φορά. Είχε ξαναγίνει στο παρελθόν», απάντησε με θράσος ο Βούτσης, όταν του τέθηκε σχετικό ερώτημα σε ραδιοφωνική του συνέντευξη. Κυνικό μεν, έτσι είναι δε. Όλα τα αστικά κόμματα έχουν εργαλειοποιήσει την προεδρική εκλογή, προκειμένου να εξυπηρετήσουν πολιτικούς-εκλογικούς σχεδιασμούς τους. Ηρθε η ώρα να εγκαταλείψουν αυτό το εργαλείο; Δεν μπορούμε να το πούμε με βεβαιότητα, όμως ακόμα κι αν είναι έτσι, δε θα πρόκειται για καμιά μεγάλη αστικοδημοκρατική τομή. Δε θα είναι καν τομή. Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, πάντως, που προβλέπει τρεις ψηφοφορίες αρχικά, μετά άλλες έξι σε ένα εξάμηνο (πάντοτε με 180 απαιτούμενες ψήφους) και μετά απευθείας εκλογή προέδρου από το λαό, πάσχει και πολιτικά και νομικά. Γιατί δε γίνεται να εκλέγεται πρόεδρος με απευθείας εκλογή και να έχει τις σημερινές αρμοδιότητες (απλός παρελασιάρχης και οικοδεσπότης σε τελετές υποδοχής ξένων ηγετών). Οπότε, αν συμφωνήσουν να αλλάξουν τη διάταξη, μάλλον θα καταλήξουν σε μια τελευταία ψηφοφορία με 151 (που αποτελεί και εναλλακτική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ).

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10







## Μαθητές στους δρόμους

Κάποιοι (π.χ. ο Περισσός) προσπαθούν να βγάλουν πολιτική υπεραξία από τις κινητοποιήσεις των μαθητών. Ανεξάρτητα από αυτό το παιχνίδι συλλογής ψηφοφόρων, εμείς έχουμε πάντα υποστηρίξει τις μαθητικές κινητοποιήσεις γιατί πίσω από αυτές βρίσκονται τα υπαρκτά μεγάλα προβλήματα της δημόσιας εκπαίδευσης.

Αυτά είναι οι πραγματικοί υποκινητές και κανείς δε μπορεί να προσάψει στο σύνολο των μαθητών που κάνουν καταλήψεις και κατεβαίνουν στους δρόμους σκέψεις για μικροκομματικά οφέλη.

Σε κάθε αρχή σχολικής χρονιάς έχουμε μαθητικές καταλήψεις και πορείες διαμαρτυρίας.

Η υλικοτεχνική υποδομή, οι άθλιες δαπάνες για την Παιδεία, οι ελλείψεις σε διδακτικό προσωπικό, τα νομοσχέδια των εκάστοτε αστικών κυβερνήσεων, που θέλουν να «αναμορφώσουν» το δημόσιο σχολείο σε αντιδραστικότερη κατεύθυνση, πυροδοτούν την οργή της μαθητικής νεολαίας, που αισθάνεται εγκλωβισμένη σε ένα μίζερο και άθλιο παρόν και ένα ακόμη πιο δυσοίονο μέλλον.

Και φέτος οι μαθητές έχουν λόγο να εξεγείρονται. Ο υπουργός Παιδείας ανακοίνωσε ότι μέσα στο Δεκέμβριο θα φέρει το νομοσχέδιο για τις αλλαγές στο Λύκειο και το νέο σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Οι μαθητές έχουν δίκιο όταν ισχυρίζονται ότι οι αλλαγές αυτές θα τους εξοντώσουν γιατί:

- ◆ Ερχονται διπλές πανελλαδικές εξετάσεις και η απόκτηση του απολυτήριου γίνεται άθλος, ειδικά για τα παιδιά της εργατικής τάξης.

- ◆ Η όποια γενική μόρφωση σταματάει με το τέλος της Α΄ Λυκείου και από εκεί και πέρα ξεκινάει ο προσανατολισμός στην ειδίκευση, με τη Γ΄ Λυκείου να μετατρέπεται σε τάξη-φροντιστήριο

- ◆ Θα αυξηθεί η παραπαιδεία και θα επιβαρυνθεί ο ήδη φτωχός οικογενειακός προϋπολογισμός

- ◆ Υποχρεώνονται από νωρίς, από τη Β΄ Λυκείου, να κάνουν επιλογές που σημαδεύουν τη ζωή τους, μειώνοντας ταυτόχρονα τις δυνατότητες που έχουν στην επιλογή σπουδών.

Δε γνωρίζουμε από τώρα ποια θα είναι η εξέλιξη και εάν οι καταλήψεις και κινητοποιήσεις θα γενικευτούν, ειδικά με την κατάθεση του σχετικού νομοσχεδίου (εάν αυτό το επιχειρήσει το υπουργείο Παιδείας). Σε κάθε περίπτωση, η εικόνα των μαθητών στους δρόμους δεν είναι καθόλου ευνοϊκή για τη συγκυβέρνηση και τον υπουργό-πατέρα Γαβρόγλου.

## Σε απεργία οι σχολικές καθαρίστριες

Οι συριζαίοι μετά τις φιέστες για την επιστροφή των απολυμένων καθαριστριών και σχολικών φυλάκων στην εργασία τους (θυμίζουμε ότι τον αγώνα τους χρησιμοποίησαν για τους προεκλογικούς τους σκοπούς), πέταξαν το φιλολαϊκό προσώπειο τους στα σκουπίδια. Από τότε η επισφαλής εργασία, οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις δίνουν και παίρνουν.

Το παράδειγμα των καθαριστριών των σχολείων, που εργάζονται με άθλιες αμοιβές και ελαστικές συμβάσεις εργασίας είναι χαρακτηριστικό.

Οι συνθήκες δουλειάς αναγκάζουν αυτούς τους εργαζόμενους να προχωρήσουν σε απεργιακές κινητοποιήσεις, διεκδικώντας τα αυτονόητα.

Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας, μετά από κοινό αίτημα των εργαζομένων και των σωματείων στην καθαριότητα των σχολείων, προκήρυξε 48ωρη Πανελλαδική Απεργία στον κλάδο, τη Δευτέρα 19 και Τρίτη 20 Νοεμβρίου 2018, με απεργιακή συγκέντρωση τη Δευτέρα 19 Νοεμβρίου στην Αθήνα.

Η σχετική ανακοίνωση των εργαζόμενων αναφέρει τα εξής:

«Οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα των δημοσίων σχολείων, καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες στα σχολεία των παιδιών μας και διεκδικούν:

- Μόνιμη, πλήρη και σταθερή εργασία με αορίστου χρόνου συμβάσεις και πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

- Μονιμοποίηση όλων των εργαζομένων, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

- Αξιοπρεπείς αμοιβές και επαναφορά όλου του κλάδου στα ΒΑΕ.

- Ανθρώπινες Συνθήκες Εργασίας, με τήρηση των κανόνων Υγιεινής και Ασφάλειας.

- Χορήγηση των εκ του νόμου προβλεπόμενων Μέσων Ατομικής Προστασίας, με αναδρομική ισχύ.

- Εγκαιρη και άμεση καταβολή των δεδουλευμένων αποδοχών.

- Ασφάλεια και ΟΧΙ Επισφάλεια στην εργασία – Καμία μείωση αιθουσών.

- Καμία απόλυση εργαζόμενης από Δημάρχους και Σχολικές Επιτροπές.

- Εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας και σύναψη συμβάσεων εργασίας διετούς διάρκειας σε όλο τον κλάδο».

# Με μπόχα νεοφιλελευθερισμού

Οι άξονες του «πλαίσιου νόμου» λειτούργιαν των ΑΕΙ, που θα παρουσιάσει σε δύο εβδομάδες ο Κυρ. Μητσοτάκης (σύμφωνα με το esos.gr) φέρουν έντονο άρωμα άγριου νεοφιλελευθερισμού.

Τις προτάσεις του για την τριτοβάθμια εκπαίδευση έχει πολλές φορές παρουσιάσει ο Μητσοτάκης, καθώς και η Τομεάρχης Παιδείας της ΝΔ Νίκη Κεραμέως.

Η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, η επαναφορά των κακόφημων Συμβουλίων διοίκησης του νόμου Διαμαντοπούλου, ώστε να εξασφαλίζεται η απρόσκοπτη και μακριά από οποιεσδήποτε επιρροές (από φοιτητές κυρίως ή και πανεπιστημιακούς που αντιστέκονται) διοίκηση του επιχειρηματικού πανεπιστημίου, η αξιολόγηση παντού με γνώμονα την «ανταγωνιστικότητα» και «αποδοτικότητα» και αναβαθμισμένο το ρόλο της ΑΔΙΠ και πάνω απ' όλα η κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος και η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων είναι ο πυρήνας των προτάσεων της ΝΔ.

Την κατάργηση ουσιαστικά του ασύλου (έντονη παρουσία της αστυνομίας στα Πανεπιστήμια) εισηγήθηκε και η 12μελής αντιπροσωπεία μελών της ΔΑΠ – ΝΔΦΚ που επισκέφτηκε πρόσφατα τον Γαβρόγλου. Στην αντιπολιτευτική προπαγάνδα της ΝΔ, η «ανομία» στους πανεπιστημιακούς χώρους βρίσκεται πολύ ψηλά και αξιοποιείται σχεδόν καθημερινά, συνεπικουρούντων και των Μέσων Μαζικής Παραπληροφόρησης. Η τακτική της τρομοκράτησης, του φόβου, με όχημα τη σκόπιμη ταύτιση των ναρκομαφιών, των «παράνομων» μικροπωλητών (αλλοδαποί κυρίως, τους οποίους εκμεταλλεύονται κυκλώματα διακίνησης προϊόντων) με τα στέκια πολιτικών συλλογικοτήτων και παρατάξεων, που εδρεύουν στους πανεπιστημιακούς χώρους και με στόχο τους «νοικοκυραίους», τους οποίους η ΝΔ επιδιώκει να συσπειρώσει γύρω της, καλά

κρατεί.

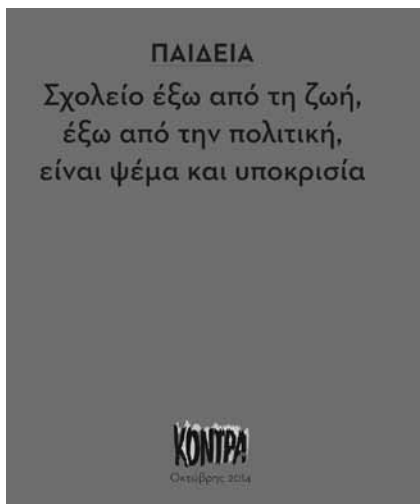
Η επαναφορά της βάσης εισόδου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και ο περιορισμός του αριθμού των εισακτέων αποτελούν επίσης άξονες του σχεδίου της ΝΔ. Πρόκειται για ισχυρούς ταξικούς φραγμούς που θα πλήξουν ιδιαίτερα τα παιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Πηγαίνουν δε «πακέτο» με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, τα οποία προορίζονται για τους γόνους των αστών.

ΥΓ1: Σύμφωνα με το «πλαίσιο νόμου» για τα ΑΕΙ της ΝΔ (πηγή: esos.gr)

- ◆ Την ευθύνη για το άσυλο θα έχει μόνο ο Πρύτανης, ο οποίος θα έχει συνέπειες εάν αδιαφορεί ή κωλυσιεργεί να προβεί σε νόμιμες ενέργειες για τη πάταξη καταλήψεων ή άλλων γεγονότων.

- ◆ Ο αριθμός των εισακτέων θα μειωθεί δραστικά και κάθε τμήμα των ΑΕΙ θα έχει δική του βάση εισαγωγής, την οποία θα ορίζει το ίδιο.

ΥΓ2: Η αναμόχλευση των συντηρητικών ανακλαστικών των περιθωριοποιημένων λαϊκών στρωμάτων και μιας εργαζόμενης κοινωνίας βαθιά απογοητευμένης



# Περί συνταγματικής αναθεώρησης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Ο νόμος για την παραγραφή των αδικημάτων των υπουργών έχει «παραβρομίσει», ιδιαίτερα με όσα συνέβησαν τα τελευταία χρόνια. Μένει να δούμε σε τι κατεύθυνση θα τον αλλάξει η επόμενη Βουλή και πόσες ψήφους θα χρειάζεται.

Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για δημοψηφίσματα με «λαϊκή πρωτοβουλία» δε φαίνεται να έχει μέλλον, ακόμα κι αν ψηφιστεί με 151 από την παρούσα Βουλή. Αυτό το ξέρουν και οι συριζαίοι, γι' αυτό πλέον δεν κάνουν το ντόρο που έκαναν με τον Κατρούγκαλο όταν ξεκινούσαν την προπαγανδιστική εκστρατεία προ διετίας. Φυσικά, στη Βουλή θα δώσουν το δημοκρατικό τους σόου, επιβεβαιώνοντας το αλητικό ποίον τους. Αλήτικο γιατί είναι αυτοί που εγκλώβισαν μια τεράστια λαϊκή πλειοψηφία σ' ένα κάλπικο δημοψήφισμα το 2015, την κοροϊδεψαν, έκαναν το πολιτικό τους παιχνίδι και με κυνισμό δολοφονούσαν πύλην το «όχι» και το έκαναν «ναι στο τρίτο Μνημόνιο».

Μένει να σχολιάσουμε το διαχωρισμό Κράτους-Εκκλησίας, που μετατράπηκε σε «εξορθολογισμό των σχέσεων Κράτους-Εκκλησίας», με τις ευλογίες του Ιερώνυμου, όπως υπαινίχτηκε ο Τσίπρας. Το κράτος, λέει, θα είναι «θρησκευτικά ουδέτερο», αλλά θα έχει και επικρατούσα θρησκεία! Σε τι θα συνίσταται η «θρησκευτική ουδετερότητα»; Στο ότι οι δημόσιοι λειτουργοί θα δίνουν πο-

λιτικό όρκο! Όλα τα άλλα θα παραμείνουν ως έχουν. Είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν θα περάσει ακόμα και η καθολικότητα του πολιτικού όρκου, σε κάθε περίπτωση όμως δεν υπάρχει ούτε «μυρωδιά» διαχωρισμού Κράτους-Εκκλησίας. Αυτό το δείχνει και η βεβαιότητα του Τσίπρα ότι «αυτή η ρητή κατοχύρωση (σ.σ. της ουδετερότητας), είμαι βέβαιος ότι θα βρει σύμφωνη και την Εκκλησία».

Για τα υπόλοιπα θα μιλήσουμε τις επόμενες εβδομάδες, όταν ξεκινήσουν οι σχετικές διαδικασίες. Δεν μπορούμε, όμως, να μη σημειώσουμε άλλη μια συριζαϊκή αλητεία. Το Σύνταγμα «θα αναγνωρίζει την αποκλειστική αρμοδιότητα των κοινωνικών εταίρων να ορίζουν τον κατώτατο μισθό», είπε ο Τσίπρας. Στο μεταξύ, εφαρμόζουν τον νόμο Βρούτση του 2013, που προβλέπει ότι τον κατώτατο μισθό καθορίζει το υπουργικό συμβούλιο με εισήγηση του υπουργού Εργασίας! Θέλουν ν' αλλάξουν το Σύνταγμα, αλλά δεν αλλάζουν έναν κοινό νόμο!

ΥΓ1. Ο Τσίπρας υποτίθεται ότι θέλησε να ανοίξει τη διαδικασία της αναθεώρησης του Συντάγματος με θεσμικό τρόπο, στέλνοντας επιστολή «στους Προέδρους των Πολιτικών Κομμάτων που εκπροσωπούνται στο Ελληνικό Κοινοβούλιο». Αποδέκτες της επιστολής ήταν και ο... Ν. Νικολόπουλος (ως πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδας!), και η... Κ. Παπακώστα (ως πρόεδρος

και κακοποιημένης από τις μνημονιακές πολιτικές, χωρίς ταξικό προσανατολισμό και οργάνωση, αποτελεί τακτική των αντιπολιτευόμενων κομμάτων εξουσίας. Εξ ου και η Φώφη τοποθετήθηκε για το άσυλο. Κάτι μεταξύ Γαβρόγλου («Ναι στο ακαδημαϊκό άσυλο, την ελεύθερη διδασκαλία, την έρευνα, την διακίνηση των ιδεών». ΟΧΙ στη συντηρητική λογική της ΝΔ που εξαγγέλλει την κατάργησή του») και ΝΔ («ΟΧΙ στις πολιτικές ταύτισής του με τη βία και την ανομία») ήταν η τοποθέτησή της.

ΥΓ3: Και για τους διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών στο δημόσιο σχολείο είχε να πει...καλά λόγια ο Μητσοτάκης. Ούτε και σε αυτό το πεδίο δε θέλησε να «δεσμευτεί», γιατί, λέει, έχει «αδιαπραγμάτευτη θέση» «να μη χαϊδεύει αυτιά». Είπε σε συσκέψεις που έχουν πραγματοποιηθεί: «Το εάν θα γίνουν μόνιμοι διορισμοί θα εξαρτηθεί από τα στοιχεία του myschool, δηλαδή την αναλογία μαθητών/εκπαιδευτικών».

Σημειώνουμε ότι με βάση το νομοθετικό πλαίσιο ο αριθμός μαθητών ανά τμήμα καθορίζεται στους 25 μαθητές συν μια αύξηση 10% (27 με 28 μαθητές), έχει αυξηθεί το διδακτικό ωράριο και έχουν καθιερωθεί οι δεύτερες και τρίτες αναθέσεις. Το πλαίσιο αυτό ορίζει την αναλογία μαθητών/εκπαιδευτικών και για όλα αυτά δεν είπα κουβέντα ο Μητσοτάκης. Υπολογίστε τώρα ότι οι Διευθύνσεις Εκπαίδευσης δίνουν στο myschool στοιχεία με πετσοκομμένες τις πραγματικές ανάγκες και βγάλτε συμπεράσμα.

Η δήλωση αυτή του Κυρ. Μητσοτάκη αποδεικνύει επίσης ότι η «δέσμευση» των συριζαίων για επιπλέον 10.000 διορισμούς το 2020 και 2021 (μετά τις 4.500 στην Ειδική Αγωγή το 2019-2020) είναι στον αέρα. Εάν τη ρύθμιση αυτή είχαν αποδεχθεί οι ιμπεριαλιστές δανειστές, ποιος ο λόγος να την αρνηθεί ο Μητσοτάκης εάν και όταν έρθει στην κυβέρνηση;

Γιούλα Γκεσούλη

της Νέας Ελληνικής Ορμής!), και ο Θ. Θεοχαρόπουλος (μολονότι είναι κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της ΔΗΣΥ και ουδέποτε έχει εμφανιστεί στη Βουλή ως πρόεδρος της ΔΗΜΑΡ), αλλά και ο Γ. Παπανδρέου (ως πρόεδρος του ΚΙΔΗΣΟ), μολονότι το κόμμα του δεν εκπροσωπείται στη Βουλή και ο ίδιος δεν είναι βουλευτής! Είναι φανερό ότι μ' αυτόν τον τρόπο ο Τσίπρας θέλησε να «κοντύνει» τον Κούλη και τη Φώφη. Όμως, στη βιασύνη τους οι άνθρωποι του ξέχασαν τον Λυκούδη (πρόεδρο των ΜΕΤΑρρυθμιστών), αλλά κυρίως ξέχασαν τους Οικολόγους Πράσινους, που έχουν δύο βουλευτές! Είπαμε, «παιδική χαρά»...

ΥΓ2. Πριν αλέκτορα φωνήσαι, η ΝΔ ανακοίνωσε ότι «δεν θα επιτρέψει στον κ. Τσίπρα να ευτελίσει αυτή τη μείζονα θεσμική διαδικασία. Στη διάρκεια της επικείμενης κοινοβουλευτικής συζήτησης θα αναδείξει όλες τις αναγκαίες συνταγματικές αλλαγές για την Ελλάδα που αξίζουμε και όλοι οι βουλευτές θα αναλάβουν τις ευθύνες τους». Κι έμειναν κάποιοι δυστυχείς, σαν τον Κ. Χατζηδάκη, με το παράπονο ότι δεν τους είπαν τίποτα κι αυτοί έβγαιναν στα ραδιοκάναλα και διαβεβαίωναν ότι η ΝΔ δεν υπάρχει περίπτωση να συμμετάσχει στην κοροϊδία που ετοιμάζει ο Τσίπρας. Ακολούθησε ανταλλαγή δηλώσεων ΣΥΡΙΖΑ-ΝΔ περί «κυβιστήσεων» και «kolotumba»...

Πέτρος Γιώτης



# Το εθνικιστικό δηλητήριο μετατρέπεται σε αίμα

**Μ**όλις έγινε γνωστός ο φόνο του Κ. Κασιόφα στις Βουλιάρδες της Νότιας Αλβανίας, από κομάντο των ειδικών δυνάμεων της αλβανικής αστυνομίας (κάτι σαν τα ελληνικά ΕΚΑΜ), η σκέψη μας πήγε αμέσως στην υπόθεση του ΜΑΒΗ. Της εγκληματικής οργάνωσης, της στελεχωμένης από έλληνες φασίστες και μειονοτικούς εθνικοφασίστες, υπό την καθοδήγηση της ΕΥΠ/ΚΥΠ, που έδρασε στα μέσα της δεκαετίας του '90. Μερικές ώρες αργότερα, όταν άρχισαν να βγαίνουν στο φως στοιχεία από τη δράση του Κ. Κασιόφα, αλιευμένα από τα «κοινωνικά Μέσα», επιβεβαιώθηκε ότι ο συσχετισμός του με το ΜΑΒΗ κάθε άλλο παρά ανυπόστατος ήταν. Ο Κασιόφας ήταν ένθερμος οπαδός της εθνικοφασιστικής ομάδας και της εγκληματικής της δράσης, όπως αποδεικνύουν οι αναρτήσεις του (βλέπε φωτογραφία). Κι ίσως όχι μόνο του ΜΑΒΗ (που ενδεχομένως να μην υφίσταται σήμερα όπως τη δεκαετία του '90), αλλά και άλλων... ευαγών ιδρυμάτων. Δεν είναι τυχαίο, ασφαλώς, ότι την υπεράσπισή του έσπευσαν να αναλάβουν αμέσως οι νεοναζιστές της ΧΑ, με επικεφαλής τον ίδιο τον φιρερίσκο Μιχαηλολιάκο. Ας θυμηθούμε, όμως, τι έγινε τη δεκαετία του '90.

Στις 10 Απριλίου του 1994, ομάδα ένστολων κουκουλοφόρων πραγματοποίησε επιδρομή σε αλβανικό στρατόπεδο νεοσυλλέκτων, δίπλα στο μειονοτικό χωριό Ανω Επισκοπή (τέσσερα χιλιόμετρα από τα ελληνοαλβανικά σύνορα). Σκότωσαν έναν λοχαγό και έναν στρατιώτη, τραυμάτισαν σοβαρά άλλους τρεις στρατιώτες και άρπαξαν καμιά δεκαπενταριά τουφέκια Καλάσνικοφ. Το ίδιο κιόλας βράδυ, με προκήρυξη στην «Ελευθεροτυπία», την ευθύνη για την επίθεση ανέλαβε το «Μέτωπο Απελευθέρωσης Βορείου Ηπείρου» (ΜΑΒΗ).

«Προβοκάτσια του Μπερίσα» (τότε πρόεδρος της Αλβανίας) ήταν η απάντηση από ελληνικής πλευράς. Στις 6 Οκτώβρη του 1994, όμως, το ΜΑΒΗ έστειλε νέα προκήρυξη στην «Ελευθεροτυπία», συνοδευόμενη από φωτογραφία με τα κλαπέντα όπλα και λεπτομέρειες για την οργάνωση της επίθεσης. Η γραμμή «προβοκάτσια του Μπερίσα» συνεχίστηκε, παράλληλα με τους εθνικοφασιστικούς κρωγμούς για «απελευθέρωση της Βορείου Ηπείρου». Μέχρι που στις 19 Μάρτη του 1995, μπάτσος που είχαν στήσει νυχτερινό μπλόκο στο Δελβινάκι, κοντά στα ελληνοαλβανικά σύνορα (για σύλληψη μεταναστών που περνούσαν παράνομα στην Ελλάδα), συνέλαβαν επτά άνδρες που



επέβαιναν σε δύο αυτοκίνητα. Στα αυτοκίνητα βρήκαν έξι Καλάσνικοφ με 878 σφαίρες, δύο πιστόλια Τοκάρεφ με 42 σφαίρες, έναν ασύρματο, μαχαίρια, στρατιωτικές στολές, μάλλινες κουκούλες κ.ά. Όπως γράφτηκε τότε σε αστικές εφημερίδες (π.χ. «Νέα»), η ομάδα των επτά είχε περάσει πεζή τα σύνορα και κατευθυνόταν προς το αλβανικό στρατόπεδο του Λόγγου, όμως έγιναν αντιληπτοί από αλβανικό περίπολο και επέστρεψαν στο ελληνικό έδαφος, όπου έπεσαν πάνω στο μπλόκο της ΕΛΑΣ.

Ενδιαφέρον είχε η σύνθεση του κομάντο: δύο Έλληνες, απόστρατοι στρατού και αστυνομίας, και πέντε μειονοτικοί της Αλβανίας, όλοι τους μέλη «εθνικών οργανώσεων», δηλαδή φασιστικών ομάδων. Ακολούθησαν συλλήψεις άλλων δύο τύπων και η ανεύρεση δύο χώρων με όπλα, στην Καιοσαριανή και την Παλλήνη. Ανάμεσα στα όπλα βρέθηκαν και οχτώ από τα όπλα που είχαν κλαπεί από το αλβανικό στρατόπεδο της Επισκοπής! Ο ίδιος ο Παπαθεμελής, υπουργός Δημόσιας Τάξης τότε, το δήλωσε αυτό επίσημα. Η κυβέρνηση αναγκάστηκε να δηλώσει ότι εξαρθρώθηκε το ΜΑΒΗ. Αλλωστε, στα σπίτια τους βρέθηκαν αντίτυπα της προκήρυξης του ΜΑΒΗ.

Όλος ο εθνικοφασιστικός εσμός, Ελλάδας και μειονοτικών της Αλβανίας, βρέθηκε στο πλευρό των «ηρώων». Και η επίσημη Δεξιά, μέσω των εντύπων της. «Προς τι αυτή η υστερία για τη ΜΑΒΗ;», έγραφε ο Ρίζος στον «Ελεύθερο Τύπο». Ο Δρούγας, που ακόμα εμφανίζεται στα ραδιοκάναλα ως... μέγας αναλυτής επί γεωστρατηγικών θεμάτων, απεφάνθη ότι πρόκειται για «στημένη ιστορία από την ΕΥΠ, που στόχο έχει τη στήριξη της πολιτικής υποτέλειας της πολιτικής υποτέλειας που ασκεί ο Καρ. Παπούλιας» (ο Παπούλιας ήταν τότε υπουργός Εξωτερικών).

Φυσικά, ίσχυε το αντίθετο. Η ΕΥΠ/ΚΥΠ ήταν πλήρως ενήμερη για την εγκληματική δράση αυτής της ομάδας (αν δεν την είχε οργανώσει). Γι' αυτό και κινήθηκαν τα νήματα για να πέσει η υπόθεση στα μαλακά. Ενώ οι αρχικές κατηγορίες αφορούσαν ανθρωποκτονίες,

απόπειρες ανθρωποκτονιών και άλλα κακούργηματα, ο εισαγγελέας Πατσής (τον «απολαύσαμε» αργότερα στην πρώτη δίκη του ΕΛΑ), με μια εισήγηση διακοσίων σελίδων, κατέληξε στην πρόταση ότι οι κατηγορούμενοι ήταν... αφελείς πατριώτες από τη μια, έμποροι όπλων από την άλλη! Ειδικά ο επικεφαλής του κομάντο που συνελήφθη στο Δελβινάκι, ονόματι Γιώργος Αναστασούλης (δραστήριος στα «βορειοηπειρωτικά σωματεία» και στα «σωματεία εφεδρών καταδρομών») δεν μπορούσε να έχει πάρει μέρος στη δολοφονική επίθεση στο αλβανικό στρατόπεδο της Επισκοπής, διότι τη μέρα εκείνη έπαιρνε μέρος στο ιδρυτικό συνέδριο του λεπενικού «Ελληνικού Μετώπου». Ποιος το πιστοποίησε αυτό, πέραν του Αναστασούλη; Ο ηγέτης του «κόμματος» (και κουμπάρος του Λεπέν) Μάκης Βορίδης!

Σύμφωνα με την εισαγγελική πρόταση, αυτοί οι αγνοί πατριώτες («οικογενειάρχες με ισχυρούς εθνικούς συναισθηματικούς δεσμούς με τη Βόρειο Ηπειρο», σύμφωνα με την εισαγγελική πρόταση!) έκοβαν βόλτες στα σύνορα, με λασπωμένες στολές παραλλαγής και κουκούλες, με σκοπό να «αγοράσουν οπλισμό από αγνώστους Αλβανούς, με σκοπό να αποκομίσουν οικονομικό όφελος». Ετσι, η παρέα των δολοφόνων δικάστηκε για διακεκριμένη οπλοκατοχή. Στη δίκη, που έγινε τον Φλεβάρη του 1997, οι συνήγοροί τους (η αφρόκρεμα της δεξιάς και ακροδεξιάς δικηγορίας) έδωσαν μάχη για να αποδείξουν ότι «μετά βδελυγμίας οι κατηγορούμενοι απορρίπτουν την εκδοχή της λαθρεμπορίας όπλων», επιμένοντας ότι η «υπόθεση έχει εθνικές διαστάσεις», τις οποίες -φυσικά- δεν μπορούσαν να αποκαλύψουν, για... εθνικούς λόγους. Πρωτοδικώς καταδικάστηκαν σε ποινές 3-4,5 ετών **με αναστολή** για διακεκριμένη οπλοκατοχή! Δύο φόντοι, τρεις σοβαροί τραυματισμοί και τόσα άλλα κακούργηματα εξαφανίστηκαν. Στο δεύτερο βαθμό (Μάρτη του 1999) η κατηγορία μετατράπηκε σε απλή οπλοκατοχή και οι ποινές έπεσαν στους 18-20 μήνες!

Έχει τη σημασία του να θυμηθούμε αυτά τα γεγονότα που συνέβησαν πριν από μιάμιση δεκαετία. Γιατί το περιστατικό της 28ης Οκτώβρη του 2018 αποτελεί τη συνέχεια τους. Ένας μειονοτικός, που κατοικεί στην Ελλάδα, όπως και η οικογένειά του, πηγαυνοέρχεται στην Αλβανία, ενώ στους λογαριασμούς του στα «κοινωνικά Μέσα» κάνει λόγο για «σκληροπυρηνική νεολαία της Βορείου Ηπείρου», αποτίει φόρο τιμής στον φασίστα δικτάτορα Μεταξά, χαιρετίζει το ΜΑΒΗ και καλεί τη «σκληροπυρηνική νεολαία» να ακολουθήσει το παράδειγμά της (δηλαδή να κάνει δολοφονικές επιθέσεις κατά Αλβανών), δημοσιεύει μόνο φωτογραφίες του ντυμένου με στολές παραλλαγής, με καπελάκια των ελληνικών ειδικών δυνάμεων και με την ελληνική σημαία ραμμένη πάνω στη στολή παραλλαγής κτλ. κτλ. Αυτός ο άνθρωπος εμφανίζεται σε βίντεο τραβηγμένο μέσα από ένα καφεενείο, που δημοσιοποιήθηκε από αλβανικά Μέσα, οπλισμένος με Καλάσνικοφ να πυροβολεί εν μέσω οδών (κατά των αλβανών μπάτσων προφανώς), την ώρα που περνούν γυναίκες με παιδάκια. Στη συνέχεια θανατώνεται στο γειτονικό βουνό από κομάντο των ειδικών δυνάμεων της αλβανικής μπάτσαρίας.

Τις πρώτες ώρες, στην Ελλάδα επικρατεί εθνικιστικός παροξυσμός. Τον εμφανίζουν σαν ήρωα που έπεσε αντιστεκόμενος στους αλβανούς μπάτσους, οι οποίοι αποκαθίστανται αλβανικές σημαίες. Την εκδοχή αυτή υιοθετεί και η επίσημη ΝΔ. Ο Εντι Ράμα ρίχνει λάδι στην εθνικιστική φωτιά με μια δήλωση κάθε άλλο παρά διπλωματική. Τελικά, το παραμύθι της αποκαθίλωσης των ελληνικών σημαιών συντρίβεται από τις εικόνες που δείχνουν το χωριό πνιγμένο στα γαλανόλευκα. Ετσι, το κέντρο βάρους μεταφέρεται στον τρόπο της θανάτωσης του Κασιόφα από τους αλβανούς μπάτσους. Μολονότι κανένας δεν ήταν μπροστά, κυκλοφορεί η εκδοχή της σύλληψής του τραυματισμένου και της εκτέλεσής του εν ψυχρώ. Από πού προέρχονται οι πληροφορίες; Από «φίλους του νεκρού!» Δηλαδή, από τους ίδιους που πλασάρισαν την αρχική θεωρία του ήρωα που αντιστάθηκε στην αποκαθίλωση των ελληνικών σημαιών!

Όλη αυτή η συζήτηση αποπροσανατολίζει από την ουσία του ζητήματος, όμως είμαστε αναγκασμένοι να πούμε μερικά πράγματα για να μη θεωρηθεί ότι υπεκφεύγουμε. Δε γνω-

**ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ**

## Ουρά του φασισμού

Ο Κουμουτσάκος δεν είναι ακροδεξιός. Είναι ένας παραδοσιακός συντηρητικός πολιτικός, με παραστάσεις από την ευρωπαϊκή πολιτική, λόγω της θητείας του στο διπλωματικό σώμα και στο ευρωκοινοβούλιο. Υποτίθεται πως είναι και έμπειρος στα ζητήματα της εξωτερικής πολιτικής. Αυτός ο πολιτικός, λοιπόν, που ασκεί καθήκοντα σκιώδους υπουργού Εξωτερικών του Κούλη (πόστο από το οποίο εκτοπίστηκε η Ντόρα), μόλις έγινε γνωστή η θανάτωση του Κ. Κασιόφα από την αλβανική αστυνομία, έκανε την εξής δήλωση: «Την ημέρα που οι απανταχού Έλληνες, γιορτάζουν το ηρωικό ΟΧΙ, το αλβανικό έπος και τους νεκρούς μας, ένα τραγικό γεγονός ήρθε να βαρύνει την ψυχή μας. Ο ομογενής Κωνσταντίνος Κασιόφας, μέλος της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας της Αλβανίας που γιόρταζε και αυτός, υψώνοντας την ελληνική σημαία στο νεκροταφείο των Ελλήνων Πεσόντων του Αλβανικού Επους στις Βουλιάρδες, πλήρωσε με τη ζωή του την έκφραση της πατριωτικής του ευαισθησίας».

Ο έμπειρος (τρομάρα του!) διπλωμάτης και πολιτικός δεν ήξερε ότι «ζήτημα σημαίας» δεν υπάρχει στα μειονοτικά χωριά της Νότιας Αλβανίας; Δεν ήξερε ότι τα χωριά στολίζονται με ελληνικές σημαίες (κάπου-κάπου βλέπεις και καμιά αλβανική), χωρίς οι αλβανικές αρχές να προβάλλουν ένσταση ή αντίθεση σ' αυτό; Κι αν δεν το ήξερε, από ποιον πήρε ενημέρωση για το περιστατικό; Από τον Βορίδη; Ή από κάποιο από τα φασισταριά της μειονότητας που δεκαετίες τώρα σιτίζονται στο πρυτανείο των ελληνικών μυστικών υπηρεσιών; Όταν έκανε τη συγκεκριμένη δήλωση, είχαν ήδη δημοσιευτεί στο Διαδίκτυο φωτογραφίες από τις εκδηλώσεις στις Βουλιάρδες, στις οποίες φαίνονταν καθαρά ο επίσημος σημαϊοστολισμός με ελληνικές σημαίες και η πομπή, στην οποία υπήρχε μόνο μια αλβανική σημαία και εκατοντάδες ελληνικές. Ούτε αυτές τις είχε δει ο Κουμουτσάκος;

Ας διαλέξει: ή ολίγιστος ή συνειδητός προβοκάτορας. Σε κάθε περίπτωση, η επίσημη ΝΔ, διά στόματος Κουμουτσάκου, επέλεξε να ρίξει νερό στο μύλο του πιο ακραίου εθνικισμού, λέγοντας ψέματα για όσα διαδραματίστηκαν στις Βουλιάρδες. Στη συνέχεια, όταν πια αποδείχτηκε ότι «ζήτημα σημαίας» δεν υπήρχε, η ΝΔ μαζεύτηκε (εννοείται, χωρίς να δώσει οποιαδήποτε εξήγηση για την αρχική δήλωση Κουμουτσάκου) και περιορίστηκε κι αυτή στο να ζητά διαλεύκανση των συνθηκών υπό τις οποίες θανατώθηκε ο Κασιόφας. Πήρε το ζήτημα από το βάθρο του «εθνικού ηρωισμού», όπου αρχικά το είχε τοποθετήσει, και το κατέβασε στο επίπεδο των «δικαιωμάτων ενός ποινικού αδικηματία».

## Μισόλογα

Το μεγαλοπρεπέστερο άδειασμα της ΝΔ και όλων των υπόλοιπων εθνικιστών ήρθε από την ηγεσία της ελληνικής μπάτσαρίας, που διέψευσε κατηγορηματικά οποιονδήποτε συσχετισμό του φόνου του Κασιόφα με την τοποθέτηση ελληνικής σημαίας απ' αυτόν, επικαλούμενη και επικοινωνία του αρχηγού της ΕΛΑΣ αντιστράτηγου Ανδρικόπουλου με τον αλβανό ομολόγό του. Γιατί όμως διαρροή και όχι επίσημη ανακοίνωση; Και γιατί η κυβέρνηση κρύφτηκε πίσω από αυτή τη διαρροή και δεν εξέδωσε η ίδια ανακοίνωση για ναβάλει τα πράγματα στη θέση τους; Προφανώς, για να μην έρθει σε σύγκρουση με τους «αλβανοφάγους».



## Όλα τα γουρούνια έχουν την ίδια μούρη

«Ένας Έλληνας νεκρός, ένας μπάσταρδος λιγότερος» έγραφε το πανό που σήκωσαν κάποια φασισταριά στην εξέδρα των οπαδών της «Παρτιζάν» Τιράνων. Δεν έχει νόημα να αναφερθούμε στην ιστορικότητα (όπως αποκαλύπτει και το όνομα) αυτής της ομάδας. Από την ιστορία της έχει απομείνει μονάχα ένα όνομα που δεν παραπέμπει σε τίποτα. Ούτε χρειάζεται να εξάρουμε τη στάση της διοίκησής της, που διαφοροποιήθηκε. Η διαφοροποίηση έγινε εκ των υστέρων, μετά το θόρυβο που ξέσπασε, και έγινε καθαρά για πολιτικούς λόγους (διευθυντής της «Παρτιζάν» είναι ο Ολσι Ράμα, αδελφός του αλβανού πρωθυπουργού). Ήταν τόσο προσεκτικά διατυπωμένη, μη τυχόν και ξεφύγει καμιά λέξη που θα έθιγε τα φασισταριά. Τα οποία φασισταριά είναι σαν τα γουρούνια: έχουν ίδια μούρη, σπουδήποτε στον κόσμο.



## Εργαλείο προπαγάνδας του ΣΥΡΙΖΑ

Ήταν στραβό το κλήμα, το 'φαγε κι ο γαΐδαρος. Δεν του έφταναν του Παππά οι καταγγελίες «εκ των ένδον» για τα σημεία και τέρατα που γίνονται στην ΕΡΤ, του προέκυψε και η καταγγελία του Περισσού για ένα προβοκατόρικο και χυδαία αντικομμουνιστικό ντοκιμαντέρ που προέβαλε η ΕΡΤ, συνεχίζοντας τη λαμπρή ιστορία της στο είδος. Ο Παππάς δεν απάντησε. Εβαλε τους υποτακτικούς του στην ΕΡΤ να απαντήσουν ότι «η ΕΡΤ μισθώνει ξένο πρόγραμμα, μεταξύ του οποίου και ιστορικά ντοκιμαντέρ, βάσει ποιοτικών κριτηρίων (σ.σ. !!!) και των προδιαγραφών που ισχύουν στην παγκόσμια οπτικοακουστική αγορά». Σ' αυτά δε τα ντοκιμαντέρ «παρουσιάζονται πορίσματα επιστημονικών ερευνών, τα οποία εκφράζουν διαφορετικές απόψεις επιστημόνων και ερευνητών!» Μόνο που συμβαίνει αυτοί οι «επιστημονες» και «ερευνητές» να... κατατράχονται από την «ιδεοληψία» ότι για τον β' παγκόσμιο πόλεμο ευθύνονται εξίσου η Σοβιετική Ένωση και η χιτλερική Γερμανία! Περιττεύει να πούμε ότι δεν πρόκειται για επιστήμονες, αλλά για στρατευμένους προβοκάτορες της δυτικής σοβιετολογίας, που δεκαετίες τώρα προσπαθούν να θεμελιώσουν τη θεωρία «των δύο άκρων».

Επιστρέφοντας στα της ΕΡΤ, σημειώνουμε ότι ο Παππάς έχει την άνεση να το γυρίζει στο τσάμικο όταν του την πέφτει η αντιπολίτευση, δίνοντας γηπεδικό χαρακτήρα σε κάθε σχετική κοινοβουλευτική συζήτηση (το έκανε και πρόσφατα), όμως τα βέλη εκτοξεύονται εξ οικείων. Δεν είναι μόνο μεγαλοστελέχη που βρέθηκαν «στην απέξω» και άνοιξαν τα στόματά τους, δεν είναι μόνο ο Φίλης, που έχει βάλει και την ΕΡΤ στο στόχαστρό του, αλλά είναι και οι δημοσιογράφοι της ΕΡΤ που μιλούν για «διοίκηση από παράλληλους μηχανισμούς», για «πελατειακό συνδικαλισμό» και «επιτροπές ημετέρων», κατηγορώντας την κυβέρνηση ότι «δεν απέφυγε τον πειρασμό να χειραγωγήσει την ΕΡΤ».

Το αυτί του Παππά, φυσικά, δεν ιδρώνει από κάτι τέτοια. Πέρα από την προσωπική προβολή που εξασφαλίζει, έχει μετατρέψει την ΕΡΤ σε εργαλείο χοντροκομμένης προπαγάνδας του ΣΥΡΙΖΑ, χρησιμοποιώντας κάθε «επαγγελματία» που ξέρει μόνο να γλείφει και να ωραιοποιεί τα κάθε φορά αφεντικά του. Παρακολουθήστε (αν δεν το έχετε ήδη κάνει) μια εκπομπή του Κοτρώτσου και θα καταλάβετε τι εννοούμε. Μια μέρα έφτασε στο σημείο να καλέσει στο στούντιο τον Αντώνιο, ο οποίος ήταν φανατικότερος και από τον εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ (Τρύφωνα Αλεξιάδη) στην υπεράσπιση της κυβερνητικής πολιτικής. Τι εκπροσωπεί ο Αντώνιος; Τίποτα πέραν του εαυτού του, αφού όμως δέχεται να κάνει προπαγάνδα υπέρ της κυβέρνησης, εξασφαλίζει παρουσία και προβολή από την ΕΡΤ.

## Γιατί ντέρμπι;

«Οι επόμενες εκλογές θα είναι ένα ντέρμπι», δήλωσε η εκπρόσωπος Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ Ράνια Σβίγκου. Προφανώς δεν αγνοεί την έννοια του ντέρμπι στον αθλητισμό. Οτι συγκρούονται δυο λίγο-πολύ ισοδύναμες ομάδες και το αποτέλεσμα είναι αμφίβολο. Γιατί, όμως, ντέρμπι; Πώς έφτασε η ΝΔ στο σημείο να αντιπαράθεται με ίσους όρους στον ΣΥΡΙΖΑ (σύμφωνα με την ανάλυση της Σβίγκου, πάντοτε), όταν η μεν ΝΔ είναι χρεωμένη με τη μνημονιακή πολιτική από το 2011 μέχρι και το 2014 (τότε που πάρθηκαν τα πιο σκληρά αντιλαϊκά μέτρα), ο δε ΣΥΡΙΖΑ είναι πιστωμένος (σύμφωνα με τη συριζαϊκή μυθοπλασία) με μια «ήπια προσαρμογή» και στη συνέχεια με την «καθαρή έξοδο από τα Μνημόνια», που δίνει τη δυνατότητα της «επιστροφής στην κανονικότητα»;

Οι συριζαίοι, απαντώντας στις δημοσκοπήσεις που βλέπουν το φως της δημοσιότητας, λένε ότι «υπάρχει ένα μεγάλο ποσοστό αναποφάσιστων πολιτών και πολιτών που έχουν ψηφίσει ΣΥΡΙΖΑ στις τελευταίες εκλογές», οι οποίοι «είναι μια δεξαμενή ψηφοφόρων στην οποία ο ΣΥΡΙΖΑ θα δείξει και την επόμενη περίοδο ότι η έξοδος από τα μνημόνια δεν ήταν μια τυπική διαδικασία, αλλά ήταν κάτι το ουσιαστικό το οποίο επιφέρει συγκεκριμένα θετικά μέτρα και βελτίωση της καθημερινότητας των πολιτών» και γι' αυτό «ψηφίζοντας αυτά τα θετικά μέτρα, με ένα διαφορετικό κλίμα στην ελληνική οικονομία το οποίο θα αποτυπωθεί και στις ζωές των πολιτών, οι επόμενες εκλογές θα είναι ένα ντέρμπι» (Σβίγκου).

Αυτό είναι ένα επιχείρημα που πάντοτε επικαλούνται τα κυβερνητικά κόμματα όταν φαίνεται ότι βαδίζουν προς εκλογική ήττα. Δεν πρωτοτυπεί, λοιπόν, η Σβίγκου επαναλαμβάνοντας αυτή την κοινοτυπία. Το ερώτημα είναι γιατί οι «πολίτες» έχουν απομακρυνθεί από τον ΣΥΡΙΖΑ και είναι (άντε να της κάνουμε τη χάρη να το δεχτούμε) «αναποφάσιστοι»; Προφανώς, λόγω της πολιτικής που ακολουθεί ο ΣΥΡΙΖΑ. Μα αυτή η πολιτική είναι σωστή, έχει προοπτική, εξασφαλίζει το μέλλον των «πολιτών». Επομένως, οι «πολίτες» είναι μικρόνοες και μεμφίμοιροι. Αδυνατούν να αντιληφθούν το... μεγαλείο της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτός ο -από πρώτη άποψη- παραλογισμός είναι η ουσία του κοινοβουλευτικού κρετινισμού, στο πλαίσιο του οποίου οι εργάτες και οι υπόλοιποι εργαζόμενοι εναποθέτουν τις ελπίδες τους πότε στο ένα και πότε στο άλλο αστικό πολιτικό κόμμα.

# Το εθνικιστικό δηλητήριο μετατρέπεται σε αίμα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ

ρίζουμε τις ακριβείς συνθήκες του θανάτου, όμως είμαστε σίγουροι ότι οι αλβανοί μπάτσοι μπορούσαν να τον τραυματίσουν και να τον συλλάβουν. Ήταν μόνος του και τον είχαν πολιορκημένο από στεριά και αέρα. Είτε τον εκτέλεσαν με βολή ελεύθερου σκοπευτή είτε τον εκτέλεσαν εν ψυχρώ αφότου τον συνέλαβαν τραυματισμένο, το ίδιο κάνει.

Πρόκειται για τη «συνήθεια» που έχουν αυτού του τύπου οι αστυνομικές δυνάμεις, να εκτελούν όποιον ρίξει έστω και μια σφαίρα εναντίον τους, προς παραδειγματισμό όσων άλλων σκέφτονται ενδεχομένως να κάνουν το ίδιο; Ή μήπως είχαν εντολή να καθарίσουν τον Κατσίφα, προς παραδειγματισμό όλων των υπόλοιπων Κατσίφηδων (που σίγουρα τους ξέρουν έναν προς έναν, είτε ζουν στην Αλβανία είτε ζουν στην Ελλάδα); Ούτε το πρώτο μπορεί να αποκλειστεί ούτε το δεύτερο. Το tweet του Ράμα είχε σχεδόν πανηγυρικό τόνο, στοχεύοντας το αλβανικό εθνικιστικό ακροατήριο. Εκείνο το ακροατήριο που έβγαλε το εμετικό, ναζιστικής έμπνευσης πανό στην κερκίδα των οπαδών της «Παρτιζάν» Τιράνων.

Όμως, αυτοί που χύνουν κροκοδείλια δάκρυα και εκφράζουν τον αποτροπιασμό τους για το modus operandi της αλβανικής μπατσαρίας καλά θα κάνουν να το βουλώσουν. Δε θα τους θυμίσουμε τους νεκρούς της Επισκοπής, οι δολοφόνοι των οποίων αθωώθηκαν. Θα τους θυμίσουμε το modus operandi της ελληνικής μπατσαρίας σε πλείστες όσες επιχειρήσεις της, απέναντι σε πολιτικούς ή ποινικούς αντιπάλους. Θα τους θυμίσουμε τον γιατρό Τσιρώνη, που τον εκτέλεσαν εν ψυχρώ μέσα στο σπίτι του τον Ιούλη του 1978 («Ποιος κάποτε θα αποφασίσει να προστατεύσει το κύρος και την αξιοπιστία

του Κράτους;», έγραφε τις προηγούμενες μέρες το «Βήμα» του Λαμπράκη, καλώντας στην εξόντωση του «ενοχλητικού»). Θα τους θυμίσουμε τον Μιχάλη Πρέκα που τον γάζωσαν στην ταράτσα ενός σπιτιού στην Καλογρέζα και μετά τον αποτελείωσαν μέσα στο περιπολικό, τον Οκτώβρη του 1987. Θα τους θυμίσουμε τον Χριστόφορο Μαρίνο που τον εκτέλεσαν εν ψυχρώ με μια σφαίρα στον κρόταφο, τον Ιούλη του 1996, σε μια καμπίνα του πλοίου «Πήγασος». Θα τους θυμίσουμε τον Σορίν Ματέι και τους «ληστές της Κλειτορίας», που τους σκότωσαν ενώ μπορούσαν να τους συλλάβουν.

Μετά από ανταλλαγή διαξιφισμών ανάμεσα στην ελληνική και την αλβανική κυβέρνηση, φαίνεται πως υπάρχει συμφωνία για τη συμμετοχή και έλληνα ιατροδικαστή στην νεκροψία και νεκροτομή του σώματος του Κατσίφα. Όλη η υπόθεση πλέον τυποποιείται σαν μια απλή ποινική υπόθεση και διερευνώνται μόνο οι συνθήκες θανάτωσης του νεκρού. Ακόμα κι αν διαπιστωθεί ότι τον εκτέλεσαν από κοντά (άρα τον είχαν συλλάβει), θεωρούμε σίγουρο ότι η αλβανική αστική Δικαιοσύνη θα πράξει... το καθήκον της, απαλλάσσοντας τον μπάτσο ή τους μπάτσους που ενδεχομένως θα κατηγορηθούν. Όπως θα έκανε στη θέση της και η ελληνική Δικαιοσύνη, σύμφωνα με την ιστορία της (σε όλες τις περιπτώσεις εν ψυχρώ φόνων από μπάτσους, που αναφέραμε παραπάνω, και όχι μόνο σ' αυτές).

Κρατάει χρόνια αυτή η κολώνια (που σκορπάει μπόχα εθνικισμού, μεγαλοϊδεατισμού, ρατσισμού και φασισμού). Για να μην πάμε στα προπολεμικά χρόνια, όταν καταβλήθηκαν ανεπιτυχείς προσπάθειες να ενσωματωθεί στην Ελλάδα η Νότια Αλβανία, που την έχουν βαφτίσει Βόρειο Ηπειρο, επειδή εκεί

κατοικεί και ελληνική μειονότητα, θα μείνουμε μόνο -και εν συντομία- στα κατά και τα μετά τη ναζιφασιστική κατοχή της Αλβανίας. Τότε πρωτοπτιάστηκε το ΜΑΒΗ, με μοναδικό σκοπό το διαμελισμό της Αλβανίας με την αποκοπή του νότιου τμήματός της. Τσακίστηκε από το παρτιζάνικο κίνημα που είχε οργανώσει το νεαρό Κομμουνιστικό Κόμμα Αλβανίας, στο οποίο συμμετείχαν και πολλοί έλληνες μειονοτικοί. Μετά την απελευθέρωση τα ίδια. Ο Ενβέρ Χότζια και το Κόμμα Εργασίας Αλβανίας αρνήθηκαν την αγγλική επέμβαση, οπότε το «βορειοηπειρωτικό» έγινε μοχλός πίεσων και δολιοφθορών, που είχαν πάντοτε αφετηρία την Ελλάδα. Η συντριπτική πλειοψηφία της μειονότητας δεν είχε κανένα πρόβλημα με το λαϊκοδημοκρατικό αλβανικό κράτος, που της αναγνώριζε όλα τα δικαιώματα. Όμως τα πρακτορλίκια και οι δολιοφθορές συνεχίζονταν, ενώ η διατήρηση του πρωτοφανούς καθεστώτος της εμπόλεμης κατάστασης, δεκαετίες μετά τη λήξη του πολέμου (!), ερχόταν να επιβεβαιώσει ότι όλη η πρακτορική και υπονομευτική δουλειά ήταν επίσημη πολιτική του ελληνικού κράτους, η οποία διεξαγόταν από την ΚΥΠ και τις μυστικές υπηρεσίες του στρατού. Πάρα πολλά έχουν γράψει τα ίδια τα φασισταριά, καμαρώνοντας για τη δράση εξεχόντων στελεχών τους. Και η υπόθεση ΜΑΒΗ του 1994, έτσι όπως εξελίχθηκε, ήρθε να επιβεβαιώσει ότι η ίδια δουλειά συνεχιζόταν.

Δε θα αναφερθούμε στα νεότερα χρόνια, μετά τη νομοτελειακή κατάρρευση του καθεστώτος του αλβανικού μικροαστικού εθνικισμού (επί Ραμίζ Αλία) και τη μετατροπή της Αλβανίας σε αμερικάνικο προτεκτοράτο. Θα σημειώσουμε μόνο πως σ' αυτά τα χρόνια φούντωσε το «Τσάμικο» και όχι στα χρόνια που κυβερνούσε το Κόμμα Εργασίας. Παρά το

μικροαστικό εθνικισμό του, εκείνο το καθεστώς ουδέποτε ήγειρε διεκδικήσεις σε βάρος της Ελλάδας, ούτε ζέσταινε το μεγαλοϊδεατικό όραμα της «Μεγάλης Αλβανίας». Όταν οι Τσάμηδες κατέφυγαν στην Αλβανία, για να γλιτώσουν από τις ορδές του Ζέρβα που εφάρμοζαν σε βάρος τους τη ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης, οι δωσίλογοι μπέηδες και τα όργανά τους συνελήφθησαν, δικάστηκαν, καταδικάστηκαν, εκτελέστηκαν, φυλακίστηκαν. Και κανένας από τους επιγόνους τους δεν τολμούσε να εγείρει ζήτημα «Τσαμουριάς» (ζητώντας τα ελληνικά εδάφη μέχρι την Πρέβεζα!). Αυτό συνέβη επί... δημοκρατίας. Επί Μπερίσα, Νάνο και επιγόνων, με τους οποίους σφιχταγκάλιαστηκαν όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις. Ο αλβανικός μεγαλοϊδεατισμός πληρώνει με το ίδιο νόμισμα τον ελληνικό μεγαλοϊδεατισμό. «Βόρειο Ηπειρο» εσείς; «Τσαμουριά» εμείς. Και γαία πυρί μειχθήτω, όπως εισηγείται προβεβλημένος εκπρόσωπος της ελληνικής ακροδεξιάς, που ζήτησε να βομβαρδίσει η ελληνική αεροπορία το αρχηγείο των ειδικών αστυνομικών δυνάμεων της Αλβανίας. Δηλαδή να κηρύξει η χώρα μας πόλεμο στην Αλβανία!

Το εθνικιστικό δηλητήριο μετατρέπεται σε αίμα. Πριν από μερικά χρόνια, ήταν οι νεκροί αλβανοί στρατιώτες στην Επισκοπή. Χτες ήταν ο Κατσίφας, που ακόμα δεν ξέρουμε αν δρούσε μόνος του ή αν καθοδηγούνταν από κάποια «κέντρα» (κρατικά ή... ιδιωτικά). Προσοχή, λοιπόν, να μην υποστούμε εθνικιστικό μιθριδατισμό. Είμαστε σίγουροι ότι οι πογκρομιστές του «δε θα γίνεις Έλληνας ποτέ, Αλβανέ» τρίβουν τα χέρια τους και περιμένουν την ευκαιρία. Να μην τους το επιτρέψουμε. Ο αλβανός εργάτης δίπλα μας δεν είναι εχθρός αλλά ταξικός αδελφός. Εχθροί μας είναι οι εθνικιστές και οι φασίστες, Έλληνες και Αλβανοί.

## Το ψέμα είναι το μοναδικό όπλο τους

Εκλογές-ντέρμπι βλέπει η Σβίγκου και ο Φλαμπουράρης αναλαμβάνει να μας δείξει πώς αντιμετωπίζει το ντέρμπι η ομάδα του Μαξίμου. Οχι σαν παιχνίδι στο οποίο θα αντιπαρεθούν ομάδες με διαφορετικά προγράμματα, τα οποία θα εκθέσουν στους θεατές-ψηφοφόρους, αλλά σαν παράσταση ταχυδακτυλουργικών από μαθητευόμενο μάγο, που ρισκάρει να τον πάρουν οι θεατές με τις τσιρόματες. Το ψέμα ήταν πάντοτε βασικό εργαλείο της ηγετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά πλέον είναι το μοναδικό όπλο που διαθέτουν. Γι' αυτό και ο Φλαμπουράρης, μεταμφιεσμένος σε Αλέφαντο της πολιτικής, δείχνει σε όλους τους συριζαίους πώς... παίζουν στα ντέρμπι.

♦ «3.000 εργαζόμενοι του προγράμματος «Βοήθεια στο σπίτι» μετατρέπονται από ορισμένου σε αορίστου χρόνου». Η αλήθεια είναι ότι δε θα μετατρέψουν τις συμβάσεις σε αορίστου χρόνου, αλλά θα κάνουν διαγωνισμό, μετά τον οποίο πολλοί από τους επί χρόνια εργαζόμενους σ' αυτό το πρόγραμμα θα βρεθούν χωρίς δουλειά, όπως συνέβη με την πλειοψηφία των συμβασιούχων-παρατασιούχων της καθαριότητας.

♦ «Συνεχίζουμε το πρόγραμμα επιδότησης ενοικίου με οικογενειακά και οικονομικά κριτήρια ύψους 275 εκατ. ευρώ». Το πρόγραμμα αυτό το προνομοθέτησαν για 600 εκατ. ευρώ, ο Τσίπρας στη ΔΕΘ το κατέβασε στα 300 εκατ. και στο προσέ-

διο του προϋπολογισμού το έχουν κατεβάσει στα 150 εκατ. (στο ένα τέταρτο του αρχικού, δηλαδή).

♦ «Επιδοτούμε το 100% των ασφαλιστικών εισφορών για νέους κάτω των 25 ετών». Αυτό δεν είναι μέτρο υπέρ των εργαζόμενων, αλλά μέτρο υπέρ των καπιταλιστών, που το υπέδειξε η τρόικα προκειμένου να «αντισταθμιστεί» η κατάργηση του υποκατώτατου μισθού. Το 2019 η επιδότηση θα είναι στο 50% των ασφαλιστικών εισφορών και το 2020 στο 100% (ακόμα και σ' αυτό ψέματα είπε ο Φλαμπουράρης). Ετσι, οι καπιταλιστές θα έχουν μεγαλύτερο όφελος απ' αυτό που είχαν με τον υποκατώτατο μισθό!



## Οποιος προλαβαίνει καρφώνει...

«Δίνουμε καθημερινό αγώνα αξιοπιστίας και χρηστής διοίκησης για το νέο ηθικό υπόδειγμα εξουσίας», έγραφε πρόσφατα η Δούρου, σε άρθρο της στη συριζαϊκή «Νέα Σελίδα», υπό το βαρύγδουπο τίτλο «Κρίσιμο στοίχημα για το μέλλον της δημοκρατίας». Κι ύστερα, ήρθε μια λαμπρή-έμπρακτη-επιβεβαίωση του... ηθικού υποδείγματος.

Αναφερόμαστε στο Υπόμνημα που κατέθεσε η Δούρου στην Πυροσβεστική, αλλά και στις δικαστικές αρχές και αναφέρεται στις ευθύνες για το έγκλημα στο Μάτι. Υπόμνημα που συντάχθηκε στις 15 Σεπτέμβρη και καταβλήθηκε προσπάθεια να παραμείνει μυστικό. Ο λόγος; Η Δούρου αποποιείται κάθε δική της ευθύνη και ρίχνει όλες τις ευθύνες στην Πυροσβεστική. Ευθύνες σε επίπεδο εγκληματικών παραλείψεων που τυποποιούνται σε βαρύτατα κακουργήματα.

Ομως, η ίδια η κυβέρνηση, με την περιβόητη συνέντευξη των Τζανακόπουλου (του Τσίπρα δηλαδή) και Τόσκα, μαζί με τους τέως αρχηγούς Πυροσβεστικής και Αστυνομίας, ισχυρίστηκε ότι δεν υπάρχει καμιά ευθύνη κρατικής υπηρεσίας. Ότι όλα έγιναν όπως πρέπει, χωρίς κανένα λάθος. Ότι δεν υπήρχε περίπτωση να σωθούν -κάποιοι έστω- από τους εκατό ανθρώπους που κάηκαν.

Βλέποντας ότι η υπόθεση δεν μπορεί να ελεγχθεί δικαστικά (παρά τις φιλότιμες προσπάθειες της εισαγγελέα του Αρείου Πάγου), η Δούρου άρπαξε τη ρομφαία και μοιράζει ευθύνες σε όλους τους άλλους και κυρίως στην Πυροσβεστική. Προσπαθεί να αναγορεύσει τον εαυτό της σε κατήγορο, γιατί φοβάται ότι μια αναζωπύρωση της δικαστικής πτυχής της υπόθεσης κατά την προεκλογική περίοδο θα της κοστίσει ανεπανόρθωτα. Είπαμε, ηθικό υπόδειγμα...

## Σκανδαλολογία χαμηλής έντασης

«Οι τραπεζικοί μας λογαριασμοί είναι ανοιχτοί», απάντησε ο υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής Δ. Βίτσας στις κατηγορίες των βουλευτών της ΝΔ για «κακοδιαχείριση», «πάρτι με απευθείας αναθέσεις» και «οσμή σκανδάλου» στη διαχείριση των κονδυλίων του Προσφυγικού. Η επίκαιρη επερώτηση υπογραφόταν από 73 βουλευτές της ΝΔ και απευθυνόταν στους υπουργούς Μεταναστευτικής Πολιτικής, Εσωτερικών, Εθνικής Αμυνας, Οικονομικών, Προστασίας του Πολίτη, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, με θέμα: «Πλήρης διαφάνεια και αδυναμία διαχείρισης των ευρωπαϊκών κονδυλίων για το Μεταναστευτικό».

## Ιδού ο... «αριστερός φεντεραλισμός»!

Σε μια από τις συχνές (έχουμε χάσει τον αριθμό) συνευθύνες του στο προσωπικό του μαγαζί, την ΕΡΤ, ο Νίκος Παππάς εξηγούσε ότι η «μόνη λύση για τις προοδευτικές δυνάμεις» είναι ο... «αριστερός φεντεραλισμός». «Δεν έχουμε το δικαίωμα να κοντοστεκόμαστε. Εάν η Αριστερά και οι προοδευτικές δυνάμεις δεν μιλήσουν επιθετικά και δυναμικά για την προοπτική της εμβάθυνσης της ενοποίησης της Ευρώπης, θα βλέπουμε τους επιμέρους εθνικισμούς να κάθονται στη γωνία και να μαζεύουν τάληρα», είπε με το γνωστό ύφος της νούλας που έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό της.

Τι σημαίνει «αριστερός φεντεραλισμός»; Ομοσπονδία κομμάτων τύπου ΣΥΡΙΖΑ και κλασικών σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων. Δηλαδή, ΣΥΡΙΖΑ και ΚΙΝΑΛ για να το φέρουμε στην ελληνική πραγματικότητα. Βέβαια, όταν το θέτει κανείς έτσι, ακούει από πλευράς πολλών συριζαίων το γνωστό ιδεολόγημα ότι το ΚΙΝΑΛ πρέπει να αποκηρύξει

την κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων ή, έστω, να αποκηρύξει κάθε ιδέα μελλοντικής κυβερνητικής συνεργασίας με τη ΝΔ, επιλέγοντας τη συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ. Λογικό, αφού η περί τη Φώφη ηγετική ομάδα του ΚΙΝΑΛ τηρεί γραμμή ίσων αποστάσεων, δηλώνοντας ταυτόχρονα ότι δε θ' αφήσει τη χώρα ακυβέρνητη (άρα θα συνεργαστεί με όποιον βγει πρώτος), ενώ τα γκεσέμια της συνεργασίας με τη ΝΔ (Βενιζέλος, Λοβέρδος και σία) εξακολουθούν να παίζουν ρόλο στο νέο κόμμα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, δείχνει τη... φεντεραλιστική του διάθεση στις περιφερειακές εκλογές, επιλέγοντας να στηρίξει τον έναν «επιτυχημένο» πασόκο μετά τον άλλο. Ετσι, μετά τον Αρναουτάκη της Κρήτης ήρθε η σειρά του Κατσιφάρα της Δυτικής Ελλάδας, που μετά το πράσινο πήρε και το ροζ χρίσμα. Ο Σκουρλέτης πήγε στην Πάτρα, όπου συνεδρίασε η Περιφερειακή Συντονιστική Επιτροπή Δυτικής Ελλάδας του ΣΥΡΙΖΑ και αποφάσισε να συνεργαστεί με την παράταξη

του Κατσιφάρα, «στη βάση συγκεκριμένων αυτοδιοικητικών προτάσεων και κατευθύνσεων» (εδώ γελάνε).

«Μπροστά στις δύο επερχόμενες εκλογικές αναμετρήσεις των αυτοδιοικητικών εκλογών και των ευρωεκλογών ο ρόλος του κόμματός μας είναι καταλυτικός και καθοριστικός στην προσπάθεια συγκρότησης ενός προοδευτικού πόλου απέναντι στις δυνάμεις του νεοφιλελευθερισμού και της ακροδεξιότητας», τονίζεται στη συριζοανακοίνωση. Δύο ερωτήματα, με βάση την ανακοίνωση:

1. Μετά τους Αρναουτάκη, Μπουτάρη και Κατσιφάρα, να περιμένουμε στήριξη και του Πολ Γερουλάνου στην Αθήνα;

2. Ο προοδευτικός πόλος στις ευρωεκλογές θα οικοδομηθεί γύρω από τον υποψήφιο της σοσιαλδημοκρατίας για την προεδρία της Κομισιόν, τον οποίο θα στηρίξει ο ΣΥΡΙΖΑ (ενδεχομένως και οι Podemos), κόντρα στον υποψήφιο που θα κατεβάσει το Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς;

## Δεν έχουμε πολιτική, έχουμε όμως lifestyle!

Με ιδιαίτερη υπερηφάνεια το Ποτάμι ανακοίνωσε ότι στο συνέδριό του (ναι, έχει συνέδριο!) «δεν θα υπάρχει πλαστικό ούτε για δείγμα». Το βανάκι του Ποταμιού ξεφόρτωσε ποτήρια από μπαμπού, καλαμάκια από σιτάρι, αλουμινένια παγούρια και πάνινες τσάντες. Αμ' το άλλο; Ακόμα και οι κάρτες διαπίστευσης των συνέδρων θα είναι από χοντρό χαρτόνι και όχι πλαστικοποιημένες, όπως συνηθίζουν οι απολίτιστοι των άλλων συνεδρίων. «Στόχος μας είναι να μειώσουμε στο ελάχιστο την κατανάλωση πλαστικού στις δυο μέρες του συνεδρίου μας και να γίνουμε έτσι η αφορμή για να μειωθεί το πλαστικό - αν όχι να καταργηθεί - και από άλλες μεγάλες διοργανώσεις», δήλωσε ο ποταμίσιος υπεύθυνος υλικοτεχνικής υποδομής,

Νίκος Παπαδάκης. Οικολογικό είναι και το καφενείο-εστιατόριο που λειτουργεί στο χώρο του συνεδρίου. Με προϊόντα με χαμηλά λιπαρά, λίγη ζάχαρη και αλάτι και δυνατότητα βιολογικών και βετζετέριαν επιλογών. Όσο για το κάπνισμα, απαγορεύεται ακόμα και στους διαδρόμους του Cine Κεραμεικός.

Κορυφαίο «ιβέντ», βέβαια, είναι τα δυο τραπέζια πινακ-πονγκ και οι πολλές μπάλες γιόγκα που υπάρχουν στο χώρο, για να ξεμουδιάζουν οι σύνεδροι που θα περάσουν είκοσι ώρες εκεί το διήμερο του συνεδρίου. Αρχοντιά, ρε, συνέδριο για γιάπηδες, χιπστεράδες και γκομενογκόμενες, όχι για χλιμίζουσες που θέλουν σουβλάκι και μπύρα. Εστειλαν και φωτογραφίες με τα ποτήρια από μπαμπού, τα καλαμά-

κια από σιτάρι, τα αλουμινένια παγούρια, τις πάνινες τσάντες και νεσεσέρ, για να μη νομίζει κανείς ότι λένε ψέματα.

Σας εξορκίζουμε, μην πει κανείς σας ότι εργαλειοποιούν την οικολογία με μανατζερίστικο τρόπο. Αυτά τα κάνουν τα σοβαρά αστικά κόμματα. Για ένα τσούρμο χλεχλέδες πρόκειται, που πίστεψαν ότι θα φτιάξουν βιώσιμο αστικό κόμμα και δυσκολεύονται να πιστέψουν ότι το όνειρό τους εξαερώθηκε τόσο γρήγορα. Ετσι, κάνουν σε κομματικό επίπεδο αυτά που συνηθίζουν να κάνουν κατά μόνας στο σπίτι τους ή στα «ιν» στέκια που συχνάζουν. Όπως και η ζωή τους, έτσι και το «κόμμα» τους είναι για γερά πορτοφόλια ή για φτωχομπινέδες-ψώνια που με τη χιπστεριά φαντασιώνονται ότι γίνονται σπουδαίοι.

## Προβολές και συζητήσεις

### ΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ ΤΟΥ ΠΙΤΕΡ ΓΟΥΑΤΚΙΝΣ

26/10  
ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ  
ΕΝΟΣ ΑΓΝΩΣΤΟΥ  
ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ  
(1959)

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ  
ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ  
(1965)

02/11  
ΚΑΛΛΟΝΤΕΝ  
(1964)

09/11  
ΟΙ ΜΟΝΟΜΑΧΟΙ  
(1969)



Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ  
Αγιοθαύματος 69 & Αχαρνών | Είσοδος ελεύθερη  
www.eksegersi.gr

«Η περιθωριοποίηση του Πίτερ Γουάτκινς αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα αίσχη της σύγχρονης κριτικής», αναφέρει ο καθηγητής Σκοτ ΜακΝτόναλντ, που έχει αφιερώσει πολλές σελίδες στον ιδιοφυή δημιουργό. Πράγματι, πριν από μερικά χρόνια, το όνομα ενός δημιουργού που κάνει ταινίες επί τέσσερις δεκαετίες, ήταν εξασφαλισμένο από τη φιλολογία γύρω από τον κινηματογράφο.

Ασυμβίβαστος, προκλητικός, ανατρεπτικός, μαχητικός, αντικορφομοστής και πάντοτε ενάντια στο σύστημα, ο Πίτερ Γουάτκινς συγκρούστηκε με τα στούντιο, με τους τηλεοπτικούς σταθμούς, με τα μίντια, στα οποία άσκησε ανελέητη κριτική. Και πλήρωσε το τίμημα. Αυτός ο γεννημένος το 1935 στην Αγγλία κινηματογραφιστής γύρισε σχεδόν όλο τον κόσμο για να μπορέσει να κάνει τις ταινίες του, χαράζοντας ένα διακριτό στίγμα στην ιστορία του κινηματογράφου.

Παρών στα πολιτικά γεγονότα, με άποψη για τα ζητήματα της εποχής του, ο Πίτερ Γουάτκινς εμπνέεται ή παίρνει αφορμή από αυτά (πχ. Μάης του '68, πόλεμος στο Βιετνάμ), χωρίς να παραλείψει να ασχοληθεί με γεγονότα που σφράγισαν την Ιστορία. Το τελευταίο γνωστό έργο του, η επτάωρη «Κομμούνα» (Γαλλία, 2000), αποτελεί όχι μόνο ένα κινηματογραφικό αριστούργημα, αλλά και μια εναργή και σαφή κατάσταση ιδεών.

Ο Γουάτκινς υπήρξε πρωτότυπος στην κινηματογραφική γραφή του, σπάζοντας τις νόρμες των στούντιο και των τηλεοπτικών επιχειρήσεων. Είναι αυτός που εισηγήθηκε μια νέα φόρμα, οργανώνοντας τις ταινίες του έτσι που μερικές φορές να θυμίζουν μυθολογία, μερικές ταινία τεκμηρίωσης και μερικές άλλες δελτίο ειδήσεων. Οι ταινίες του θυμίζουν επιστημονικό πείραμα, το οποίο ωστόσο δεν αποκρύπτει τον προσανατολισμό του σκηνοθέτη προς τη «χειραφέτηση» του κοινού. Γι' αυτό και το κοινό συμμετέχει άμεσα στις ταινίες, εξαγόντας συμπεράσματα για την Ιστορία μέσα απ' αυτή τη συμμετοχή. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Γουάτκινς συνεργάζεται σχεδόν αποκλειστικά με ερασιτέχνες ηθοποιούς. Η σύγκρουσή του με όλες τις εκφάνσεις της εξουσίας (πολιτική, οικονομική, στρατοκρατική, μιντιακή) έφερε τη λογοκρισία, το «θάψιμο», ακόμα και την απαγόρευση, όπως συνέβη με το War Game, μετά από παρέμβαση των βρετανικών υπηρεσιών ασφαλείας.

Σ' αυτό το αφιέρωμα συγκεντρώσαμε τέσσερις ταινίες για τον πόλεμο, η δημιουργία των οποίων διατρέχει μια δεκαετία. Ιστορικά γεγονότα μπαίνουν στο μικροσκόπιο του δημιουργού, με στόχο να εξαχθούν χρήσιμα συμπεράσματα για το παρόν, ενώ αλληγορίες, μέσα από την υπερβολή, προειδοποιούν για ένα δυσοίονο μέλλον.

-Παρασκευή 09/11/2018-

### ΟΙ ΜΟΝΟΜΑΧΟΙ

(The Gladiators, Σουηδία, 1968, 105')

**Σκηνοθεσία:** Πίτερ Γουάτκινς - **Σενάριο:** Πίτερ Γουάτκινς, Νίκολας Γκόσλινγκ - **Φωτογραφία:** Πέτερ Σουτσίτσκι - **Μοντάζ:** Λαρς Χέγκστρομ - **Παραγωγή:** Μπο Τζόνσον, Γκόραν Λίντγκρεν - **Συμμετέχουν** επαγγελματίες και ερασιτέχνες ηθοποιοί

Εναρξη 8:30 - Είσοδος ελεύθερη



## αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ  
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Ευσυγκίνητη γαρ η Κокκινοςκουφίτσα, δεν μπόρεσε να συγκρατήσει τα δάκρυά της στο άκουσμα της απάντησης Τσίπρα στην επιστολή της μητέρας του Ζακ Κωστόπουλου. Θα χυθεί άπλετο φως. Κι ας λένε ό,τι θέλουν οι κακεντρεχείς, οι κομμουνιστάι και αι παραφυάδαι αυτών.

Τον Καρανίκα χάσαμε, τον Νικολάκη κλαίμε!  
Μαζεύτηκε; Τον στρίμωξαν; Του 'παν να μη μιλάει;  
Και κλαίν' όρη και θάλασσες, στήλες κι επιφυλλίδες  
κλαίνε όλες οι έμορφες και πιο πολύ η Ελένη.

Αθωώθηκε το θηλυκό δίποδο-δημοσιογράφος που είχε κλοστήσει πρόσφυγες στην Ουγγαρία, ρίχνοντας «ένα βότσαλο στη λίμνη» αυτών που πέφτουν από τα σύννεφα και διαρρηγνύουν ιμάτια. Σε μια Ουγγαρία πρωτοπόρα στην επέλαση του φασισμού και σηματοφόρο στην επιστροφή στα πιο βαθιά σκοτάδια. Τη χώρα που μονοπωλεί την πρωτοκαθεδρία, την ίδια χώρα που την ίδια ώρα με τα παρπάνω ποινικοποιούσε πλήρως ακόμη και αυτή καθαυτή την κατάσταση των αστέγων!

Κοινή ανακοίνωση φαντάρων και πολιτών στον Εβρο ενάντια σε εθνικισμό και ρατσισμό: «Είμαστε φαντάροι και κάτοικοι του βόρειου Εβρου και θέλουμε να σας καταγγείλουμε πως με αφορμή τις τελευταίες τουλάχιστον τρεις μεγάλες κινητοποιήσεις των μεταναστών, έχει επανέλθει στην περιοχή όπου ζούμε ή υπηρετούμε ο ακραίος ρατσιστικός εθνικιστικός λόγος. Οι πρόσφυγες κινητοποιούνται δικαίως κατά την άποψή μας, καθώς διαβιούν σε άθλιες συνθήκες στο χωριό Φυλάκιο (όνομα και πράγμα) εάν παραδοθούν και ζητήσουν άσυλο από το ελληνικό κράτος. Πολλές φορές θα ξυλοκοπηθούν και θα ληστευτούν από την αστυνομία σε κλειστούς χώρους και όχι δημόσια για να μην προκληθούν αντιδράσεις. Είναι θύματα των λαθρεμπόρων, των ισλαμοφασιστών και πολέμων αδικών που συμμετέχει και η δική μας χώρα με τη συμβολή της. Δεν έχουν τίποτα άλλο για να διεκδικήσουν το να πάνε κάπου ειρηνικά με την οικογένειά τους, παρά μόνο το κορμί τους που βάζουν μπροστά από τα αυτοκίνητα στις εθνικές οδούς! Εμείς είμαστε μαζί τους! Τους θεωρούμε νικητές της ζωής και απαιτούμε να ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους! Όμως υπάρχει και μια άλλη μεγάλη μερίδα κόσμου εδώ (πλειοψηφική) που τους βλέπει εχθρικά, φοβικά και δεν φοβάται να εκστομίσει στον δημόσιο λόγο ρατσιστικά και εθνικιστικά αιτήματα όπως "να τους πατήσουν, να πνιγούν" κλπ. Τα παρπάνω λέγονται και καλλιεργούνται τόσο από πολλούς γονείς που έχουν μικρά παιδιά, όσο και από στρατιωτικούς και ιερείς που προσπαθούν να δημιουργήσουν κλίμα επίθεσης απέναντι τους. Πιστεύουμε ότι η κατάσταση εδώ στον βόρειο Εβρο είναι πολύ επικίνδυνη και ότι δεν είμαστε μακριά από το να παρατηρήσουμε πογκρόμ και μάζες με τους μετανάστες όπως σε Λέσβο και Χίο. Κλείνοντας θέλουμε ενδεικτικά να δείξουμε κάποια έντυπα (φωτο) που διακινήθηκαν στην Ορεστιάδα κατά την ώρα της παρέλασης και αφορούν γεγονότα άσχετα με τον εορτασμό την εθνικής επετείου, αλλά πολύ συναφή μάλλον με όσους τις βρίσκουν ως ευκαιρία για να φανατίσουν τον κόσμο και να καλλιεργήσουν τον εθνικισμό ή το ρατσιστικό μίσος εντός των γειτονικών λαών».

Ο κυρ-βοριάς παράγγειλε ούλων των караβιώνε:

«Καράβια π' αρμενίζετε και πλοία που κινάτε  
πάτε κρυφτείτε σε γωνιά γιατί θε να φυσήξω».

Και όλα μαζευτήκανε μες στην ΑΟΖ της Κύπρου.

Μόνο πέντε εκατομμύρια κιλά φυτοφάρμακα στην Ελλάδα το 2016, τη στιγμή που η Ισπανία κατανάλωσε 77 και η Γαλλία 72 εκατομμύρια. Με τέτοια νούμερα θα έρθει η ανάπτυξη, έτσι θα ευθυγραμμιστούμε;

Αλλά και εσωτερικά δεν πάμε καλά. Πέσαμε από τα σύννεφα και ανησυχήσαμε σφόδρα στο άκουσμα της «είδησης» από την ΕλΣτατ: το 72,8% των εργαζόμενων αμείβεται με μισθό κάτω από χίλια ευρώ. Μήπως έγινε κάποιο λογιστικό ή αριθμητικό λάθος;

Κλείνουμε με μια αφιέρωση και πείτε ό,τι θέλετε, γιατί ο νταλγκάς βαρύς και η κόρη περίοπτη και περιζήτητη:

Διψάν' οι κάμποι για νερά και τα βουνά για χιόνια  
ο Κούλης για οφίκια κι εγώ βλάχα μ' για σένα.

Κокκινοςκουφίτσα



## κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

# Μάτια που δε βλέπονται...

Η παραίτηση του Σωκράτη Κόκκαλη από το ΔΣ της ΠΑΕ Ολυμπιακός επισημοποίησε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο τη σύγκρουσή του με το διάδοχό του στην ηγεσία της ερυθρόλευκης ΠΑΕ Βαγγέλη Μαρινάκη. Το προηγούμενο διάστημα υπήρξαν στα ερυθρόλευκα οπαδικά έντυπα δημοσιεύματα σε βάρος του Κόκκαλη, που αποτελούσαν ενδείξεις της σύγκρουσης, όμως οι κύκλοι των δυο αντιπάλων διαβεβαίωναν ότι οι σχέσεις των δυο προέδρων είναι καλές. Αναφερόμαστε στο συγκεκριμένο θέμα, που δεν πήρε την έκταση που θα έπρεπε, μολονότι είναι μια από τις σημαντικότερες ειδήσεις της αθλητικής επικαιρότητας της βδομάδας που πέρασε (υπήρξαν δυο σχετικές ανακοινώσεις, μια από κάθε πλευρά), όχι γιατί θέλουμε να εμπλακούμε στα «οικογενειακά» των ερυθρόλευκων, αλλά γιατί από τη διαμάχη των δυο καπιταλιστών προκύπτουν αλήθειες σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς του γηπέδου «Γεώργιος Καραϊσκάκης».

Διαβάζοντας τις ανακοινώσεις Κόκκαλη και Μαρινάκη, προκύπτει ότι η αιτία της σύγκρουσής τους είναι η καθυστέρηση στην ολοκλήρωση της διαδικασίας μεταβίβασης του ποσοστού των μετοχών της εταιρίας Καραϊσκάκης ΑΕ, που είχε στην κατοχή του ο Κόκκαλης, προς τον Μαρινάκη. Σύμφωνα με την πλευρά Κόκκαλη, η διαδικασία μεταβίβασης ξεκινά στις 6/7/2010, όταν με ιδιωτικό συμφωνητικό οι μετοχές του Κόκκαλη στις εταιρίες ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, ΘΡΥΛΟΣ ΑΕ και ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ ΑΕ, μεταβιβάζονται στον Μαρινάκη. Στις 17/12/2010, οι δυο πλευρές υπογράφουν τα σχέδια συμφωνητικών, ο Μαρινάκης πληρώνει το σύνολο του συμφωνηθέντος τιμήματος μεταβίβασης και ο Κόκκαλης πληρώνει τους προβλεπόμενους φόρους. Με τον τρόπο αυτό, ο Μαρινάκης αποκτά επί της ουσίας τον έλεγχο των μετοχών και εκκρεμεί η τυπική διαδικασία μεταβίβασης (κατ' άρθρο 8β του Κ.Ν.- 2190/20), η οποία καθυστερεί λόγω διαπραγματεύσεων που έχουν οι εκπρόσωποι του Μαρινάκη με τις δανειστριες Τράπεζες (ο Κόκκαλης ισχυρίζεται ότι δεν έχει καμία εμπλοκή στις διαπραγματεύσεις).

Από την ανακοίνωση της ΠΑΕ Ολυμπιακός, που επί της ουσίας, απαντά για λογαριασμό του Μαρινάκη, έχουμε διαφορετική οπτική για την υπόθεση. Η διοίκηση της ερυθρόλευκης ΠΑΕ θεωρεί υπεύθυνο για τη μη ολοκλήρωση των προϋποθέσεων για τη μεταβίβαση και την ύπαρξη νομικών επιπλοκών σε σχέση με το ιδιοκτησιακό καθεστώς του γηπέδου, τον Κόκκαλη, ο οποίος είχε μεταβιβάσει το 50% των μετοχών σε εταιρία συμφερόντων Λαυρεντιάδη. Οι συνέπει-

ες της ενέργειας του Κόκκαλη να εμπλέξει στο ιδιοκτησιακό καθεστώς του γηπέδου τον Λαυρεντιάδη (ο οποίος στη συνέχεια είχε σοβαρές δικαστικές διαμάχες με τις τράπεζες), είναι η μη ολοκλήρωση της μεταβίβασης. Από την ανακοίνωση προκύπτει ότι η μη ολοκλήρωση της μεταβίβασης, δεν επιτρέπει να γίνει μια νέα μεταβίβαση των μετοχών από τις εταιρίες του Μαρινάκη στην ΠΑΕ Ολυμπιακός, προκειμένου η ιστορική έδρα του Ολυμπιακού να αποτελέσει για πάντα περιουσιακό στοιχείο της ερυθρόλευκης ΠΑΕ και όχι του μεγαλομετόχου της.

Στο σημείο αυτό βρίσκεται, κατά την ταπεινή άποψη της στήλης το «ζουμί» της υπόθεσης. Από τις δυο ανακοινώσεις προκύπτει αφενός ότι το γήπεδο του Ολυμπιακού, που είχε ενταχθεί στα ολυμπιακά έργα, ήταν ιδιοκτησία του Κόκκαλη και όχι της ΠΑΕ Ολυμπιακός και αφετέρου ότι ο Κόκκαλης δεν το είχε παραχωρήσει στην ομάδα, αλλά το κρατούσε στην ιδιοκτησία του και το πούλησε σε άλλους καπιταλιστές (Μαρινάκης και Λαυρεντιάδης), όταν αποφάσισε να αποχωρήσει από την ηγεσία της ερυθρόλευκης ΠΑΕ. Σε απλά ελληνικά, η δημόσια περιουσία παραχωρήθηκε στον καπιταλιστή πρόεδρο της ΠΑΕ και όχι στην ομάδα. Για τον καπιταλιστή ήταν απλά και μόνο ένα αντικείμενο αγοραπωλησίας, μια ακόμα μπιζίνα στον κύκλο εργασιών των επιχειρήσεών του.

Κλείνουμε την αναφορά μας στο θέμα με ένα σχόλιο για τη στάση των ερυθρόλευκων οπαδών στη διαμάχη Κόκκαλη - Μαρινάκη. Διαβάζοντας στις αθλητικές ιστοσελίδες τα σχόλια των οπαδών, μπορούμε να πούμε ότι οι μεγαλύτεροι σε ηλικία είναι με τον Κόκκαλη, τον οποίο θεωρούν ως αναμορφωτή της ομάδας, ενώ οι μικρότεροι δείχνουν

ότι προτιμούν τον Μαρινάκη. Ο διαχωρισμός αυτός είναι απόλυτα κατανοητός, αν λάβουμε υπόψη μας δυο παραμέτρους. Η πρώτη αφορά την ταύτιση των οπαδών με τον πρόεδρο που έχει επιτυχίες και κρατά την ομάδα στην κορυφή. Η δεύτερη αφορά τη μακροχρόνια κυριαρχία των ερυθρόλευκων στο ελληνικό ποδόσφαιρο, αφού τόσο επί προεδρίας Κόκκαλη όσο και επί προεδρίας Μαρινάκη η ομάδα ήταν στην κορυφή και δεν είχε αντίπαλο. Το αποτέλεσμα είναι κάθε γενιά να θεωρεί καλύτερο τον πρόεδρο που «έζησε» και κατά συνέπεια οι οργανωμένοι οπαδοί να τάσσονται σήμερα με τον Μαρινάκη, που είναι ενεργεία, και όχι με τον Κόκκαλη, που είναι εν αποστρατεία. Αλλωστε όπως λέει και η λαϊκή ρήση «μάτια που δε βλέπονται γρήγορα λησμονιούνται».

Δε θα μπορούμε στον πειρασμό να μετρήσουμε τα σχόλια υπέρ του ενός ή του άλλου, όμως το γεγονός ότι ένας σημαντικός αριθμός οπαδών του Ολυμπιακού τάσσεται υπέρ του Κόκκαλη σημαίνει ότι, εκτός των νεολαίων, υπάρχουν και άτομα μεγαλύτερης ηλικίας που συμμετέχουν στα οπαδικά forum και τοποθετούνται υπέρ ή κατά κάποιου καπιταλιστή. Δείγμα ότι η υποχώρηση του εργατικού και του επαναστατικού κινήματος και η έλλειψη κόμματος ή συλλογικότητας που να συσπειρώνει τον κόσμο και να τον οδηγεί να αγωνίζεται για τις δικές του υποθέσεις, έχει ως αποτέλεσμα να στοιχίζεται κάτω από ξένα λάβαρα και να ξεοδεύει την ενέργειά του υπέρ κάποιου καπιταλιστή προέδρου της ομάδας του.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Οι δηλώσεις-συνέντευξη του Μελισσανίδη, τη μέρα της ονομαστικής του γιορτής, δε συ-

ζητήθηκαν ιδιαίτερα, είχαν όμως μερικές ειδήσεις που αξίζει να τις σχολιάσουμε. Ο «ισχυρός άντρας» της ΑΕΚ μίλησε για όλα και προσπάθησε να διασκεδάσει τις εντυπώσεις και να προλάβει τις αντιδράσεις των κιτρινόμαυρων οπαδών, ώστε η μουρμούρα να μη γίνει θόρυβος. Προσπάθησε να πείσει ότι το γήπεδο προχωράει κανονικά και ότι θα έχει ολοκληρωθεί μέχρι το 2022, σε ό,τι αφορά την ΑΕΚ. Δεν έδωσε όμως κάποιες απτές διαβεβαιώσεις ότι θα προχωρήσει ταυτόχρονα και η υπογειοποίηση που είναι αναγκαία για να μπορέσει να λειτουργήσει, επιβεβαιώνοντας εμμέσως πλην σαφώς τα δημοσιεύματα που μιλούν για προβλήματα εκ μέρους της Περιφέρειας σχετικά με τη χρηματοδότηση της υπογειοποίησης.

Στο αγωνιστικό κομμάτι, παραδέχτηκε ότι υπάρχουν κάποιες ελλείψεις στο έμφυχο δυναμικό της ομάδας, οι οποίες έχουν εντοπιστεί από το τεχνικό επιτελείο και τη διοίκηση. Τόνισε ότι θα γίνει προσπάθεια για να καλυφθούν τον Γενάρη, με την προϋπόθεση ότι θα βρεθούν οι κατάλληλοι παίχτες, διαφορετικά δε θα γίνουν μεταγραφές. Αν κρίνουμε από τις προθέσεις του για τη χρήση των εσόδων που θα μπουν στο ταμείο της ομάδας από τη συμμετοχή της στο Champions League (υπολογίζονται σε 25.000.000 ευρώ), μπορούμε να κάνουμε την πρόβλεψη «μεταγραφές γιοκ». Ο Μελισσανίδης έθεσε στον κόσμο της ΑΕΚ το ερώτημα «μεταγραφές ή γήπεδο;» και φρόντισε να στείλει το μήνυμα ότι γι' αυτόν προτεραιότητα είναι το γήπεδο. Οι κακές γλώσσες θα πουν ότι βάζει το γήπεδο σε πρώτη προτεραιότητα για να κonomήσει, όμως ο Γατούλης ξεκαθάρισε ότι στόχος του είναι να αποκτήσει η ΑΕΚ το δικό της γήπεδο, το οποίο, εκτός από την ενίσχυση της αγωνιστικής ισχύος της ομάδας, θα είναι και σταθερή πηγή εσόδων. Όπως είπε, λεφτά έχει (δεν είπε ότι θέλει περισσότερα) και ότι δεν είναι ο σκοπός του να βγάλει χρήματα από την ΑΕΚ.

Περιττεύει να τονίσουμε ότι με τη σύνδεση των μεταγραφών με το γήπεδο, επιβεβαιώνει τη δυσaréσκεια που υπάρχει στους κιτρινόμαυρους οπαδούς. Μένει να δούμε αν θα καταφέρει να την ελέγξει. Αυτό σε μεγάλο βαθμό θα εξαρτηθεί από τα αποτελέσματα που θα έχει η ομάδα. Αν δεν είναι τα αναμενόμενα, ο Μελισσανίδης θα βρεθεί σε αντιπαράθεση με τους οπαδούς. Αυτή την παράμετρο δείχνει να τη φοβάται, γι' αυτό αναφέρθηκε και στην τιμωρία της ομάδας με -3 βαθμούς, για να στείλει -εμμέσως πλην σαφώς- προς τους οργανωμένους οπαδούς μήνυμα καταστολής, στην περίπτωση που δε συμμορφωθούν με τις υποδείξεις.



**Το τεχνικό επιτελείο του  
Αγγελου Αναστασιάδη στην Εθνική!**

Η σχέση του νέου προπονητή της Εθνικής ποδοσφαίρου, Αγγελου Αναστασιάδη, με τη θρησκεία είναι γνωστή. Ο τεχνικός έχει πολιτογραφηθεί με το παρατσούκλι «ο ευχαριστώ το Θεό». Η φωτογραφία που φιλοξενεί η στήλη απεικονίζει με τον καλύτερο τρόπο την ιδιοσυγκρασία του Αναστασιάδη. Πλέον, στην ΕΠΟ θα πρέπει να προσπαθήσουν να μη μαθευτεί στην εκτός Ελλάδας ποδοσφαιρική πιάτσα ότι η εθνική ομάδα θα παίζει με δεκατρείς, αφού οι παίχτες θα έχουν συνεχώς δίπλα τους τον Χριστό και την Παναγία.



## DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**(Θα βάζαμε στίχους του Β. Μπίρμαν  
όμως είναι η αταλάντευτα συνεπής στάση κάποιου  
στον αγώνα -τα στερνά τιμούν τα πρώτα-  
που δίνει το δικαίωμα αναφοράς...)**

**Όσο κι αν βρέχει το χέρι του μες στο σκοτάδι  
το χέρι του δεν μαυρίζει ποτέ. Το χέρι του είναι  
αδιάβροχο στη νύχτα. Όταν θα φύγει (γιατί όλοι φεύγουμε  
μια μέρα) θα μείνει ένα γλυκύτατο χαμόγελο  
στον κόσμο ετούτον που αδιάκοπα θα λέει «ναι» και  
πάλι «ναι» σ' όλες τις προαιώνιες διαψευσμένες ελπίδες.  
(Γ. Ρίτσος: «Ο ποιητής»)**

► Περί απεργιών, κωλοτούμπας και δηλώσεων υποταγής: 18/10/2018 - «...απεργία στις 8 Νοέμβρη», 17/10/2018 - «Στη μάχη για την επιτυχία της απεργίας στις 8 Νοέμβρη», 16/10/2018 - «Απεργία 8 Νοέμβρη - Μάχη για να γίνει η επιτυχία της υπόθεσης των ιδίων των εργαζομένων», 12/10/2018 - «Στη μάχη της προετοιμασίας στις 8 Νοέμβρη», 11/10/2018 - «Στα χέρια της εργατικής τάξης και των συνδικάτων η επιτυχία της απεργίας στις 8 Νοέμβρη - Μνημείο εργατοπατερισμού από την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ στη χτεσινή συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής», 10/10/2018 - «Πολύμορφο πρόγραμμα δράσης μπροστά στην απεργία της 8 Νοέμβρη», 9/10/2018 - «Βάζουν ψηλά τον πήχη για την προετοιμασία της απεργίας στις 8 Νοέμβρη», 20-21/10/2018 - άρθρο Στ. Λουκά: για όλα όσα καταμαρτυρά στις δυνάμεις του εργοδοτικού-κυβερνητικού συνδικαλισμού θάπρεπε να υπάρχει επιμονή στην απεργία της 8ης Νοέμβρη. Ετσι δείχνει και το δημοσίευμα της 19/10/2018 - στηλή ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ: «Πλατύ άνοιγμα και αγωνιστικές πρωτοβουλίες μπροστά στη μάχη της απεργίας... στις 8 Νοέμβρη».

► Και, τώρα, η «ανατροπή»: 23/10/2018 - «ΠΑΜΕ: Κάλεσμα σε συντονισμένο απεργιακό αγώνα στις 14 Νοέμβρη». Κολοκύθια τούμπανα, δηλαδή. Χωρίς ΚΑΜΜΙΑ εξήγηση (προς τους εργαζομένους). Απτό δείγμα καθαρά αστικού κόμματος. Για την ιστορία: τα δημοσιεύματα αφορούν τα αντίστοιχα φύλλα του Ριζοσπάστη. Και την «συνέπεια» του ΠΑΜΕ και του πολιτικού του φορέα, του Περιισού (ή «Κ»ΚΕ). Μία επιπλέον πλευρά: η «ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ» (κοινώς ψαχήρι) στην ιστοσελίδα του Ριζοσπάστη δίνει πληροφορίες για την «απεργία της 8ης Νοέμβρη 2018» ΜΟΝΟ στα φύλλα της

17/10/2018 και 20/10/2018...

► Το περιβόητο ΣΑΣΑ (Συντονιστικό Αγώνα Σχολείων Αθήνας), αν θυμάστε τις μαθητικές καταλήψεις 1998-1999 αναβιβιάστηκε: τώρα στο τέλος του τίτλου υπάρχει και η λέξη «Πειραιά». Ναι, ναι, εκείνο το συντονιστικό που συνεδρίαζε στη Γκράβα εν κρυπτώ και παραβύστω... Το επιμύθιο: «Περιτετεύει να επαναλάβουμε ότι η έξοδος απ' αυτόν το βάλτο δεν είναι υπόθεση αγωνιστικών εκκλήσεων. Ούτε σπασμωδικών και τυχοδιωκτικών αντιδράσεων, ούτε 24ωρων απεργιών χωρίς στοιχειώδεις προϋποθέσεις μαζικοποίησης και προοπτικής, που περισσότερο εντάσσονται στις προεκλογικές στρατηγικές εκείνων που τις οργανώνουν». Για να έχουμε γνώση του δέοντος γενέσθαι.

► Εν τω μεταξύ φασούλι το φασούλι αδειάζει το σακκούλι.

► Όλα καλά; «Ανάγκη να συνεχιστεί η ανασυγκρότηση του εργατικού-συνδικαλιστικού κινήματος - Συνάντηση με τη διοίκηση του Ε.Κ. Πάτρας είχε χτες το μεσημέρι ο Δ. Κουτσούμπας» - Ριζοσπάστης, 25/10/2018. Μία μέρα μετά την (μεγαλοπρεπή) κωλοτούμπα.

► Δεν έπιασε η προσπάθεια του υπουργού Γαβρόγλου να εμφανιστεί μειλίχιος (μπροστά στις κάμερες).

► ΚΑΙ εθνικιστής ΚΑΙ έμπορος



Οχι, δεν είναι ο Καμμένος με μουστάκι. Είναι ο... τούρκος Καμμένος. Ο σύμβουλος του Ερντογάν, Γιγίτ Μπουλούτ, που έχει ως αποστολή να βγαίνει στην τηλεόραση και να δηλώνει ότι «θα τελειώσουμε την Ελλάδα μέσα σε τρεις-τέσσερις ώρες» και άλλα τέτοια... φιλειρηνικά.

ναρκωτικών ο «πατριώτης» Κ.Κ. Ψυχή απ' την ψυχή του ναζισμού.

► Και μέσα σ' όλα ιδού και ο Κούλης που ζητάει «εκλογές το συντομότερο». Λες και δεν έχει αρχίσει ήδη η προεκλογική περίοδος (ε, να μην πει κι αυτός κάτι;).

► Black Friday 2018: ξεζούμισμα εργατικής δύναμης σε εξέλιξη.

► Μια σειρά «φίλιες» (;) δυνάμεις εξακολουθούν να καμώνονται (και να κάνουν γαργάρα) (το) πως ανοίχτηκε ο δρόμος για την εκλογή Μπολσονάρου...

► Ναι, ρε! Η «Ενωση Κεντρώων» μπορεί να μην έχει τη δύναμη να κρατήσει τους ίδιους τους βουλευτές της εντός κόμματος έχει, όμως, στεντόρεια φωνή Λεβέντη: «Χρειάζεται οικουμενική και προσκλητήριο σε επενδυτές». Πάει αγκαλιά με την trash TV...

► Κιέριον. Δήμος Θέος.

► Καλά, η διαπίστωση ανατριχιάζει: «Η ωμή βία οδήγησε στην απώλεια ανθρώπινης ζωής» - Τσίπρας, για τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου από ιδιοκτήτη μαγαζιού, παρακοιμώμενο και ομάδα μπάτσων. Οδεύει προς το αρχείο η υπόθεση;

► «Χάρης 1944». Μ. Αναγνωστάκης.

► Κι εφέτος η πρωτοχρονιά στη φυλακή με βρίσκει / κι άδειο κανίσκι είν' η καρδιά και μαύροι γύρω μου ίσκιοι. / Κι έτσι καθώς σε σκέφτομαι χαρά που μου 'χεις λείψει / μου σιγοτραγουδά η βροχή του σύννεφου τη θλίψη. / Μην καρτεράτε να λυγίσουμε μήτε για μια στιγμή / μήτ' όσο στην κακοκαιρία λυγίει το κυπαρίσσι / έχουμε τη ζωή πολύ, πάρα πολύ αγαπήσει. (Φ. Αγγουλέ, «Μην καρτεράτε»).

► Το σουβλάκι υπόκειται σε δημοτικό φόρο και

ΦΠΑ (... αρπάνε τη μπουκιά απ' το στόμα).

► Καλέσματα σε επεν(γ)δυτές από ποικίλες πλευρές.

► Χρώμα ΜΑΒΗ. Πηχτό μαύρο. Όπως σκοτάδι.

► Σύμφωνα με την Deutsche Welle, το 89% των Ελλήνων θεωρεί ανώτερο τον ελληνικό πολιτισμό. Του απώτερου παρελθόντος, προφανώς...

► Ο Περισσός (μέσω Ριζοσπάστη) ντρέπεται να αναφέρει το όνομα Μελισσανίδης όταν μιλάει για τους εργαζόμενους της «Αγιασοφιάς»; (Είναι κι εκείνη η προσφορά, βλέπεις...).

► Αρωγός (όχι απρόσμενος) του Περισού τονίμα.gr, το οποίο μας πληροφορεί ότι ο Τραμπ ήταν «στόχος κομμουνιστών κατασκόπων».

► Πυρηνική ειρήνη. «Γεράκια και περισσότερές» μας κουτσουλάνε μόνιμα με τα πυρηνικά όπλα τους.

► «Δέσμευση Τσίπρα στη μητέρα του Ζακ» - efsyn.gr, 30/10/2018. Πώς λέμε «ψωνίσαμε από σβέρκο»...

► Στο μήνυμα του Alexis προς την κ. Κωστοπούλου αναφέρεται: «...σε όσους **πιθανά** με τις πράξεις τους... προκάλεσαν ή επέτρεψαν την απώλεια της ζωής του Ζακ» (δική μας υπογράμμιση). Ζήσε Μάη...

► Να γελάσουμε και λίγο: «Εναλλακτικό το συνέδριο του Ποταμιού» - efsyn.gr, 30/10/2018.

► Πέρασε και η (παγκόσμια) ημέρα του Κούλη. Της αποταμίευσης, ντε...

► «Η ελληνική οικονομία βρίσκεται σε τροχιά δυναμικής ανάκαμψης». Τι ανακαλύπτει -εκ του μη όντος- αυτός ο Alexis.

► Εκλεκτικές επιλογές (αναδρομικών): από το 1,2 δισ. ευρώ 800 εκατ. θα δοθούν σε 250.000 στρατιωτικούς, αστυνομικούς, λιμενικούς και πυροσβέστες. Ανευ σχολίου.

► Δήλωσε ο Alexis: «Τιμούμε το μεγάλο "όχι" απέναντι στο φασισμό». Με τη Χρυσή Αυγή και την δίκη της τι γίνεται;

► Τι μας θυμίζει η οδός Δεληγιάννη... τι μας θυμίζει...

► Σεισμός στη Ζάκυνθο. Ακινήσια στην κοινωνία.

► Νυχτερινό ρεύμα. Ζωή μόνο τη νύχτα. Με όρια.

► «Humanity has wiped out 60% of animals since 1970» - theguardian.com, 30/10/2018. Η βρετανική εκδοχή του «μαζί τα φάγαμε».

Βασίλης

## οι τοίχοι έχουν φωνή



◆ Η λέξη πρόκληση είναι φτωχή για να περιγράψει την εικόνα. Ο Νετανιάχου μπροστά σε πανό που μιλάει για ειρήνη! Για την πληρότητα της είδησης να πούμε ότι η φωτογραφία είναι από φιέστα που οργάνωσε ο Νετανιάχου, υποδεχόμενος τον κινέζο αντιπρόεδρο Ουάνγκ Κι Σαν, στο Κέντρο «Ειρήνης και Καινοτομίας» Σιμόν Πέρες.



◆ Τα «θρασίμια» του 73 πάλευαν για ψωμί-παιδεία-ελευθερία - Γι' αυτά παλεύουμε κι εμείς - Εσείς κ. Σαμαρά που είσαστε τότε;;;; - Σύλλογος Υπαλλήλων Δήμου Καλλιθέας

Αυτό το πανό, ανηρημένο έξω από το δημαρχείο της Καλλιθέας τον Νοέμβρη του 2014, στην επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, αποτέλεσε την «πέτρα του σκανδάλου». Ο αντιδήμαρχος Σοφιανίδης ενοχλήθηκε σφόδρα. Για την αναφορά στο Πολυτεχνείο ή για την αναφορά στον Σαμαρά; Μάλλον και για τα δύο, γιατί στο μυαλό των ακροδεξιών αυτά πάνε πακέτο. Αιτήρησε «να κατέβει το πανό γιατί χαλάει την αισθητική του δημαρχείου». Φυσικά, δεν του έκαναν τη χάρη. Και ο αντιδήμαρχος έγινε... τούρμπο. «Τεμπέληδες δημόσιοι υπάλληλοι, αργόσχολοι, χαραιοφάγες, λουφαδόροι, κομματόσκυλα» ήταν μερικοί από τους χαρακτηρισμούς με τους οποίους έλουσε τα μέλη του ΔΣ του σωματείου. Το σωματείο αντεπιτέθηκε με ανακοίνωση και με παρέμβαση στο δημοτικό συμβούλιο. Μολονότι ο δήμαρχος Κάρναβος δεν ήθελε να δοθεί συνέχεια, ο αντιδήμαρχος περίμενε να φτάσει η τελευταία μέρα της τριμήνης προθεσμίας που προβλέπει ο νόμος για την άσκηση έγκλησης και κατέθεσε μήνυση κατά των μελών του ΔΣ του σωματείου για... συκοφαντική δυσφήμιση! Και επέμεινε στη μήνυση, μολονότι ακόμα και το δημοτικό συμβούλιο υιοθέτησε ψήφισμα υπέρ των μελών του ΔΣ του σωματείου, ζητώντας από τον τώως αντιδήμαρχο και νυν δημοτικό σύμβουλο να αποσύρει τη μήνυση. Η δίκη έγινε την προηγούμενη εβδομάδα και κατέληξε σε αθώωση των μελών του πρώην (πλέον) ΔΣ του σωματείου. «Είναι τιμή μας που μας μήνυσαν για αυτό το πανό!!!» έγραφε ένα καινούργιο πανό δίπλα στη φωτογραφία της... «πέτρας του σκανδάλου». Υπογραφόταν από τον Σύλλογο Υπαλλήλων Δήμου Καλλιθέας και ανοίχτηκε στο προαύλιο των δικαστηρίων στην Ευελπίδων.

◆ Η χαρά του συριζαίου. Δώσ' του «κοινωνική και αλληλέγγυα οικονομία» και πάρ' του την ψυχή. Διότι οραματίζεται αμέσως το... βαθμιαίο πέρας στο σοσιαλισμό. Δώσ' του παραμύθια και δυνατότητα να τη μοιράζει και σε άλλους και θα σε ευγνωμονεί. Βέβαια, το «τερπνόν» πηγαίνει πάντοτε παρέα με το «ωφέλιμον». Σιγά που θα αρκестεί ο συριζαίος στη χαρά από την ιδεολογικοποίηση της παραμύθας. Εισπράττει και το «κατιτίς» του για την «προσφορά κοινωνικών υπηρεσιών». Διαθέτουν πολύχρονη ειδικευση στο αντικείμενο συριζαίοι τινές.





# Μπήκαμε στα 23... και συνεχίζουμε...

Με το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας η «Κόντρα» μπαίνει στον 23ο χρόνο κυκλοφορίας της. Όπως συμβαίνει πάντοτε τέτοια μέρα, δεν υπάρχουν και πολλά να γράψουμε. Τα μεγάλα λόγια δεν μας αρέσουν και οι απολογισμοί γίνονται βαρετοί, όταν δεν έχουν να συνεισφέρουν κάτι καινούργιο.

Στα 22 χρόνια που πέρασαν από την κυκλοφορία του πρώτου μας φύλλου έγιναν πολλές αλλαγές. Τόσες πολλές ώστε να εξασφαλίσουν ότι τίποτα δε θ' αλλάξει (για να θυμηθούμε τον Γατόπαρδο του Λαμπεντούζα και του Βισκόντι). Ο παλινорθωμένος καπιταλισμός της Ανατολικής Ευρώπης κατέρρευσε, ο παγκόσμιος καπιταλισμός ενισχύθηκε, η «παγκοσμιοποίηση» έδειξε τα δόντια της, αλλά και τα στενά όριά της, ο νεοφιλελευθερισμός -σε διάφορες

παραλλαγές- έγινε κυρίαρχο δόγμα, η σοσιαλδημοκρατία μπήκε σε τροχιά κατάρρευσης, ο παλιός αναθεωρητισμός άρχισε να σοσιαλδημοκρατικοποιείται όλο και πιο γρήγορα και το εργατικό κίνημα -παγκόσμια και στη χώρα μας- μπήκε σε μια τόσο βαθιά κρίση που όμοιά της δεν είχε γνωρίσει κατά τον 20ό αιώνα.

Ολ' αυτά, με τις άπειρες πλευρές τους, προσπαθήσαμε όχι απλά να τα καταγράψουμε, αλλά να τα αναλύσουμε, διεισδύοντας κάτω από τα επιφανήματα και ανασύροντας την κρυμμένη ουσία των πραγμάτων και των καταστάσεων. Και πάντοτε, όχι σαν φυσιοδίφες της κοινωνιολογίας ή από καθέδρας αναλυτές, αλλά ως ζωντανό κύτταρο του εργατικού κινήματος, που «υπακούει» σε συγκεκριμένη κατεύθυνση. Δεν

παραστήσαμε, ούτε πρόκειται να παραστήσουμε τους ουδέτερους. Η ματιά μας ήταν, είναι και θα εξακολουθήσει να είναι ταξική. Και η ζύμωσή μας, πέρα από τον αποκαλυπτικό της χαρακτήρα που δεν κρύβει, δεν διαστρεβλώνει, δεν κολοβώνει την αλήθεια, αποσκοπεί στην ανάδειξη αυτού που θεωρούμε το μεγάλο πρόταγμα της περιόδου που διανύουμε. Της ανάγκης για πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης, έτσι που να συγκροτηθεί ένας επαναστατικός πόλος πειθαρχικός, αποφασισμένος και δραστήριος, ικανός να σταθεί στο ύψος των ιστορικών του καθηκόντων.

Συνεχίζουμε, λοιπόν. Στον ίδιο πάντα δρόμο, με την ίδια όρεξη και με τα μάτια πάντα ορθάνοιχτα. Ενα μεγάλο ευχαριστώ στους αναγνώστες μας που μας στηρίζουν όλ' αυτά τα χρόνια.

## (Ξαν)άρχισαν τα όργανα

Κάτι ήξερε ο Πολάκης, όταν από το βήμα της κεντρικής επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ συμβούλευε τους συντρόφους του πως πρέπει να βάλουν κάποιον στη φυλακή, αν θέλουν να κερδίσουν τις επόμενες εκλογές. Δεν είχε, βέβαια, κατά νου τον πολιτικά τελειωμένο Γιάννο, οι δικαστικές περιπέτειες του οποίου είχαν αρχίσει πολλά χρόνια προτού ο ΣΥΡΙΖΑ γίνει κυβέρνηση. Είχε τη Novartis και την Εξεταστική για την Υγεία. Και η μεν Novartis βρίσκεται στα χέρια των δικαστικών αρχών και πρέπει να κάνει διάφορα μαγικά ο «Ρασπούτιν» για να βγάλει ο «ψωμί», όμως η Εξεταστική για την Υγεία βρίσκεται στα χέρια της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ και της ηγετικής ομάδας του Μαξίμου.

Κάτι πρέπει να είχε ακούσει ο ψευτοπέτσακας των Σφακίων για δισταγμούς ως προς το «διά ταύτα», γι' αυτό και παρενέβη με το δικό του μοναδικό τρόπο, ζητώντας «φυλακή εδώ και τώρα». Συμβολικά το εννοούσε, βέβαια, γιατί φυλακή δεν μπορεί να πάει κανένας γι' αυτές τις υποθέσεις (και να ήθελαν, δεν προλαβαίνουν να ολοκληρώσουν τις σχετικές διαδικασίες), όμως αρκεί και η σύσταση προανακριτικής επιτροπής. Όταν αυτή θα αφορά εν ενεργεία πολιτικούς, γκεσέμια της αντιπολίτευσης, το ίδιο αποτέλεσμα με τη φυλακή μπορεί να φέρει (κι ο Γιάννος με τον Ακη δεν πήγαν αμέσως στη φυλακή, χρειάστηκαν να περάσουν κάμποσα χρόνια).

Υπάρχουν, βέβαια, εκείνοι που λένε ότι ο Πολάκης έκανε ζημιά στον ΣΥΡΙΖΑ, γιατί προ-

ανήγγειλε διώξεις πολιτικών αντιπάλων, οι οποίοι θα απαντήσουν ότι αντιμετωπίζουν στημένες διώξεις. Αυτά όμως είναι... «ψηλή κουλτούρα». Εύκολα μπορεί να δώσει απαντήσεις ο «Παυλάρας»: «Ηξερα όλα τα στοιχεία, εγώ τα βρήκα, εγώ τους έστειλα στον πάγκο. Ας αφήσουν τα σάπια κι ας απαντήσουν στις κατηγορίες».

Όταν μπαίνουν μπροστά ποινικές διαδικασίες προκειμένου να εκκαθαριστούν πολιτικές διαφορές, πάντοτε ο χώρος των «δικωτών» διχοτομείται. Υπάρχουν οι «Παυλάρες» που ζητούν «να τρέξει αίμα στην αρένα» για να ζαλιστεί το «πόπολο» από τη μυρωδιά του. Υπάρχουν κι εκείνοι που θεωρούν ότι οι ακραίες ενδοσυστημικές ρήξεις βλάπτουν και τα δύο στρατόπεδα, διώκτες και διωκόμενους. Το είδαμε και το 1989, όταν ο Μητσοτάκης και οι Κυρκοφλωράκηδες ήθελαν «να τρέξει το αίμα του Ανδρέα» και τον έστειλαν στο Ειδικό Δικαστήριο, με μάρτυρες κάτι μπράβους τύπου Μαμανέα που μιλούσαν για «κουτιά από πάμπερς γεμάτα πεντοχίλιαρα», ενώ ο Καραμανλής (ο πρεσβύτερος) φρόντιζε να διαρρεύσει τη διαφωνία του, με το απόφθεγμα ότι «έναν πρώην πρωθυπουργό δεν τον στέλνεις στο δικαστήριο, τον στέλνεις στο σπίτι του».

Η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ (ο Τσίπρας και οι φραπεδοπότες του Μαξίμου) φαίνεται πως επιλέγουν την πρώτη γραμμή. Ετσι, φρόντισαν να διαρρεύσουν στα «Νέα» (επικοινωνιακά έξυπνη κίνηση), ότι η συριζανελίτικη πλειοψηφία προσανατολίζεται να ει-

σηγηθεί στην Ολομέλεια της Βουλής τη δημιουργία προανακριτικής επιτροπής για πέντε πρώην υπουργούς Υγείας, για συγκεκριμένες υποθέσεις. Πρόκειται για τους Α. Γεωργιάδη (23 παράνομες προσλήψεις στο ΚΕΕΛΠΝΟ), Μ. Σαλμά (υπερτιμολογήσεις αρθροσκοπήσεων), Α. Λοβέρδο και Μ. Βορίδη (ιδιωτικοποίηση νοσοκομείου «Ερρίκος Ντυνάν») και Δ. Αβραμόπουλο (προμήθεια αντικών και εμβολίων γρίπης, θερμικές κάμερες, δάνεια ΚΕΕΛΠΝΟ, κτίριο ΚΕΕΛΠΝΟ και διαφημιστικές καμπάνιες ΚΕΕΛΠΝΟ).

Δε θα μπορούμε στην ουσία των υποθέσεων (δε γνωρίζουμε, άλλωστε, τα στοιχεία), όμως θα θέσουμε το ερώτημα: μέχρι πού θα το τραβήξει ο ΣΥΡΙΖΑ; Θα πάρει απόφαση για τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής, η οποία θα διερευνήσει αν διαπράχτηκαν ποινικά αδικήματα από τους πρώην υπουργούς (βάσει των στοιχείων που θα καταθέσει η πλειοψηφία της εξεταστικής επιτροπής), ή θα αρκεστεί στην κοινοβουλευτική συζήτηση, με στόχο να εκθέσει ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, και στο τέλος θα πει ότι τα αδικήματα έχουν παραγραφεί; Όχι ότι έχει καμιά σημασία για εμάς, αλλά από πολιτική άποψη έχει τη σημασία του (όπως έγινε και με την υπόθεση Novartis, που πρώτα έκαναν τον σκανδαλογικό ντόρο και μετά -ως προανακριτική επιτροπή- αρνήθηκαν να μπουν στην ουσία, αλλά έστειλαν την υπόθεση στην τακτική Δικαιοσύνη με το γνωστό σόφισμα περί αδικημάτων που έγιναν «απ' αφορμή την άσκη-

ση των καθηκόντων τους»).

Ο Μπουμπούκος, πάντως, που φαίνεται να είναι ο πιο πρόσφατος «ύποπτος για διάπραξη αδικήματος», εμφανίστηκε πουρνό-πουρνό στο πρωινάδικο του σαββιδοκάναλου κι αφού είπε -με τις γνωστές τσιρίδες του- ότι «η Εξεταστική Επιτροπή για την Υγεία έχει εξελιχθεί στο απόλυτο φιάσκο για τον ΣΥΡΙΖΑ» και πως «δεν μπορεί να υπάρξει πόρισμα από αυτή την Επιτροπή που να οδηγήσει σε ενδεχόμενες προσωποποιημένες ποινικές ευθύνες», πέρασε και στο ζουμί: «Όσον αφορά τις υποθέσεις έχουν όλες ξεκαθαριστεί. Όσον αφορά τα ποινικά αδικήματα, **η ίδια η κοινοβουλευτική πλειοψηφία στην υπόθεση του κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή και της Novartis έχει αποφανθεί ότι η απιστία είναι παραγραφέν αδικήμα. Δεν μπορεί να είναι παραγραφέν για τον κ. Κουρουμπλή και να μην είναι για τους άλλους**».

Δεν μας τα λέει καλά ο αντιπρόεδρος Μπουμπούκος. Ζητάει παραγραφή του αδικήματος που του προσάπτουν; Προτιμά να του μείνει η ρετσινιά, παρά να εκκαθαριστεί ποινικά η υπόθεσή του επί της ουσίας και να λάμψει η αθωότητά του; Η αντίδραση Μπουμπούκου «μυρίζει» πανικό και μάλλον θα τη «μαζέψει» τις επόμενες μέρες, γιατί οι συριζαίοι δε θα την αφήσουν ανεκμετάλλευτη. Θα 'χουμε πόλεμο «μέχρις εσχάτων» στη Βουλή και στα μίντια, καθώς η σκανδαλογία είναι το μόνο όπλο που έχει απομείνει στον ΣΥΡΙΖΑ, ενώ οι άλλοι πρέπει να αμυνθούν.

# βαθύ κόκκινο

## Παρτάλια

Πριν από μερικές μέρες, δημοσιεύτηκε σε μεγάλη αστική φυλλάδα (Τα Νέα, 23.10.2018) ενυπόγραφο άρθρο μιας φοιτήτριας στη Φιλοσοφική Σχολή του ΑΠΘ, υπό τον δραματικό τίτλο «Το πανεπιστήμιο μας ανήκει» (μάλλον την αδίκησε ο υλατζής της φυλλάδας - «Δώστε μας πίσω το πανεπιστήμιό μας» θα έπρεπε να γράφει ο τίτλος). Είμαστε σίγουροι ότι η κυρία έχει και άλλη ιδιότητα, πολιτική, αλλά επιλέγει να την κρύψει ώστε να εμφανίζεται ως απλό μέλος «μιας χούφτας φοιτητών και φοιτητριών» που «άναψαν μια μικρή σπίθα για να φωτίσουν τις τραγικές συνθήκες που επικρατούν στον χώρο του πανεπιστημίου, όπου γίνεται εμπόριο ναρκωτικών».

Εχει αναλυθεί πολλές φορές από τις αρμόδιες στήλες της εφημερίδας μας η σκοπιμότητα της εκστρατείας ενάντια στην «ανομία» που υποτίθεται ότι επικρατεί στα πανεπιστήμια. Στόχος δεν είναι μόνο το χτύπημα του ασύλου και η μετατροπή των πανεπιστημίων σε «νεκροταφεία», αλλά και η διασπορά του τρόμου στη μάζα των «νοικοκυραίων», που έτσι και αισθανθούν ανασφαλείς, είναι έτοιμοι να συρθούν πίσω από όποιον εκπροσωπεί το δόγμα «νόμος και τάξη». Εδώ θα σταθούμε σε μια άλλη πλευρά αυτής της εκστρατείας.

Οι σχολές του ΑΠΘ (στο οποίο συνέβη να σπουδάσει και ο γράφων, πριν από κάμποσες δεκαετίες) είναι διάσπαρτες σ' ένα τεράστιο «κάμπους», το οποίο βρίσκεται στην καρδιά της πόλης. Είναι απολύτως λογικό, στον περιβάλλοντα χώρο αυτής της μεγάλης έκτασης (στην οποία υπάρχει, επίσης, ένα από τα μεγαλύτερα νοσοκομεία της πόλης, το ΑΧΕΠΑ) να βλέπεις κάθε είδους «εξωπανεπιστημιακά» φαινόμενα. Από μικροπωλητές που πωλούν πράγματα στους επισκέπτες του ΑΧΕΠΑ, μέχρι ζευγαράκια που αγκαλιάζονται τους ζεστούς μήνες στο γρασίδι, από πιτσιρικάδες που κλωτσάνε μια μπάλα ή κάνουν σκέιτμπορντ, μέχρι τοξικομανείς που αγοράζουν τη δόση τους κτλ. κτλ.

Απ' όλ' αυτά τα φαινόμενα, οι «ευαίσθητοι» φοιτητές (της ΟΝΝΕΔ και σίας) επέλεξαν τους τοξικομανείς. Όχι τυχαία, ασφαλώς. Το θέμα «πουλάει», όχι μόνο στους «νοικοκυραίους» αλλά γενικότερα. Και δίνει λαβή για να δημιουργηθεί ένας αόριστος φόβος: «απειλούν τα παιδιά μας, δεν τ' αφήνουν να σπουδάσουν». Από φοιτητές, ανθρώπους κατά τεκμήριο ευαίσθητους, θα περίμενε κανείς επίδειξη ανθρωπισμού απέναντι σ' αυτούς τους παρίες της κοινωνίας μας. Δεν είναι, όμως, όλοι οι φοιτητές κοινωνικά ευαίσθητοι (ποτέ δεν ήταν, μη γελιόμαστε).

Ερχονται, λοιπόν, αυτά τα ανθρωποειδή και παραδίδουν μαθήματα κοινωνικού αμοραλισμού, αηδιαστικού ατομικισμού και παρτακισμού: πάρτε τους τοξικομανείς από εδώ, δε θέλουμε να τους βλέπουμε!

Αυτό είναι που ζητούν. Δεν κάνουν αγώνα κατά της τοξικοεξάρτησης (που και λαθεμένα προτάγματα να είχε, θα είχε τουλάχιστον ευγενές κίνητρο). Απλά δε θέλουν τους τοξικομανείς στη γειτονιά τους. Αύριο θα είναι οι ίδιοι που θα ζητήσουν να κυνηγηθούν οι τοξικομανείς και από άλλα μέρη, ώστε να μην τους βλέπουν και όταν μετακινούνται από το πανεπιστήμιο προς τα «ιν» στέκια της πόλης όπου διασκεδάζουν.

Η τοξικοεξάρτηση, βέβαια, δεν πρόκειται να εξαλειφθεί. Όπως δεν εξαλειφθηκε στην Αθήνα το 2004, όταν -ενόψει ολυμπιακών αγώνων- η αστυνομία έσπρωξε τις πιάτσες μακριά από το ιστορικό κέντρο, στο οποίο -φυσικά- έχουν επανέλθει, όπως γνωρίζουν όλοι οι κάτοικοι του «κλεινού άστεος». Αυτό, όμως, δεν ενδιαφέρει τους γιάπηδες των πανεπιστημίων. Τους ενδιαφέρει μόνο η πάρτη τους. Θέλουν χώρους «καθαρούς» από ό,τι μπορεί να ενοχλήσει το άρρωστο βλέμμα τους. Θέλουν πόλεις-νεκροταφεία, στις οποίες θα περιφέρουν τις φιλοδοξίες τους, την αμορφωσιά τους, τον καριερισμό και τον αγριανθρωπισμό τους. Α, η κόκα και οι αμφεταμίνες, που χρησιμοποιούν κατά κόρον οι άνθρωποι του είδους τους δεν τους ενοχλούν. Τα «ντιλ» στους χώρους τους γίνονται αθόρυβα, πολιτισμένα, όπως ταιριάζει στα παράσιτα του αστικού βάλτου.

Π.Γ.

## Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

## KONTRA

**ΑΘΗΝΑ:** Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

**ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:** Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: [kontra@eksegersi.gr](mailto:kontra@eksegersi.gr)

**Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή**

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηπλιάς 5, Μεταμόρφωση